

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

**Tourists' Opinions on the Management of Koh Kret Tourism,
Changwat Nonthaburi**

โดย

นางสาววรรณ ศรีแก้ว

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร)

พ.ศ. 2548

ISBN 974-9833-26-0

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร)

ปริญญา

การจัดการทรัพยากร

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี

Tourists' Opinions on the Management of Koh Kret Tourism,
Changwat Nonthaburi

นามผู้วิจัย นางสาววราภรณ์ ศรีแก้ว

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์อภิวัฒน์ กำลังเอก, ศศ.ม.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา ประณีตวตกุล, Ph.D.)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อภิชาติ ภัทรธรรม, Ph.D.)

รักษาราชการแทน

ประธานสาขาวิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา ประณีตวตกุล, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 1 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2548

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ อภิวัฒน์ กำลั้งเอก ประธาน คณะกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ สุวรรณ ประณีตวตกุล กรรมการสาขาวิชาเอก อาจารย์ อภิชิต ภัทรธรรม กรรมการสาขาวิชารอง และ อาจารย์ สุภชาติ สุขารมณ ผู้แทนบัณฑิต ข้าพเจ้าต้อง ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่านเจ้าอาวาสวัดปรมัยยิกาวาส เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด ผู้ประกอบการที่เกาะเกร็ด และนักท่องเที่ยวที่ช่วยให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นกำลังใจ คอยเอาใจใส่ และเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่ กรมประมงที่ช่วยเหลือด้านข้อมูลต่าง ๆ ตลอดมา คุณประ โยชน์และคุณงามความดีของวิทยานิพนธ์ เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าว และไม่ได้กล่าวนามในที่นี้

วราภรณ์ ศรีแก้ว

พฤษภาคม 2548

วารกรณ์ ศรีแก้ว 2547: ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการทรัพยากร) สาขาการจัดการทรัพยากร
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์อภิวัฒน์
กำลังเอก, ศศ.ม. 188 หน้า
ISBN 974-9833-26-0

จากการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะ สภาพทรัพยากรท่องเที่ยว ความต้องการของ
นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่อกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยศึกษาถึงภูมิหลังของนักท่องเที่ยวและ
ผู้ประกอบการ รูปแบบกิจกรรมนันทนาการ ความต้องการ ความพึงพอใจ เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการการ
ท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด โดยผู้วิจัยแยกศึกษาเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว จะแบ่งเป็น
นักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 60 คน และกลุ่มที่สอง
คือ กลุ่มผู้ประกอบการ จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยอาศัยสถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติไคส์แควร์ (chi square test)

ผลการศึกษาพบว่า เกาะเกร็ดมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว 3 ประเภท คือ 1.
ประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา เช่น วัดปรมัยยิกาวาส วัดฉิมพลี ฯลฯ 2. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
และกิจกรรม เช่น ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา และ 3. อาหารพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก เช่น หมูบ้านขนมหวาน
จากการศึกษาความต้องการ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความต้องการต่อการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ในระดับมาก กลุ่มผู้ประกอบการมีความต้องการด้านการส่งเสริม เข้าร่วมกิจกรรม และการจัดการการท่องเที่ยว
ในระดับมากเช่นกัน แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวจากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ
คือ ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวที่วัดปรมัยยิกาวาส ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา และหมู่บ้านขนมหวาน เนื่องจากมี
สภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว มีศักยภาพในการพัฒนาในอนาคต มีการจัดแบ่งเขตพื้นที่เหมาะสม
กิจกรรมที่มีโอกาสสร้างจิตสำนึกต่อชุมชน การท่องเที่ยวมีประโยชน์ต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
และการมีส่วนร่วมจากชุมชน สิ่งที่ควรปรับปรุงจากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ คือ
ปรับปรุงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นให้น่าสนใจ การเข้าถึงพื้นที่ ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม การ
จัดการขยะและของเสีย การจัดการด้านเสียง กิจกรรมที่มีโอกาสสร้างจิตสำนึกต่อชุมชน และมีประโยชน์ต่อการ
เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ส่วนข้อเสนอแนะ คือ สร้างเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์บนเกาะเกร็ดให้มีความ
น่าสนใจ ปรับปรุงเส้นทางเดินเที่ยวบนเกาะเกร็ด เพิ่มความปลอดภัย เพิ่มความสะอาด มีการจัดการขยะ จัดทำ
เอกสารข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยว ฟื้นฟูศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว และจัดหากิจกรรมเสริมแก่นัก
ท่องเที่ยว เพื่อรองรับกระแสความต้องการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี

วารกรณ์ ศรีแก้ว

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

24 / พ.ค. / 48

Waraphorn Srikaew 2005: Tourists' Opinions on the Management of Koh Kret Tourism,
Changwat Nonthaburi. Master of Science (Resource Management), Major Field: Resource
Management, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Apiwan
Kamlang-Ek, M.A. 188 pages.
ISBN 974-9833-26-0

This thesis aimed to study the current resources for tourism characteristics, the needs of tourists and business to tourism activity, the background of tourists and business, the recreational activity, the tourists needs and their satisfaction to propose the management for tourism of Koh Kret. The data were obtained by interviewed tourists on Monday-Friday and Saturday-Sunday and Holiday of 60 tourists samples and 30 business samples. The data were analyzed by descriptive statistics such as percentage, mean and chi-square test.

The research results show that Koh Kret have three main resources for tourism 1. The history, the ancient antiqueness and a religion such as Wat Paramaiyikawat, Wat Chimpfli, etc. 2. The culture of arts, tradition and activity such as center create of pottery 3. The native food and a souvenir such as the group of sweet thai. Most tourists highly express their need travel to Koh Kret, Changwat Nonthaburi. Most business want a high support of activity and the management of tourism. When considering tourists' opinions and producer' opinions, they want a support for tourism on Wat Paramaiyikawat, center create of pottery, and the group of sweet thai because it is a good weather for tourism, high potential for development in the future, good zoning, a good activity for the community. The community gain benefit from this tourist activities. For the improvement of the tourism management, tourists's opinions and producer's opinions were to improve koh kret into a special interest place, the tourists information, the management of garbage, the management of noise, the management of a good community and increasing activities for a benefit of the community .

The suggestion was to increase special interest on product of Koh Kret, to improve the walking path for tourism, to increase safety, to increase cleaning, to manage garbage, to improve tourism information for tourists, to improve the tourists service center and to provide support activity for tourists to support a higher requirement of tourists every year.

Waraphorn Srikaew
Student's signature

Apiwan Kamlang-Ek 05/05
Thesis Advisor's signature

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว	7
แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	11
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	20
กรอบแนวคิดต่อการจัดการการท่องเที่ยว	22
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	28
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
จัดทำแบบสอบถาม	29
กลุ่มตัวอย่าง	30
การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	33
ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะสภาพทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	34
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว	41
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ	82
ส่วนที่ 4 แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	113
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	120
สรุปผลการศึกษา	120
ข้อเสนอแนะ	127
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	130
ภาคผนวก	134
แบบสอบถาม : นักท่องเที่ยว	135
แบบสอบถาม : ผู้ประกอบการ	143
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว ในเกาะเกร็ด	148
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยว ในเกาะเกร็ด	171

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	2
2	แสดงจำนวนข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถามที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, ปี 2547	29
3	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, ปี 2547	31
4	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะพื้นฐานทางสังคมของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547	43
5	อันดับและร้อยละจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเกาะเกร็ด, ปี 2547	45
6	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	47
7	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามพาหนะในการเดินทางมาท่าเรือข้ามมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	47
8	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามพาหนะในการเดินทางข้ามมาเกาะเกร็ด, ปี 2547	48
9	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทกลุ่ม ในการเดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	49
11	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว ที่สนใจเดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	50
12	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ด้านการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ของพื้นที่ศึกษา เกาะเกร็ด, ปี 2547	51
13	อันดับและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการมาเที่ยว ตามแหล่งท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	52
14	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมในการเดินทางมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	54
15	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการมาท่องเที่ยว ที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	56
16	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความพึงพอใจต่อการมา เที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	60
17	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	71
18	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะ พื้นฐานทางสังคมของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	85
20	ลำดับและร้อยละของสถานที่ท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดจำแนกตาม ความต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของ ผู้ประกอบการของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547	86
21	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการส่งเสริม ให้ดำเนินการหรือเข้าร่วมกิจกรรมที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	88
22	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการเข้าร่วม ให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	90
23	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความคิดเห็นของ ผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	101
24	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความต้องการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ในวันจันทร์-วันศุกร์ และนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุด นักขัตฤกษ์ ในการมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	149
2	จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547	172

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	16
2	กรอบแนวคิดต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	22
3	ภาพแสดงพื้นที่เกาะเกร็ด	35
4	พระเจดีย์มูเตา (องค์เดิม)	37
5	ผลิตภัณฑ์จากเครื่องปั้นดินเผา	38
6	ขนมหวาน	39
7	ภาพแผนที่ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล	40

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยเจริญเติบโต จัดเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้เป็นอันดับหนึ่งมีมูลค่านับแสนล้านบาท ซึ่งสูงกว่ารายได้จากอุตสาหกรรมสิ่งทอและสินค้าการเกษตร ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ส่งผลทางบวกต่อระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ไปสู่ภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และประชาชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีผลต่อการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดสร้างระบบบริการพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น มีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนท้องถิ่น โดยการใช้อย่างยั่งยืนจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น ทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนแรงงานจากภาคบริการในประเทศ ผลจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมิได้มีแต่ทางบวกเท่านั้น แต่ถ้าการขยายตัวเกินขีดความสามารถในการรองรับของทรัพยากรท่องเที่ยวแล้วจะก่อให้เกิดผลทางลบตามมา ได้แก่ ปัญหามลพิษ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงบริเวณใกล้เคียง จึงเกิดการนำแนวคิดการพัฒนาแบบการท่องเที่ยวที่ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพื่อรักษาระบบนิเวศของธรรมชาติ จนนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและยังคงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวได้ตลอดไป ซึ่งแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เรียกว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (Ecotourism) ได้ถูกนำมาปรับใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

โดยในปี พ.ศ. 2541-2542 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีอะเมซิ่งไทยแลนด์ เกาะเกร็ดจึงได้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกาะเกร็ด ตั้งอยู่ที่ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นเกาะขนาดใหญ่กลาง

ลำนํ้าแม่นํ้าเจ้าพระยา เป็นเกาะที่มีความเป็นตัวเอง แต่ไม่โดดเดี่ยว มีประชาชนบนเกาะเกร็ดเป็นชาวไทยประมาณร้อยละ 42 ชาวมอญประมาณร้อยละ 43 และที่เหลืออีกร้อยละ 15 เป็นชาวมุสลิม (สุรพงศ์, 2546) ซึ่งชาวมอญได้อพยพมาอาศัยบนเกาะเกร็ดมากกว่า 200 ปีมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ชาวเกาะเกร็ดยังคงรักษาเอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และงานศิลปะ อันเป็นของตนไว้ อย่างเหนียวแน่น อีกทั้งยังใกล้ชิดกับกรุงเทพฯ ทำให้การเดินทางสะดวก เป็นแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญในประวัติศาสตร์แห่งหนึ่ง จึงทำให้นักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาเที่ยวที่เกาะเกร็ดเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)
2544	16,368
2545	17,568
2546	18,768

หมายเหตุ: โดยข้อมูลปี พ.ศ. 2546 เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวตั้งแต่ 1 มกราคม – 17 ธันวาคม 2546

ที่มา: วัดปรมัยยิกาวาส, 2546

เมื่อมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดแล้ว แต่ไม่มีการคำนึงถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน คือ ไม่ได้คำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ โดยพิจารณาจากขีดความสามารถในการรองรับด้านสังคม (พิสมัย, 2538) เป็นการพิจารณาจากความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ด เมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวที่เกาะเกร็ดมากขึ้นๆ จะทำให้เกาะเกร็ดประสบปัญหาอยู่ในขั้นวิกฤติ ทั้งด้านสภาพแวดล้อม เช่น ขยะจากนักท่องเที่ยว การก่อสร้างอาคารร้านค้าแบบใหม่เพื่อขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว การนำสินค้าจากท้องถิ่นอื่นมาจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวทำให้สินค้าพื้นบ้านค่อย ๆ เลือนหายไป อิทธิพลจากวัฒนธรรมใหม่กำลังเข้ามามีบทบาทขัดแย้งกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ปัญหานํ้าท่วมที่ดินเกษตรกร ซึ่งกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ปัญหาการอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน และศิลปวัฒนธรรมด้วย (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2547)

โดยเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ที่ผ่านมาได้รับการส่งเสริมแต่ไม่มีการเตรียมการรองรับ ปัญหาที่จะตามมา ไม่มีการพิจารณาวัดขีดความสามารถในการรองรับด้านสังคม อีกทั้งเกาะเกร็ด ไม่มีงบประมาณด้านการพัฒนาและจัดการด้านการท่องเที่ยว

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา วางแผน และปรับปรุงกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับด้านสังคม จะนำไปสู่การใช้ทรัพยากรท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้นอย่างชาญฉลาด คุ่มค่า และยาวนานที่สุด

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาลักษณะ สภาพทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อเสนอแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะ สภาพทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. ทำให้ทราบความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ สามารถนำข้อมูลมา กำหนดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เกิดการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ แก่ชุมชน

3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ทำให้ทราบศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด หรือประยุกต์ใช้กับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกับเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

4. เป็นข้อมูลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมศาสนา กรมทรัพยากรธรรมชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ที่สนใจได้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเนื้อหา ได้แก่ ความพึงพอใจ กิจกรรมท่องเที่ยว ความต้องการ แนวทางในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ

2. ปัจจัยด้านพื้นที่ ทำการศึกษาที่เกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

3. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ในระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2547

นิยามศัพท์

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการ เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เกาะเกร็ด หมายถึง เกาะที่มีแม่น้ำเจ้าพระยาล้อมรอบ มีฐานะเป็นตำบล ตั้งอยู่ที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภายใต้การดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล

นักท่องเที่ยว หมายถึง ประชาชนที่เดินทางมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะเกร็ด เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และ/หรือศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับธรรมชาติและวัฒนธรรม

ผู้ประกอบการ หมายถึง ประชาชนที่จำหน่ายสินค้า/บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด

เหตุจูงใจ/วัตถุประสงค์ในการเดินทาง หมายถึง สิ่งดึงดูดใจ/เป้าหมายในการเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเกาะเกร็ดของนักท่องเที่ยว

โบราณคดี หมายถึง วิชาที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโบราณวัตถุ และโบราณสถาน

จิตรกรรมฝาผนัง หมายถึง การเขียนภาพ ซึ่งมักเขียนตามฝาผนังพระอุโบสถ พระวิหาร ผนังถ้ำ ตามพื้นผ้า เรื่องราวที่เขียนจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติหรือชาดกต่าง ๆ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การกระทำที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมหรือกระทำในระหว่างการเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณเกาะเกร็ด ได้แก่ นั่งเรือชมวิวกาะ นั่งเรือชมวิถีชีวิตชุมชนบนเกาะ ถ่ายภาพสภาพธรรมชาติ เดินชมศิลปวัฒนธรรม เล่นน้ำ เป็นต้น

ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ในเรื่องหลักการความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดี/ทางบวก ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณเกาะเกร็ด

ความต้องการ หมายถึง ความรู้สึกในลักษณะสนใจหรือต้องการที่จะประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศลักษณะต่าง ๆ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกาะเกร็ด

การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว หมายถึง ความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ที่มีไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ บริการศูนย์บริการนักท่องเที่ยว บริการนำเดินศึกษาศิลปวัฒนธรรม บริการห้องสุขา บริการร้านอาหาร เป็นต้น

ศักยภาพ หมายถึง ชีตความสามารถขององค์ประกอบของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บริเวณเกาะเกร็ดที่เอื้ออำนวย และตอบสนองต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อมไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสืบไป

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยแยกเป็น 5 ตอน คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยว

ประวิตร (2544) ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยเราเป็นประเทศหนึ่งที่โชคดีมีทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมาเยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ไม่ได้มีแต่เฉพาะที่เป็น ธรรมชาติ ป่าไม้ ภูเขา แม่น้ำ ทะเล หาดทราย ศิลปกรรมและโบราณสถานเท่านั้น แต่ยังรวมถึง อาหารการกิน ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนไทย ที่มีน้ำใจดีเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส จนมีคำเฉพาะที่ใช้พูดถึงประเทศไทยของเราว่า ดินแดนแห่งรอยยิ้ม (Land of smile) อีกด้วย ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่ายิ่งดังกล่าวนี้นี้ ถือได้ว่าเป็นภูมิทรัพย์ ทุนทรัพย์ ของแผ่นดิน และเป็นมรดกอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของเรา ได้สร้างสรรค์ปกป้องรักษาไว้ให้ลูกหลาน จนตกทอดมาถึงยุคของพวกเราในปัจจุบัน จึงนับว่า การท่องเที่ยวเป็นแหล่งทำรายได้เข้าประเทศมากที่สุดถ้าเทียบกับรายได้ด้านอื่นของประเทศ

ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวจัดเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง พื้นที่ สิ่งของ กิจกรรม และ/หรือมิติอื่นใดที่สามารถให้คุณค่าเชิงการท่องเที่ยว เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติ คุณค่าเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ เป็นต้น แก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ทรัพยากรท่องเที่ยวสามารถปรากฏได้ทั้งในลักษณะของรูปธรรมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้อง เช่น สิ่งก่อสร้าง ของที่ระลึก ถ้ำ และน้ำตก เป็นต้น และในลักษณะของนามธรรมที่ไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยการจับต้องแต่สามารถสัมผัสได้ด้วยทางอื่น เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษา ความเป็นชนเผ่า และการเล่นการแสดงพื้นบ้าน เป็นต้น บ้างก็กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ โดยได้เริ่มมีการจัดสร้างสวนพฤกษศาสตร์ขึ้นที่พุกแดง จังหวัดสระบุรี และดำเนินการจัดตั้งวนอุทยานภูกระดึงขึ้นที่จังหวัดเลย ต่อมาได้มีการจัดสร้างสวนรุกขชาติ วนอุทยาน อุทยานแห่งชาติ ในท้องที่ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532) ดังนี้

1.1 สวนพฤกษศาสตร์ (botanical garden) เป็นสวนที่สร้างขึ้นเพื่อรวบรวมพันธุ์ไม้นานาชนิด เพื่อการศึกษา วิจัย และให้ประชาชนเข้าชม

1.2 สวนรุกขชาติ (arboretum) เป็นที่รวบรวมพันธุ์ไม้ต่าง ๆ มาปลูกไว้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา วิจัย โดยไม่ได้มีการจัดหมวดหมู่อย่างสวนพฤกษศาสตร์ ใช้บริเวณไม่กว้างนัก มีลักษณะคล้ายสวนสาธารณะเป็นที่พักผ่อนของประชาชน

1.3 วนอุทยาน (forestry park) หมายถึง สถานที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม เช่น น้ำตก หน้าผา ฯลฯ มีเนื้อที่ไม่กว้างใหญ่นัก มีวัตถุประสงค์ให้เป็นที่พักผ่อนของประชาชน

1.4 อุทยานแห่งชาติในประเทศไทย (national park) หมายถึง พื้นที่ซึ่งประกอบด้วยสภาพธรรมชาติที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวไม่ถูกรบกวนจากมนุษย์ อยู่ห่างไกลชุมชน มีทิวทัศน์สวยงามอย่างธรรมชาติ เช่น มีน้ำตก ถ้ำ หุบเขา พันธุ์ไม้ ภูเขาสลับซับซ้อน มีเนื้อที่กว้างใหญ่นับร้อย ๆ ตารางกิโลเมตร มีกฎหมายคุ้มครองรักษาอย่างเข้มงวดกวดขันเป็นพิเศษ มีการดำเนินงานจัดการอุทยานแห่งชาติ

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา

โบราณวัตถุสถานทางประวัติศาสตร์ และศาสนาในประเทศไทย เป็นศิลปะที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองทางอารยธรรมของชุมชน เป็นศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกในรูปของสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม อัญงงามทรงคุณค่า แตกต่างกันไปด้วยเหตุผลทางสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละท้องถิ่น

โบราณวัตถุสถานทั้งหลายมีความสำคัญมากมายทั้งในแง่ของการบันทึกประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการของชาติ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ รูปแบบของศิลปะ สถาปัตยกรรม ความเชื่อมโยงทางประวัติศาสตร์ เรื่องราวของชุมชนในอดีต ตลอดจนเป็นกระจุกเงา สะท้อนภาพอดีตสู่ปัจจุบัน เพื่อเกียรติภูมิของชนรุ่นหลัง เป็นต้น ความสำคัญเหล่านี้อาจหมดสิ้นไปถ้าหากโบราณวัตถุสถานเหล่านั้นถูกทอดทิ้งให้ชำรุด ทรุคโทรม เสื่อมสูญไปตามกาลเวลา เพราะการบำรุงรักษาต้องใช้งบประมาณมาก ซึ่งรัฐบาลย่อมไม่มีเพียงพอที่จะบูรณปฏิสังขรณ์โบราณสถานทั่วประเทศได้ทั่วถึง ดังนั้น ทางออกอย่างหนึ่งคือ การอนุรักษ์โบราณสถานในเชิงพาณิชย์ ซึ่งโดยหลักการก็คือ การนำเอาโบราณสถานนั้นมาใช้ประโยชน์ที่จะให้ผลตอบแทนเป็นเงินตรา แล้วนำรายได้เหล่านั้นมาใช้ในการบำรุงรักษาโบราณสถาน นั้น ๆ ต่อไป ซึ่งวิธีที่ง่ายที่สุดและเป็นอยู่เองโดยอัตโนมัติ คือ การหารายได้จากนักท่องเที่ยว

คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้แบ่งประเภทของโบราณสถานเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงการท่องเที่ยวไว้ 4 ประเภท คือ

1. โบราณสถานแบบเขมรโบราณ หมายถึง สถาปัตยกรรมโบราณหรือศาสนาที่ก่อสร้างด้วยศิลาทราย ศิลาแลง หรืออิฐ และใช้ปูนปั้นหุ้มประกอบโครงสร้างด้วยศิลปะแบบเขมรโบราณหรือขอม ที่เรามักเรียกว่า ปราสาท

2. โบราณสถานที่มีศาสนสถานรวมกลุ่มอยู่ในเมือง หรือนอกเมืองโบราณ หมายถึง สถาปัตยกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวเนื่องในศาสนาพุทธหลาย ๆ แห่ง รวมตัวกันอยู่ภายในเขตกำแพงเมืองโบราณ หรือด้านนอกโดยรอบ ลักษณะโดยทั่วไปมักเป็นศาสนาสถานที่เป็นวัด ประกอบด้วยวิหาร เจดีย์ โบสถ์ มณฑป ฯลฯ ซึ่งมีรูปแบบของสถาปัตยกรรมแตกต่างกันไปแล้วแต่ความนิยมของแต่ละยุคสมัย

3. โบราณสถานที่มีสิ่งแวดล้อมเป็นธรรมชาติหรือใช้สถานที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หมายถึง โบราณสถานที่ยกขึ้นจากสถานที่มีอยู่ตามธรรมชาติ โดยดัดแปลงแก้ไขให้เป็นที่อยู่อาศัย ที่ประกอบพิธีกรรม หรือศาสนสถาน เช่น ถ้ำ หน้าผา หรือเพิงผา ซึ่งมักจะพบว่ามีภาพเขียนสี หรือภาพแกะสลักอยู่ตามผนัง

4. แหล่งโบราณคดีที่เคยเป็นชุมชนโบราณ หมายถึง บริเวณที่เคยเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของมนุษย์สมัยโบราณ อาจมีสภาพเป็นเนินดินร้าง หรือเนินดินที่มีชุมชนปัจจุบันตั้งถิ่นฐานซ้อนอยู่ ซึ่งยังคงทิ้งร่องรอยหลักฐาน สามารถศึกษาค้นคว้าถึงลักษณะการตั้งถิ่นฐาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความสามารถทางเทคโนโลยีได้

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรม ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้ ได้แก่ พิธีกรรมทางวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต สภาพความเป็นอยู่ งานเทศกาล ผลงาน ศิลปหัตถกรรม กิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต การแสดงออกซึ่งศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ วัฒนธรรมพื้นบ้าน รูปแบบอาคารบ้านเรือน รวมตลอดถึงการแต่งกาย ภาษาพูด อาหารการกินที่มีลักษณะเฉพาะตามท้องถิ่น ฯลฯ เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบผสมผสานกันทั้งรูปธรรมที่สามารถจับต้องมองเห็นได้ และเป็นนามธรรมที่จำเป็นต้องอาศัยความซาบซึ้งในทางสุนทรียรส ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้มีความแตกต่างกันหลากหลายกันออกไป โดยมีสิ่งกำหนดขึ้นพื้นฐาน คือ สภาพภูมิศาสตร์ ธรรมชาติ ศาสนา ลัทธิ ความเชื่อถือ และขนบธรรมเนียมประเพณี ที่รับสืบทอดต่อกันมา

ขนบธรรมเนียมประเพณีในแต่ละภูมิภาคของไทย ที่มีความแตกต่างหลากหลายทั้งในรูปแบบเนื้อหา กิจกรรม เช่น ภาคเหนือ มีพิธีบายศรีสู่ขวัญ กินเลี้ยงขันโตก ฟ้อนต้อนรับแขก บ้านแขกเมือง ฯลฯ ภาคอีสาน มีประเพณีผาแดง ผูกขวัญ แห่ประสาทผึ้ง งานบุญบั้งไฟ ฯลฯ ภาคใต้ มีงานบุญเดือนสิบ ชักพระ ฯลฯ เหล่านี้เป็นปัจจัยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปชื่นชม ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรมยังภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ผลที่ติดตามมา คือ การสร้างงานอาชีพ และการกระจายรายได้ในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย ตรงกันและแตกต่างกัน ดังนี้ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532)

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสนใจในสิ่งต่อไปนี้ เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย
 - ก. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
 - ข. งานเทศกาลและประเพณี
 - ค. โบราณวัตถุสถานและศิลปกรรม
 - ง. อื่น ๆ อาทิ สินค้าของที่ระลึก
2. นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสนใจในสิ่งต่อไปนี้ เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย
 - ก. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
 - ข. โบราณวัตถุสถานและศิลปกรรม
 - ค. งานเทศกาลและประเพณี
 - ง. งานประเพณีที่จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์
 - จ. งานเทศกาลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อของท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การท่องเที่ยว คือ การเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความสนุกสนาน และการประชุมสัมมนารวมทั้งเพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา ตลอดจนการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมมิตร (ชำนาญ, 2526)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเคลื่อนที่ของคนจากที่อยู่เดิมไปยังจุดหมายปลายทางอีกทางหนึ่ง เป็นการเดินทางไปแล้วกลับใช้เวลาเพียงชั่วคราวเพื่อพำนัก ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับแสวงหาความสุขความสบายในชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เดินทางกลับ (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2528)

การท่องเที่ยวเป็นการนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่างที่มีการเดินทางโดยเดินทางจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง ที่มีจุดหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2540)

Mc Intosh and Goeldner (อ้างโดย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2540) ได้สรุปว่า การท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูด ด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่นเยี่ยมด้วยไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

ความเป็นมาและความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (สุชาติ, 2542) ได้ศึกษา ทบทวนความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism) จากเอกสารต่าง ๆ พบว่าความหมายของ ecotourism มีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่ ภูมิประเทศ และทิศทางการปฏิบัติของผู้ให้ความหมายต่างสะท้อนให้เห็นถึงมิติที่แตกต่างกัน

ราชบัณฑิตยสถาน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544) ได้ให้ความหมายของคำว่า ecotourism ว่าเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

สำนักงานป่าไม้เขตบ้านโป่ง (2546) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไว้ว่าเป็น การท่องเที่ยวที่มีนิเวศวิทยาเป็นรากฐาน หรือการท่องเที่ยวที่มีธรรมชาติเป็นรากฐานนั่นเอง และ นอกจากจะเป็นการท่องเที่ยวเยี่ยมชม โดยปกติแล้วยังจะช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใน คุณลักษณะทางวิทยาศาสตร์ และนิเวศวิทยาทางจุดสนใจทางธรรมชาติด้วย

ในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมาการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมี แนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นในอนาคต โดยที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ถูกคาดหวัง ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและก่อประโยชน์ แก่คนในท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา หากมองในแง่ของการตลาดแล้ว ตลาด ของการท่องเที่ยวโดยชุมชนยังเป็นกลุ่มเฉพาะ (Niche market) และบ่อยครั้งคำว่า “Community Based Tourism” หรือ “Ecotourism” ถูกนำมาใช้เพียงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริม ภาพพจน์ของการท่องเที่ยว แต่กลับส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรมของคนใน ท้องถิ่น และถือได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ อย่างไรก็ตามการท่องเที่ยวที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากร สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศ (โครงการประสานงานวิจัยและพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว โดยชุมชน, 2547)

ลินธุ์ (2547) ได้นำเสนอการท่องเที่ยวอันเป็นทางเลือกใหม่นี้ไว้ว่า มีชื่อเรียกอย่างหลากหลาย เช่น Green Tourism, Bio Tourism, Sustainable Tourism, Conservation Tourism, Responsible Tourism และการจัดการท่องเที่ยวที่นิยมและแพร่หลายที่สุดในเวลานี้ และมีนัยยะเชิง ความหมายที่เข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) และบางครั้งอาจเรียกว่า "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน (Community-based Ecotourism) ซึ่งโดย ภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นคำที่ใช้เรียกการท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นหลัก แต่ในการ อ้างอิงอย่างเป็นทางการยังไม่มีชื่อภาษาไทย บางครั้งก็เรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงศึกษาระบบนิเวศ การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเพื่อการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแวดล้อม การท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ นิเวศสัญจร นิเวศท่องเที่ยว ด้วยเหตุนี้ การปรับตัวขององค์กรและชุมชนที่ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยจึงอนุโลมให้มีการ เรียก "Ecotourism" ว่าหมายถึง "การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ"

จากการศึกษาทบทวนความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ผู้วิจัยได้รวบรวมมา ผู้วิจัยสามารถสรุปคำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ใดสถานที่หนึ่งอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบรักษาสีสิ่งแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมส่งผลให้เกิดการสำนึกและตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมให้คงอยู่ยั่งยืน

ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2538) สรุปองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ว่ามี 4 ประการ ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว
2. นักท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว
3. การบริการที่เกี่ยวข้อง
4. การบริหารจัดการ

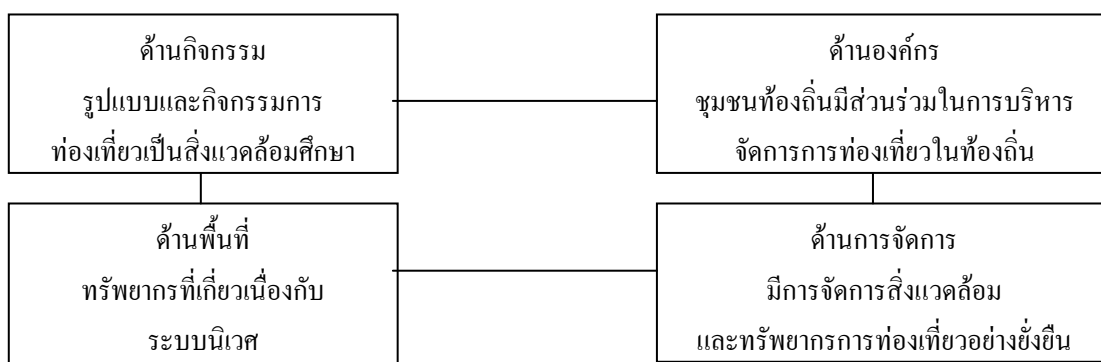
ทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือตัวแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นจุดกำเนิดของระบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติบางแห่งอาจไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศหากทรัพยากรไม่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว ความโดดเด่นดังกล่าวอาจเป็นความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่าและโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่า ความโดดเด่นของภูมิทัศน์ตามธรรมชาติที่มีคุณค่าในการเรียนรู้หรืออื่น ๆ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวในระบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ รวมไปถึงโอกาสในการเกิดผลกระทบหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของระบบนิเวศหากมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกิดขึ้น การพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงต้องให้ความสำคัญอย่างมากกับการประเมินศักยภาพของทรัพยากร และขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกำหนดระดับการใช้ประโยชน์และพัฒนาหรือการปรับเปลี่ยนพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมที่จะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับแหล่งท่องเที่ยวจนเกินขีดความสามารถในการรองรับของฐานทรัพยากร

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งของระบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นถึงลักษณะเฉพาะของแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกุุ่มนี้ที่แตกต่างไปจากนักท่องเที่ยวทั่วไปตรงที่พวกเขาต้องการจะได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แท้จริงจะมีจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์เป็นทุนเดิม จึงไม่ต้องการที่จะให้มีการปรับเปลี่ยนสภาพธรรมชาติเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับการประกอบกิจกรรมของตนเอง ปกติแล้วนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเป็นผู้สนใจ และมีความรับผิดชอบในการดูแลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่แท้จริงเป็นกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ธรรมชาติน้อยมาก อย่างไรก็ตามในภาวะปัจจุบันที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีแนวโน้มขาดประสบการณ์และความรู้ในการปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการนำเที่ยวที่จะต้องให้ความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ในส่วนนี้ให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนา และการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน คือ การใช้การตลาดเป็นเครื่องมือในการเลือกสรรคุณภาพนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว โดยการให้ข้อมูล และสิ่งที่ควรคาดหวังอย่างถูกต้องจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้ที่ต้องการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การบริการ เป็นสิ่งที่ขาดมิได้ในระบบการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวทั่วไป หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การบริการที่สำคัญที่สุดสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การสื่อความหมายธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้กับนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว สำหรับการพัฒนาลักษณะอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการประกอบกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ควรเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่มีขนาดเล็กในรูปแบบที่เรียบง่ายและกลมกลืนกับธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งของสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การทำหน้าที่เป็นแบบอย่างที่ดีของการปรับตัวเข้าหาธรรมชาติให้กับนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว และควรมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การเป็นต้นแบบการใช้พลังงานอย่างประหยัด หรือนำพลังงานจากธรรมชาติมาใช้ประโยชน์การนำของใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่การบำบัดของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ ในการพัฒนาและให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ควรเน้นบทบาทของชุมชนท้องถิ่นเป็นหลักทั้งนี้ เพื่อให้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวตกกับชุมชนอย่างแท้จริงตรงตามปรัชญาอันเป็นต้นกำเนิดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544) สรุปการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสำคัญ 4 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่ เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
2. องค์ประกอบด้านการจัดการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อ (responsible travel) โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมและกระบวนการ เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยว
4. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วม เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนท้องถิ่น (involvement of local community or people participation)

ภาพที่ 1 องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2544

ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช, 2546) สรุปไว้ดังนี้

1. สอบถามรายละเอียดและข้อแนะนำการท่องเที่ยวเบื้องต้น รวมทั้งติดตามสอบถามจองบ้านพักล่วงหน้ากับเจ้าหน้าที่อุทยานเพื่อความสะดวกในการพัก
2. ศึกษาสภาพภูมิอากาศของสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเตรียมการวางแผนการเดินทาง และจัดเตรียมสัมภาระได้ถูกต้อง
3. เมื่อเดินทางไปถึงสถานที่ท่องเที่ยว ต้องไปศึกษาข้อมูลที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ถ้าหากต้องการเดินทางเพื่อศึกษาธรรมชาติ ตามเส้นทางเดินทางที่มีระยะไกล และต้องการค้างแรม เราจะต้องแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าหน้าที่ประจำอุทยานฯ หรือผู้ชำนาญเส้นทางในนำทาง ไม่ควรเดินทางไปเองโดยพลการอาจเกิดอันตรายได้
4. ควรเล่นน้ำตกด้วยความระมัดระวัง
5. ไม่ควรนำพาหุวะที่มีเสียงดังหรือ ควั่นคำเข้าไป
6. ขยะที่เกิดจากการเดินทางท่องเที่ยวต้องนำออกมาทิ้งในภาชนะที่เตรียมไว้ให้
7. ต้องไม่กระทำสิ่งใดที่เสื่อมเสียชื่อเสียงและศีลธรรมอันดีงาม
8. ห้ามทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง ซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้
9. ไม่ตัด/ เด็ด/ ถอน ต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ ผลไม้ รวมทั้งของป่าทุกชนิด
10. เตรียมเสบียงอาหารให้พอดีเท่าที่จำเป็น และเพียงพอในแต่ละมื้อ
11. ตั้งแคมป์ในบริเวณที่จัดเตรียมไว้ให้เท่านั้น ห้ามออกนอกเส้นทาง
12. ไม่ไล่ต้อนสัตว์ เก็บ หรือหักทำลายทรัพยากรใต้ท้องทะเล

13. หากพบขยะใต้ท้องทะเล ควรเก็บขึ้นมาทิ้งในภาชนะที่จัดไว้

14. ไม่ควรทอดสมอเรือใกล้กับแนวปะการัง เพราะทำให้แนวปะการังหักพังได้ ในการ
 คำนวณควรสวมชุดที่รัดกุมเพื่อป้องกันอันตราย

สำนักงานป่าไม้เขตบ้านโป่ง (2546) ได้ให้คำแนะนำในการท่องเที่ยวที่ดีจะต้องเตรียมตัว
 อย่างไร หากจะไปเที่ยวป่าอนุรักษ์ มีข้อแนะนำดังนี้คือ

1. ต้องการพกกฎหมาย ระเบียบ และคำแนะนำที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด
2. วางแผนการท่องเที่ยว โดยติดต่อสอบถามข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และที่พักจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าเสมอ
3. เตรียมความพร้อม สุขภาพ พาหนะ อุปกรณ์การเดินทาง อาหาร เวชภัณฑ์ที่จำเป็น
4. ท่องเที่ยวด้วยจิตสำนึกและรับผิดชอบ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2546)

กิจกรรมหลัก

- กิจกรรมการเดินทาง (hiking/ trekking)
- กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ (nature education)
- กิจกรรมถ่ายรูปธรรมชาติ บันทึกเทปวิดีโอ เทปเสียงธรรมชาติ (nature photography, video tapping and sound of nature audio taping)

- กิจกรรมส่อง/ ดูนก (bird watching)
- กิจกรรมศึกษา/ เที่ยวถ้ำ (cave exploring/ visiting)
- กิจกรรมศึกษาท้องฟ้าและดาราศาสตร์ (sky interpretation)
- กิจกรรมล่องเรือศึกษาธรรมชาติ (boat sightseeing)
- กิจกรรมพายเรือแคนู/ เรือคายัค/ เรือใบ/ เรือใบ (canoeing/ kayak/ rowing/ sailing)
- กิจกรรมดำน้ำชมปะการังน้ำตื้น (snorkel skin diving)
- กิจกรรมดำน้ำลึก (scuba diving)

กิจกรรมเสริม

- กิจกรรมชมทิวทัศน์ธรรมชาติในบรรยากาศที่สงบ (relaxing)
- กิจกรรมขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ (terrain/ mountain biking)
- กิจกรรมปีน/ ไต่เขา (rock/ mountain climbing)
- กิจกรรมพักแรมด้วยเต็นท์ (tent camping)
- กิจกรรมเครื่องร่อนขนาดเล็ก (hang glider)
- กิจกรรมล่องแพยาง/ แพไม้ไผ่ (white water rafting)
- กิจกรรมพักผ่อนรับประทานอาหาร (picnicking)
- กิจกรรมเที่ยวน้ำตก (waterfall visits/ exploring)

- กิจกรรมวินด์เซิร์ฟ (windsurfing)

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

วิลลิตซ์ (2526) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเรานี้สัมพันธ์กับระบบมโนทัศน์เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว ความพอใจ-ไม่พอใจ ความสนใจ-ไม่สนใจ

กำพล (2533) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ไว้ 2 ประการ คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ปรากฏการณ์ในแง่นามธรรมที่เกี่ยวกับความสบายใจหรือความสุขที่ได้ประสบมา
2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความสอดคล้องกันระหว่างความคาดหวังของบุคคลและสิ่งตอบแทนที่บุคคลนั้นได้รับจริง

ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2548) ได้สรุปไว้ว่า แบบวัดความพึงพอใจหรือที่เรียกว่า แบบวัดเจตคติ นั้น เป็นชุดของข้อคำถามด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งมีการกำหนดระดับของคำตอบไว้เป็นช่วง ๆ (interval) ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งเจตคติจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1) ส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ (Cognitive or belief Component) ซึ่งเป็นการรับรู้หรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งเรานั้น 2) ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน (feeling or evaluating Component) ซึ่งเป็นกิริยาทำที่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งเรานั้น 3) ส่วนที่เป็นพฤติกรรม (behavioral Component) ซึ่งเป็นความโน้มเอียงที่จะกระทำหรือจะปฏิบัติอย่างไรอย่างหนึ่งต่อสิ่งเรานั้น ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบของเจตคติและจะต้องวัดเป็นภาพรวม ๆ โดยพิจารณา กิริยาทำที่การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้าน หลายประการรวมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมอย่างเดียว นอกจากนั้นการวัดเจตคดียังต้องบ่งบอกทั้งปริมาณความมากน้อยของเจตคติที่มีต่อสิ่งเร้าและทิศทางที่บอกว่ามีเจตคติไปในทางบวกหรือทางลบด้วย

แบบวัดความพึงพอใจหรือเจตคติที่นิยมมี 3 ชนิดคือ

1. แบบของเทอร์สโตน (Thurstone's Scale) แบบวัดเจตคติของเทอร์สโตนประกอบด้วยคำถามจำนวนมากเพื่อวัดเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ระดับของเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของเทอร์สโตน แบ่งออกเป็น 11 ระดับ (Scale) เริ่มจากระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไปจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง (11) ระดับกลางเป็นความรู้สึกไม่แน่ใจ (6) หรืออีกนัยหนึ่ง ความรู้สึกในทางลบมีระดับ 1 – 5 ความรู้สึกกลางมีระดับ 6 ความรู้สึกในทางบวกมีระดับ 7-11 แต่ละข้อจะมีค่าระดับเจตคติประจำข้อ (Scale Value : S) ซึ่งได้มาจากการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสิน ซึ่งมีจำนวนประมาณ 50-100 คน การตอบผู้ตอบเลือกข้อความที่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวนข้อตามที่กำหนดให้เลือก ผู้ตอบได้คะแนนตามค่า S ของข้อที่เลือก

2. แบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) แบบวัดเจตคติของลิเคิร์ต ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงเจตคติ หรือความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางบวก ในแบบวัดจะต้องประกอบไปด้วยทั้งข้อคำถามทางบวกและทางลบในจำนวนพอ ๆ กัน ระดับเจตคติตามแบบของลิเคิร์ตนิยมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (Scale) คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าเป็นข้อความทางบวกจะมีคะแนน 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) ถ้าเป็นข้อความทางลบจะมีคะแนน 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) เช่น การวัดเจตคติต่อการเรียน โดยการตอบจะให้ผู้ตอบตอบทุกข้อโดยแต่ละข้อเลือกระดับ ที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงมากที่สุด ผู้ตอบได้คะแนนตามระดับที่เลือกตอบแต่ละข้อแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ได้เป็นคะแนนเจตคติของผู้นั้น

3. แบบของออสกู๊ด (Osgood's Scale) แบบวัดเจตคติของออสกู๊ดเรียกกันทั่วไปว่า วิธีหาความแตกต่างของความหมาย (Semantic differential Method) มีลักษณะคล้ายกับการหาความหมายของมโนทัศน์ ด้วยการกำหนดมโนทัศน์ซึ่งอาจจะเป็นคำ ข้อความ หรือวลี มาให้ตอบด้วยการประเมินจาก 7 ช่วง ตามความหมายของคำศัพท์ตรงกันข้าม ซึ่งแบบวัดเจตคติของออสกู๊ดจะประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามเป็นคู่ ๆ แต่ละเรื่องที่จะวัดประกอบด้วยคำคุณศัพท์ 3 ประเภท หรือประเภใดประเภหนึ่งต่อไปนี้

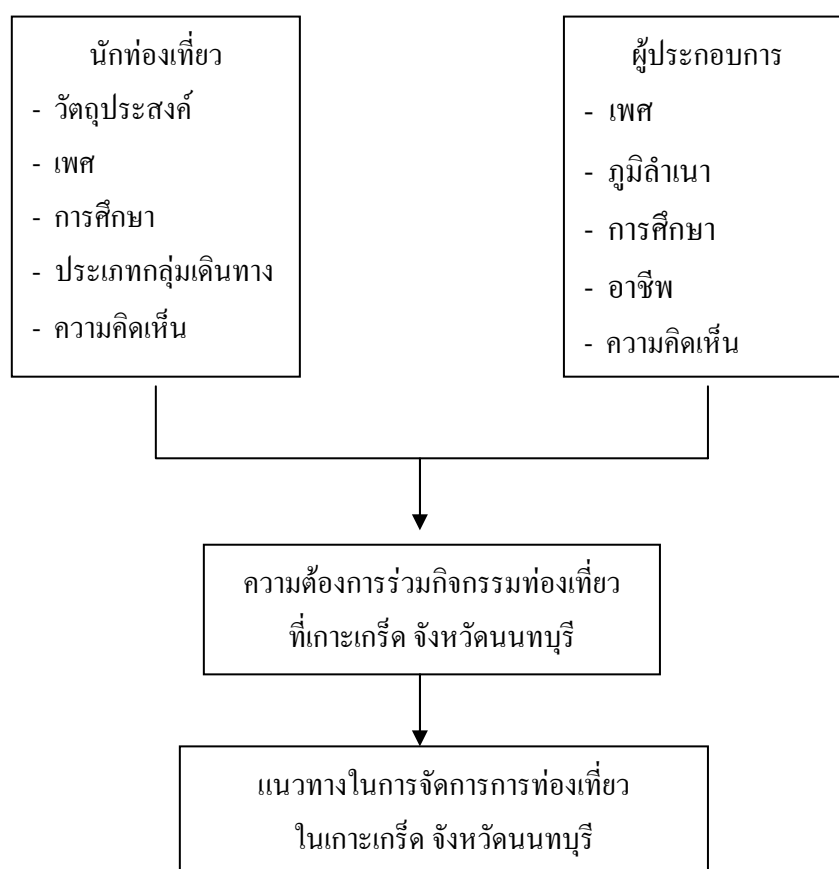
1. คำคุณศัพท์แสดงการประเมิน เช่น ดี-เลว น่ารัก-น่าเกลียด หล่อ-จี๋เหว่

2. คำคุณศัพท์ที่แสดงศักยภาพ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา ใหญ่-เล็ก

3. คำคุณศัพท์ที่แสดงการเคลื่อนไหว เช่น ร่าเริง-เศร้าซึม เร็ว-ช้า สว่าง-มืด

ระดับเจตคติหรือความรู้สึกตามแบบของออสกูดนี้ แบ่งเป็น 7 ระดับ (Scale) คือ 7 6 5 4 3 2 1 (หรือ 3 2 1 0 (-1) (-2) (-3)) จากคุณศัพท์ทางบวกไปหาคุณศัพท์ทางลบ

กรอบแนวคิดต่อการจัดการการท่องเที่ยว

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงเดือน (2524) กล่าวว่า การที่บุคคลจะใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น อาศัยการเรียนรู้ทางสังคมที่จะให้ค่าความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ โดยมีต้นเหตุมาจากอิทธิพลของสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และนักทฤษฎีการเรียนรู้ก็สามารถพิสูจน์ได้ว่าความคิดและการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์โดยไม่จำกัดอายุ กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุน้อยและมากจะมีการรับสิ่งใหม่ การตัดสินใจ และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

พันทิพา (2530) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับการเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งโดยสรุปพบว่า เหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยวที่นี่มีสาเหตุมาจาก ชอบสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ

สุรศักดิ์ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศศึกษาระดับท่องเที่ยวประเภทถ้ำ จังหวัดราชบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวเห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานนอกถ้ำ การบริการข้อมูล และการจัดการดูแลนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น มีการขูดขีด ทำลายผนังถ้ำ หักทำลาย จับต้องหินงอกหินย้อย ทิ้งขยะภายในถ้ำ และส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อพึงปฏิบัติขณะเที่ยวชมถ้ำ

จากการศึกษาผลงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว สรุปได้ว่า การกระทำของบุคคลจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวเห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นจึงมีผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้

สุชาดา (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อวิทยุมากที่สุด รองลงมา คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ตามลำดับ มีความรู้และพฤติกรรมการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง และมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ภูมิลำเนา และการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแตกต่างกัน การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อมวลชน ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

งานวิจัยเรื่องนี้ สรุปได้ว่า การรับรู้ข่าวสารด้านการท่องเที่ยวมีผลต่อกิจกรรม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้

ทิวัฒน์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของพื้นที่และความพร้อมของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทอ่างเก็บน้ำ กรณีศึกษา อ่างเก็บน้ำคลองระโงก จังหวัดระยอง โดยศึกษาลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะทางธรณีวิทยาและแหล่งแร่ ลักษณะทางปฐพีวิทยา ลักษณะการใช้ที่ดิน แหล่งศาสนสถานและแหล่งวัฒนธรรมประเพณี พิษพรรณ สัตว์ป่าและการเข้าถึงพื้นที่ พบว่า พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการส่งเสริม และพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในเรื่องความพร้อมของชุมชน พบว่า ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับปานกลาง

อิทธิพล (2545) ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนตำบลบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีความต้องการให้มีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกิดขึ้นในท้องถิ่นตนเอง เนื่องจากจะทำให้ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เกิดการพัฒนาชุมชน และเกิดอาชีพเสริม แต่ก็เกรงว่าจะเกิดปัญหาหาลภาวะและมลพิษ ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ต้องการร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชน และยินดีเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยวในชุมชน ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ต้องการที่พักในแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ปัจจัยบ่งชี้ความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มี 4 ประการ คือ ปัจจัยด้านลักษณะพื้นที่ ปัจจัยด้านการจัดการ

เป็นการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ ปัจจัยด้านกิจกรรมและกระบวนการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม และพบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลบางหญ้าแพรก จังหวัดสมุทรสาคร มีศักยภาพปานกลางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

สุรวุฒิ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บริเวณป่าเขาภูหลวง มีศักยภาพสูงต่อการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือน ส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว กำลังศึกษาเล่าเรียน รายได้จึงไม่มากนัก นิยมเดินทางไปกับกลุ่มครูและนักเรียน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะพักค้างคืน 2 คืน และมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความพึงพอใจ และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ มีระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับดี มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง โดยเฉพาะด้านความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ที่พัก ความปลอดภัย ความสะอาด เป็นต้น ความสนใจประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อยู่ในระดับสูง เช่น กิจกรรมเดินป่า กิจกรรมศึกษาพันธุ์ไม้ กิจกรรมตั้งเต็นท์พักแรม และกิจกรรมดูนกหรือสัตว์ป่า เป็นต้น ในการจัดการป่าสงวนแห่งชาติหรือพื้นที่สวนป่าอื่น ๆ นั้น สามารถนำหลักการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาจัดการให้เกิดศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการวางแผนการจัดการที่ดี เพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้ และหากมีการเผยแพร่แนวทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับในวงกว้างมากขึ้นแล้ว จะเป็นการสร้างแนวร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี โดยที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและได้ผลตอบแทนที่เหมาะสม

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ศักยภาพของพื้นที่ ศักยภาพชุมชน มีศักยภาพสูงเหมาะต่อการท่องเที่ยว และความพร้อมของชุมชน พบว่า ประชาชนมีความรู้และพร้อมที่จะทำให้ชุมชนของตนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้

นิพล (2540) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาวนอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย พบว่า การบริหารจัดการยังขาดการให้ความรู้และสื่อความหมายแก่นักท่องเที่ยว ส่วนคนในท้องถิ่นยังไม่มีจัดการอบรมความรู้แก่คนในท้องถิ่น และมักคุเทศก์ ไม่มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีความพร้อมอย่างเหมาะสม ป้าย-สัญลักษณ์บอกทางยังขาดและไม่ชัดเจน ไม่มีการจัดแสดงสาริต วิธีชีวิตคนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น พบว่า ยังไม่มีการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมประเมิณผล คงมี

แต่ส่วนร่วมในผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวเท่านั้น และสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมาก คือ สภาพธรรมชาติ และภูมิทัศน์ในพื้นที่

สำหรับแนวทางในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวภูชีฟ้า คือ ในระดับนโยบายควรมีรูปแบบการบริหารโดยกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น และเน้นให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการผลการวิจัยแบ่งกลุ่มประชากรได้ดังนี้ นักท่องเที่ยวควรเน้นความสนใจในสภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คนในท้องถิ่นควรเน้นทั้งการให้บริการ และทำความเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดการพื้นที่ และรับผลประโยชน์อย่างเหมาะสม ในขณะที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความช่วยเหลือชี้แนะทุกกลุ่ม โดยถ้าสามารถปฏิบัติได้สอดคล้องกันก็จะนำไปสู่ผลสำเร็จของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กรมป่าไม้ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง รายงานผลว่า เกาะช้างมีจุดแข็งด้านธรรมชาติและทรัพยากรท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน การเข้าถึง ฤดูกาลท่องเที่ยว และความเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ จุดด้อยคือ ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางสังคมเปราะบางต้องกระทำด้วยความรอบคอบและระมัดระวังสูงสุด ที่ราบมีจำกัด ความเปราะบางและคุณภาพของชายหาดซึ่งจัดว่าคุณภาพชายหาดมีคุณภาพปานกลาง เนื่องจากมีการใช้ที่ดินชายหาดปลูกสร้างที่พัก ทำให้การเข้าถึงของนักท่องเที่ยวไม่สามารถกระทำได้โดยอิสระ ฤดูกาลท่องเที่ยวโอกาสคือ นโยบายของรัฐมีความชัดเจน โอกาสพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยการสามารถควบคุมนักท่องเที่ยวและระดับการพัฒนาให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับได้ของนิเวศวิทยา ศักยภาพความเชื่อมโยงกับภูมิภาคอินโดจีน ซึ่งเกาะช้างมีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวได้ และข้อจำกัด คือ ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ ทำให้นักท่องเที่ยวกระจุกตัว แออัดในบริเวณใดบริเวณหนึ่งมากเกินความจำเป็น ขาดการวางแผนการใช้ที่ดินที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นเกาะและแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะชุมชนท้องถิ่นขาดความพร้อมด้านการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการขาดจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และได้กำหนดทิศทางและกลยุทธ์การพัฒนาหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยงเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วย

สรุปได้ว่า การศึกษาด้านยุทธศาสตร์ แนวทางการในการจัดการจะมีผลต่อการท่องเที่ยว ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม สามารถควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวให้พอกับการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดข้างต้น พอสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอิทธิพลต่อรูปแบบการท่องเที่ยว ความรู้ ความพึงพอใจ ทักษะคิด พฤติกรรม นักท่องเที่ยว ผลกระทบที่เกิดจากนักท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์หรือแนวทางในการจัดการด้านการท่องเที่ยว สามารถเป็นแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ต่อไป โดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ และปัจจัยประกอบที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัยดังที่กำหนดไว้ข้างต้น

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาแยกเป็น 4 ตอน คือ

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดทำแบบสอบถาม
3. กลุ่มตัวอย่าง
4. การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)

1.1 ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากตำรา เอกสารงานวิจัย รายงาน บทความทางวิชาการ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1.2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) โดยใช้แบบสอบถาม แบบสอบถามจะมีลักษณะปลายปิด (close-ended-questionnaire) และแบบสอบถามปลายเปิด (open-ended-questionnaire) โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ประกอบการ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนข้อมูลปฐมภูมิที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถามที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, ปี 2547

กลุ่มตัวอย่าง	เวลาที่เก็บข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง
นักท่องเที่ยว	พฤศจิกายน 2547	60
ผู้ประกอบการ	พฤศจิกายน 2547	30

2.1 การประเมินแนวทางในการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว โดยการสอบถามด้าน ทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ด้านการจัดการผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.2 นำข้อมูลมาทำการประเมินแนวทางในการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว โดยกำหนด คะแนนดังนี้ 1 หมายถึง ควรปรับปรุง 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง พอใช้ 4 หมายถึง ดี และ 5 หมายถึง ดีมาก

2.3 การประเมินความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยการให้คะแนนเริ่มตั้งแต่ 1-4 โดยให้คะแนนดังนี้ 1 หมายถึง มาก 2 หมายถึง ปานกลาง 3 หมายถึง น้อย และ 4 หมายถึง ไม่ต้องการ

2.4 การประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยการให้คะแนนเริ่มตั้งแต่ 1-5 โดยให้คะแนนดังนี้ 1 หมายถึง ไม่พอใจอย่างยิ่ง 2 หมายถึง ไม่พอใจ 3 หมายถึง เฉย ๆ 4 หมายถึง พอใจ และ 5 หมายถึง พอใจอย่างยิ่ง

จัดทำแบบสอบถาม

- นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ศึกษารวบรวมจากการตรวจเอกสาร มาทำการวิเคราะห์แนวคิด เพื่อสร้างเค้าโครงและกำหนดขอบเขตแบบสอบถามให้มีเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
- นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบ (pretest) โดยการนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ชุด ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูล โดยจะทำการทดสอบกับกลุ่ม

ตัวอย่างผู้ที่มาท่องเที่ยวที่พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2547 ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้มีสภาพพื้นที่ใกล้เคียงกับเกาะเกร็ด หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์

3. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ไปทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่สามารถใช้ในการศึกษาได้ต้องมีตั้งแต่ 30 ตัวอย่างขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นตัวอย่างขนาดใหญ่เพียงพอที่จะให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือทางสถิติ เพราะเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนตั้งแต่ 30 ตัวอย่างขึ้นไป จะทำให้การกระจายค่าทางสถิติตัวอย่างมีค่าใกล้เคียงกับการกระจายแบบโค้งปกติ (บุญธรรม, 2543) ซึ่งสามารถใช้จำนวนตัวอย่างดังกล่าวมาเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ได้ โดยในการวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่าง 2 กลุ่ม ดังนี้

1. นักท่องเที่ยว โดยจำนวนขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ 60 ตัวอย่าง โดยในเก็บตัวอย่างนักท่องเที่ยวจะแบ่งเป็น

1.1 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ด ในวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 30 ตัวอย่าง

1.2 นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ดในวันธรรมดา คือ วันจันทร์-วันศุกร์ จำนวน 30 ตัวอย่าง

2. ผู้ประกอบการ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง ดังนี้ ร้านอาหาร 11 ร้าน ร้านขายขนมหวาน 3 ร้าน ร้านขายของที่ระลึก 11 ร้าน ให้บริการเช่าเรือนำเที่ยว 2 แห่ง มอเตอร์ไซด์รับจ้างนำเที่ยว 2 ราย และผู้ให้บริการนำเที่ยว 1 ราย โดยให้ตอบคำถามตามความเป็นจริง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่เกาะเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี, ปี 2547

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน
นักท่องเที่ยว (วันจันทร์-วันศุกร์)	30
นักท่องเที่ยว (วันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์)	30
ผู้ประกอบการ	30

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ ทั้งข้อมูลทุติยภูมิจากการตรวจเอกสาร ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มา ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อประมวลผล ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิจากการตรวจเอกสาร นำมาจัดกลุ่มข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ตามหัวข้อ โดยเรียงเรียงตามหลักการตรวจเอกสารการวิจัย

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม นำมาจัดกลุ่มสร้างคู่มือลงรหัส (code book) ทุกข้อที่เป็นคำถามปลายปิด โดยนำข้อมูลที่ได้ลงรหัสเรียบร้อยแล้วนำมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยโปรแกรมสำเร็จรูป มีดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ความต้องการ ความพึงพอใจ และแนวทางในการพัฒนาและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะเกร็ด โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายเชิงพรรณนา และเสนอแนวทางการบริหารจัดการเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (inferential statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ และนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่อความต้องการทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยใช้วิธีหาค่าไคส์แควร์ (chi square test) และใช้ค่าสถิติได้ตาราง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่าอยู่ในระดับใด โดยที่ค่า p value < 0.05 (ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นั่นเอง) หรือที่ $\chi^2 > 3.84$ ก็จะยอมรับสมมติฐาน (นภคล, 2548) โดยวิธีการวิเคราะห์โดยหาค่าไคส์แควร์ จะทำให้ทราบทิศทางความต้องการของนักท่องเที่ยวว่าไปในทิศทางใด แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการจัดการได้ต่อไป

บทที่ 4

การจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ในการนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง แนวทางในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาการนำเสนอของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ แบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะสภาพทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลกับการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว

2.2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

2.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ

3.2 ความต้องการของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด

3.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

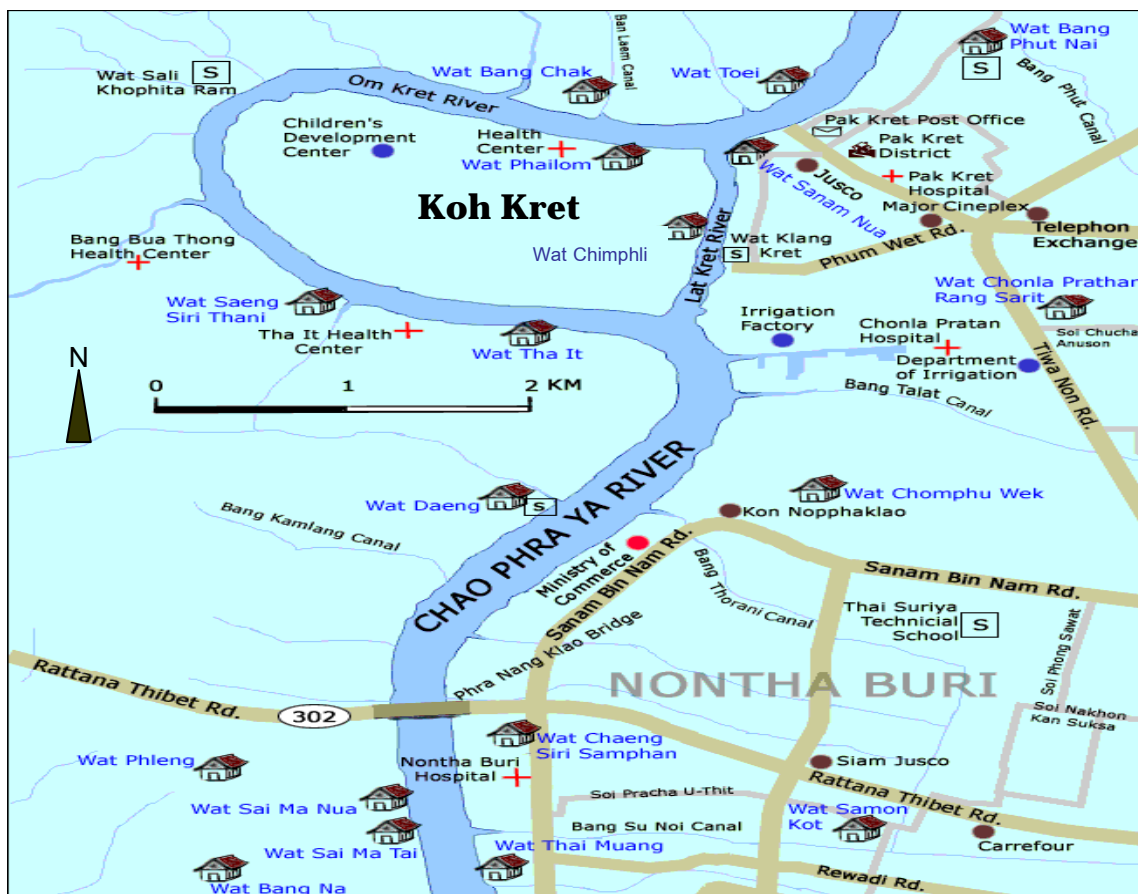
ส่วนที่ 4 แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะสภาพทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ประวัติความเป็นมา

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่อยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ประมาณ 2,840 ไร่ (องค์การบริหารตำบลเกาะเกร็ด, 2547) มีสถานะเป็นตำบลแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แต่เดิมเกาะเกร็ดมิได้เป็นเกาะ แต่เป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินรูปโค้งลักษณะเป็นแหลมยื่นไปตามความโค้งของแม่น้ำเจ้าพระยามีชื่อเรียกมาแต่เก่าก่อนว่า “บ้านแหลม” ครั้นถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าท้ายสระแห่งกรุงศรีอยุธยาได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขุดคลองลัดเพื่อให้การสัญจรสะดวกรวดเร็วขึ้น เรียกว่า “คลองลัดเกร็ดน้อย” ลัดคลองกว้างเพียง 6 วา จากตำบลปากอ่าว (ปากเกร็ดในปัจจุบัน) ไปยังแอ่งน้ำซึ่งอยู่ระหว่างวัดกลางเกร็ดและวัดป่าฝ้าย (วัดป่าเลไลย์) และจากแอ่งน้ำผ่านไปตามคลองเดิมซึ่งอยู่ระหว่างบ้านปากด่าน และวัดชมภูราย ซึ่งปัจจุบันร้างไปแล้ว เวลาผ่านไปความแรงของสายน้ำที่ลัดผ่านไหลตรงทำให้คลองกว้างขึ้น สภาพความเป็นเกาะ จึงเห็นเด่นชัดเรียกกันในขั้นแรกว่า “เกาะศาลากุน” ตามชื่อวัดบนเกาะนี้ คือ วัดศาลากุน ต่อมาเมื่อได้ตั้งอำเภอปากเกร็ดแล้ว เกาะศาลากุนจึงได้มีฐานะเป็นตำบล เรียกว่า ตำบลเกาะเกร็ด ย่านเกาะเกร็ดเป็นชุมชนที่มีความเจริญมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายเป็นทั้งชุมทางการค้าขาย และเป็นที่ตั้งด่านตรวจเรือต่างๆ ที่จะเดินทางผ่านไปมายังกรุงศรีอยุธยา ซึ่งแม้ในปัจจุบันชาวบ้านยังเรียกบริเวณลัดเกร็ดตอนใต้ว่าบ้านปากด่าน

ภาพที่ 3 ภาพแสดงพื้นที่เกาะเกร็ด

ที่มา: ไทยแลนด์แม็พ, 2547

สภาพทั่วไปของตำบล

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่มีรูปร่างคล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้าตั้งอยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยา อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด จ.นนทบุรี มีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อยู่ที่ทิศใต้ของอำเภอปากเกร็ด ระยะห่างประมาณ 2 กม. พื้นที่ตอนกลางว่างเปล่า มีน้ำท่วมถึงตลอดทั้งเกาะในช่วงฤดูฝน

อาณาเขตตำบล (องค์การบริหารตำบลเกาะเกร็ด, 2547)

มีพื้นที่ทั้งหมด 4.20 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,840 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 1,268 ไร่ หรือร้อยละ 44.65

ทิศเหนือ	จดแม่น้ำเจ้าพระยา และตำบลคลองพระอุดมทิศใต้ จดแม่น้ำเจ้าพระยา และตำบลท่าอิฐ
ทิศใต้	จดแม่น้ำเจ้าพระยาและตำบลท่าอิฐ
ทิศตะวันออก	จดแม่น้ำเจ้าพระยาและตำบลปากเกร็ด
ทิศตะวันตก	จดแม่น้ำเจ้าพระยาและตำบลอ้อมเกร็ด

จำนวนประชากรของตำบล

มีประชากรทั้งสิ้น 5,973 คน ชาย 2,819 คน หญิง 3,154 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 1,477 คน/ตารางกิโลเมตร จากจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบล ประชากรเชื้อชาติมอญ ร้อยละ 43 ของประชากรทั้งตำบล ประชากรนับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 15 ของประชากรทั้งตำบล ประชากรเชื้อชาติไทย ไทย-จีน บางส่วน คิดเป็นร้อยละ 42 ของประชากรทั้งตำบล

ข้อมูลอาชีพของตำบล

ประชากรโดยทั่วไปมีอาชีพทำสวน เครื่องปั้นดินเผา บางส่วนรับราชการ รัฐวิสาหกิจ รับจ้าง ส่วนอาชีพเสริม ได้แก่ รับจ้างทั่วไป ค้าขาย

เส้นทางการคมนาคม การเดินทางเข้าสู่ตำบล

ทางรถยนต์ มีถนนสำคัญ 11 สาย เช่น ถนนพิบูลสงคราม, ถนนพระราชราษฎร์สาย 1, ถนนติวานนท์, ถนนงามวงศ์วาน, ถนนแจ้งวัฒนะ ฯลฯ การเดินทางเข้าสู่ตำบลเกาะเกร็ดทำได้ดังนี้:

1) โดยทางรถยนต์ เดินทางไปที่ห้าแยกปากเกร็ด แล้วขับตรงไปยังท่าหน้าเทศบาล และข้ามฟาก โดยเรือข้ามฟากไปยังเกาะเกร็ด

2) โดยทางรถยนต์ ก่อนจะถึงท่าเรือเทศบาล จะมีถนนแยกไปทางซ้าย ขับตรงไป จะมีท่าเรือข้ามฟากที่บริเวณวัดสนามเหนือซึ่งจะข้ามไปยังวัดปรมัยยิกาวาสารวิหาร

3) โดยทางเรือ ใช้บริการเรือค่วนเจ้าพระยาซึ่งเปิดบริการระหว่างเส้นทาง วัดราชสิงขร เขตยานนาวาถึงท่าหน้าวัดเตย อำเภอปากเกร็ดทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น.

สภาพพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค

มีไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์พร้อมการคมนาคมภายในเกาะ มีถนนขนาดกว้างประมาณ 2 เมตร ไปยังหมู่บ้านต่างๆ การเดินทางไปยังบางพื้นที่ต้องใช้เรือ และไม่มีรถยนต์บนเกาะเกร็ด

สิ่งดึงดูดใจ

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา ได้แก่

วัดปรมัยยิกาวาส มีจิตรกรรมฝาผนังภาพเขียนวิถีชีวิตชาวมอญในอดีต เขียนโดย มล. ประวิช ชุมสาย พระมหารามัญเจดีย์ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่ได้รับจากอุปราชนอินเดีย และพระเจดีย์มูเตา (องค์เดิม) ที่แกัดเกร็ดมีลักษณะเอียงแทบจะตกแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเจดีย์เก่าแก่รูปทรงแบบเจดีย์ข่างกุ้ง

ภาพที่ 4 พระเจดีย์มูเตา (องค์เดิม)

ที่มา: ไทยดอทคอม, 2547

วัดนิมพลี หรือวัดป่าฝ้าย มีตุ๊กตาดินอยู่หน้าอุโบสถ 2 ตัว และมีรูปปั้นสิงโต 1 คู่

วัดไผ่ล้อม มีพระประธานสมัยสุโขทัย นอกจากนั้นยังมีเจดีย์ทรงมอญ และพระอุโบสถที่สวยงาม

วัดเสาชงทอง เป็นวัดที่ราษฎรสร้างขึ้น มีเจดีย์ 9 ยอด ทรงอยุธยา สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นสมัยที่ชาวมอญอพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภารครั้งแรก

วัดศาลากุด เป็นวัดที่มีใ้ได้อยูริมน้ำเหมือนวัดอื่น วัดนี้มีชื่อเสียงในการทำเครื่องรางของขลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนุมานแกะสลักของพระอาจารย์สุน ซึ่งเป็นเจ้าของวัดสมัยรัชกาลที่ 5 และท่านชอบสะสมเครื่องมุกและเครื่องแก้ว วัดศาลากุดจึงมีโต๊ะหมู่บูชามุกขนาดใหญ่ พร้อมเครื่องแก้วเจียรไนอย่างดี และมีหีบศพมุกที่สวยงามด้วย (อาภา, 2543)

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑวัดปรมาธิกาวาสฯ ในพิพิธภัณฑมีเครื่องใช้ที่รัชกาลที่ 5 ทรงถวายให้วัด ศูนย์วัฒนธรรมเกาะเกร็ด ได้แก่ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ชื่อ ศูนย์กวานอามาน แปลว่า หมู่บ้านช่างปั้น ในศูนย์กวานอามานจะเป็นพิพิธภัณฑบรรพบุรุษแสดงเครื่องปั้นดินเผาแกะสลักลวดลายงดงาม เป็นลวดลายมอญรุ่นเก่า และแสดงวิธีการปั้นให้นักท่องเที่ยวได้ชม

ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีตักบาตรทางเรือในวันออกพรรษา

ภาพที่ 5 ผลิตภัณฑ์จากเครื่องปั้นดินเผา

ที่มา: ไทยด้าบล, 2547

3. อาหารพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก ได้แก่ การทำอาหารคาวหวานแบบพื้นบ้าน (รามัญ) เช่น ทอดมันหน่อกะลา ยังมีขนมหวานไทย ๆ รสเลิศนานาชนิด โดยนั่งเรือเข้าคลองขนมหวาน นั่งเรือ หรือเดินชมวิถีชีวิตของชาวมอญ เดินเลือกซื้อสินค้ากลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาต่าง ๆ

ภาพที่ 6 ขนมหวาน

ที่มา: ไทยตำบล, 2547

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลกับการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี (องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด, 2547)

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ดด้านการท่องเที่ยว

1.2.1 การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- การก่อสร้างร้านค้าชุมชนเพื่อเป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า
- สนับสนุนงบประมาณแก่กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เช่น กลุ่มเครื่องปั้นดินเผาหมู่
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

1.2.2 การดำเนินการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การจัดการปัญหาขยะมูลฝอย และการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่
ท่องเที่ยว

1.2.3 การดำเนินการด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

- การปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่สำคัญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

- การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

- ประสานหน่วยราชการอื่นเพื่อขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณด้านการ
ท่องเที่ยว

ภาพที่ 7 แผนที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา: ไทยตำบล, 2547

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยให้การสนับสนุน ส่งเสริม เป็นที่ปรึกษาแก่
ผู้ประกอบการบนเกาะเกร็ด โดยมีการจัดตั้งศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว แต่การดำเนินการโดย
อบต. เกาะเกร็ดไม่สามารถทำได้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยว

เนื่องจากงบประมาณด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ไม่มีจึงใช้การขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ และวัดบนเกาะเกร็ด

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในวันธรรมดา 30 คน และวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ นักชัตตฤกษ์ 30 คน มีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน สามารถจำแนกลักษณะต่าง ๆ จากมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. ลักษณะพื้นฐานทางสังคมของนักท่องเที่ยว

เพศ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักชัตตฤกษ์ ร้อยละ 83.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 56.7) ที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 30 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 43.3 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักชัตตฤกษ์ ร้อยละ 16.7)

อายุ ส่วนใหญ่พบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกผู้มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 26.7 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 33.3 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักชัตตฤกษ์ ร้อยละ 20.0) และกลุ่มที่พบมากกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้มีอายุมากกว่า 30 ปี ร้อยละ 26.7 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 26.7 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักชัตตฤกษ์ ร้อยละ 26.7) กลุ่มที่พบน้อยที่สุด คือ ผู้มีอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 21.7 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักชัตตฤกษ์ ร้อยละ 30.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 13.3)

สถานภาพการสมรส พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 80.0 (เป็นนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 80.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และ

วันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 80.0) รองลงมา คือ สมรส รวมร้อยละ 20.0 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 20.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 20.0)

ที่อยู่ปัจจุบัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในปริมณฑล รวมร้อยละ 48.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 50.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 46.7) รองลงมา คือ กรุงเทพฯ รวมร้อยละ 38.3 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 40.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 36.7) ส่วนภูมิลำเนาที่พบน้อยที่สุด คือ ต่างจังหวัด รวมร้อยละ 13.3 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 13.3 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 13.3)

ระดับการศึกษา พบมากที่สุด คือ ปริญญาตรี รวมร้อยละ 50 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 53.3 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 46.7) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. รวมร้อยละ 21.7 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 26.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 16.7) ส่วนระดับการศึกษาที่พบน้อยที่สุด คือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี รวมร้อยละ 5.0 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 6.7 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 3.3)

การนับถือศาสนา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รวมร้อยละ 95 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 100.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 90.0) รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ รวมร้อยละ 3.3 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 6.7) ส่วนศาสนาอิสลามพบน้อยที่สุด คือ รวมร้อยละ 1.7 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 3.3)

การประกอบอาชีพ พบว่าพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คือ รวมร้อยละ 36.7 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 50.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 23.3) รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา รวมร้อยละ 33.3 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 40.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 26.7) และอาชีพที่พบน้อยที่สุด คือ รับจ้างทั่วไป รวมร้อยละ 3.3 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 6.7)

รายได้ พบมากที่สุด คือ ไม่มีรายได้ รวมร้อยละ 28.3 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 33.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 23.3) รองลงมา คือ น้อยกว่า 8,000 บาทต่อเดือน รวมร้อยละ 25.0 (ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 36.7 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 13.3) ส่วนที่พบน้อยที่สุดสองกลุ่ม คือ 8,001-12,000 บาทต่อเดือน รวมร้อยละ 23.3 และมากกว่า 12,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 23.3 (รายได้ที่พบน้อยที่สุดทั้งสองกลุ่มมีร้อยละของนักท่องเที่ยวเท่ากัน คือ ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 26.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 20.0) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะพื้นฐานทางสังคมของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547

	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
(n = 60)						
เพศ						
ชาย	13	43.3	5	16.7	18	30
หญิง	17	56.7	25	83.3	42	70
อายุ						
น้อยกว่า 20 ปี	4	13.3	9	30.0	13	21.7
21 – 25 ปี	10	33.3	6	20.0	16	26.7
26 – 30 ปี	8	26.7	7	23.3	15	25.0
มากกว่า 30 ปี ขึ้นไป	8	26.7	8	26.7	16	26.7
สถานภาพการสมรส						
โสด	24	80.0	24	80.0	48	80.0
สมรส	6	20.0	6	20.0	12	20.0
ที่อยู่ปัจจุบัน						
กรุงเทพฯ	11	36.7	12	40.0	23	38.3
ปริมณฑล	15	50.0	14	46.7	29	48.3
ต่างจังหวัด	4	13.3	4	13.3	8	13.3

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานทางสังคม	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์-วัน อาทิตย์และ วันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ระดับการศึกษา						
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	2	6.7	3	10.0	5	8.3
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.	5	16.7	8	26.7	13	21.7
ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวท.	5	16.7	4	13.3	9	15.0
ระดับปริญญาตรี	16	53.3	14	46.7	30	50.0
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2	6.7	1	3.3	3	5.0
ศาสนา						
พุทธ	27	90.0	30	100.0	57	95
อิสลาม	1	3.3	-	-	1	1.7
คริสต์	2	6.7	-	-	2	3.3
อาชีพ						
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	7	23.3	2	6.7	9	15.0
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	10.0	-	-	3	5.0
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	1	3.3	3	10.0	4	6.7
พนักงานบริษัทเอกชน	7	23.3	15	50.0	22	36.7
รับจ้างทั่วไป	-	-	2	6.7	2	3.3
นักเรียน/นักศึกษา	12	40.0	8	26.7	20	33.3
รายได้						
ไม่มีรายได้	7	23.3	10	33.3	17	28.3
น้อยกว่า 8,000 บาทต่อเดือน	11	36.7	4	13.3	15	25.0
8,001 – 12,000 บาทต่อเดือน	6	20.0	8	26.7	14	23.3
มากกว่า 12,001 บาทต่อเดือน	6	20.0	8	26.7	14	23.3

2. วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักท่องเที่ยว โดยคำถามให้ใส่ลำดับความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว 9 แห่ง สถานที่ท่องเที่ยวที่เลือกเป็นอันดับ 1 พบว่าเป็นการมาท่องเที่ยวเพื่อชมความงาม ความเก่าแก่ของธรรมชาติ สถาปัตยกรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวบ้าน รวมร้อยละ 71.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 76.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 66.7) อันดับที่สอง คือ เพื่อใช้เวลาพักผ่อนร่วมกับเพื่อน และ/หรือ สมาชิกในครอบครัว รวมร้อยละ 66.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 80.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 53.3) และอันดับสุดท้าย อันดับที่เก้า คือ เหตุผลอื่น ๆ มาเพื่อรับประทานอาหาร และเดินเล่น รวมร้อยละ 1.7 (โดยเป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 อันดับและร้อยละจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)

วัตถุประสงค์	ร้อยละของนักท่องเที่ยว			อันดับ
	วันจันทร์-วันศุกร์	วันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์	รวมร้อยละ	
1. เพื่อชมความงาม ความเก่าแก่ของธรรมชาติ สถาปัตยกรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวบ้าน	66.7	76.7	71.7	1
2. เพื่อเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของแหล่งธรรมชาติ	53.3	43.3	48.3	5
3. เพื่อศึกษาชื่นชมงานศิลปกรรมและวัฒนธรรม	56.6	63.3	60.0	3
4. เพื่อศึกษาเรียนรู้การผลิตของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง	50.0	46.6	48.3	6

ตารางที่ 5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ร้อยละของนักท่องเที่ยว			อันดับ
	วันจันทร์- วันศุกร์	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	รวม ร้อยละ	
5. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน/ การปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวัน	40.0	70.0	55.0	4
6. เพื่อหลีกเลี่ยงสภาพความจำเจในชีวิตประจำวัน	33.3	46.6	40.0	7
7. เพื่อหลีกเลี่ยงมลภาวะของเมือง/แสวงหา บรรยากาศที่สดชื่นปราศจากมลภาวะ	26.7	46.6	36.7	8
8. เพื่อใช้เวลาพักผ่อนร่วมกับเพื่อน และ/หรือ สมาชิกในครอบครัว	53.3	80.0	66.7	2
9. อื่น ๆ มาเพื่อรับประทานอาหาร และเดินเล่น	0.0	3.3	1.7	9

3. ลักษณะกลุ่มและการเดินทาง ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง พาหนะในการเดินทาง จำนวนครั้งที่มาเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทาง

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทางมากกว่า 4 ชั่วโมง รวมร้อยละ 30 (โดยพบว่าเป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 30.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 30.0) รองลงมา คือ ใช้เวลาเดินทาง 1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง รวมร้อยละ 28.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 40.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 16.7) และที่พบน้อยที่สุด คือ ใช้เวลาเดินทาง 3 ชั่วโมง รวมร้อยละ 18.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 23.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 13.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	5	16.7	9	30.0	14	23.3
1.5 – 2 ชั่วโมง	12	40.0	5	16.7	17	28.3
3 ชั่วโมง	4	13.3	7	23.3	11	18.3
มากกว่า 4 ชั่วโมง	9	30.0	9	30.0	18	30.0

ส่วนการเดินทางมาท่าเรือเพื่อเข้ามาเที่ยวที่เกาะเกร็ด พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะเดินทางโดยรถโดยสารสาธารณะ รวมร้อยละ 56.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 63.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 50.0) รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนตัว รวมร้อยละ 35.0 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 36.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 33.3) และที่พบน้อยที่สุด คือ เดินทางโดยรถบริษัททัวร์ รวมร้อยละ 1.7 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามพาหนะในการเดินทางมาท่าเรือเข้ามาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547

พาหนะในการเดินทาง มาท่าเรือ	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
รถโดยสารสาธารณะ	15	50.0	19	63.3	34	56.7
รถยนต์ส่วนตัว	10	33.3	11	36.7	21	35.0
รถจักรยานยนต์	4	13.3	-	-	4	6.7
รถบริษัททัวร์	1	3.3	-	-	1	1.7

พาหนะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้ในการเดินทางข้ามมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด คือ เรือโดยสารข้ามฟาก รวมร้อยละ 98.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 100.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 96.7) รองลงมา คือ เรือบริษัททัวร์ รวมร้อยละ 1.7 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามพาหนะในการเดินทางข้ามมาเกาะเกร็ด, ปี 2547

พาหนะในการเดินทาง ข้ามมาเกาะเกร็ด	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
เรือโดยสารข้ามฟาก	29	96.7	30	100.0	59	98.3
เรือบริษัททัวร์	1	3.3	-	-	1	1.7

จำนวนครั้งของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด พบว่า ส่วนใหญ่เคยมาแล้ว 1 ครั้ง รวมร้อยละ 43.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 50.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 36.7) รองลงมา คือ เคยมามากกว่า 3 ครั้ง รวมร้อยละ 33.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 36.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 30.0) ลำดับสุดท้าย คือ เคยมาครั้งแรก รวมร้อยละ 6.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 10.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาเที่ยว
เกาะเกร็ด, ปี 2547

จำนวนครั้งที่เคยมาเที่ยว	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
เคยมาครั้งแรก	3	10.0	1	3.3	4	6.7
1 ครั้ง	15	50.0	11	36.7	26	43.3
2 ครั้ง	3	10.0	7	23.3	10	16.7
มากกว่า 3 ครั้ง	9	30.0	11	36.7	20	33.3

ประเภทกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 76.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 86.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 66.7) รองลงมา คือ กลุ่มครอบครัว ร้อยละ 13.3 (โดยเป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 13.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 13.3) และที่พบน้อยที่สุด คือ กลุ่มทัวร์ ร้อยละ 1.7 (โดยเป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทกลุ่มในการเดินทางมาเที่ยว
เกาะเกร็ด, ปี 2547

ความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่ม	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อน	20	66.7	26	86.7	46	76.7
กลุ่มครอบครัว	4	13.3	4	13.3	8	13.3
กลุ่มทัวร์	1	3.3	-	-	1	1.7
กลุ่มเพื่อนผสมครอบครัว	5	16.7	-	-	5	8.3

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งทางบกและทางน้ำ รวมร้อยละ 43.3 (โดยเป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 43.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 43.3) รองลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นประวัติศาสตร์/โบราณคดี/กิจกรรมผจญภัย/ศาสนา รวมร้อยละ 28.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 30.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 26.7) และแหล่งท่องเที่ยวประเพณี/วัฒนธรรม รวมร้อยละ 28.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 30.0 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 26.7) ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจเดินทางมาเที่ยว เกาะเกร็ด, ปี 2547

แหล่งท่องเที่ยวที่สนใจ	วันจันทร์- วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์	ร้อยละ	(n = 60)	
					รวม	ร้อยละ
พื้นที่ธรรมชาติทั้งทางบกและ ทางน้ำ	13	43.3	13	43.3	26	43.3
ประวัติศาสตร์/โบราณคดี/ กิจกรรมผจญภัย/ศาสนา	9	30.0	8	26.7	17	28.3
ประเพณี/วัฒนธรรม	8	26.7	9	30.0	17	28.3

ในชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์จากสื่อโทรทัศน์/วิทยุมากที่สุด รวมร้อยละ 56.7 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 60.0 และวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 53.3) รองลงมามีสองกลุ่มข่าวสาร คือ อินเทอร์เน็ตและนิตยสาร/วารสาร/ใบปลิว โดยอินเทอร์เน็ต รวมร้อยละ 13.3 (โดยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 16.7 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อยละ 10.0) กลุ่มนิตยสาร/วารสาร/ใบปลิว รวมร้อยละ 13.3 (โดยเป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 13.3 และวันจันทร์-วันศุกร์ ร้อย

ละ 13.3) และที่พบน้อยที่สุด คือ ข้อมูลจากผู้ประกอบการท่องเที่ยว รวมร้อยละ 1.7 (เป็นนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ร้อยละ 3.3) ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้	วันจันทร์-วันศุกร์	ร้อยละ	วันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	3	10.0	2	6.7	5	8.3
โทรทัศน์/วิทยุ	18	60.0	16	53.3	34	56.7
อินเทอร์เน็ต	3	10.0	5	16.7	8	13.3
ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	-	-	1	3.3	1	1.7
นิตยสาร/วารสาร/ใบปลิว	4	13.3	4	13.3	8	13.3
เพื่อน,ญาติ	2	6.7	2	6.7	4	6.7

2.2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

1. แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไปหรือต้องการไปเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไปหรือต้องการไปเที่ยวที่เกาะเกร็ดเป็นอันดับหนึ่งคือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร ชมพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาและสลักลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาริตปั้นเครื่องปั้นดินเผา ร้อยละ 86.7 รองลงมา คือ วัดปรมัยยิกาวาส ชมพระมหารามัญเจดีย์ พระเจดีย์มูเตา, พระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี, จิตรกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญในอดีต, พิพิธภัณฑ์วัดปรมัยยิกาวาส ชมเครื่องใช้ของราชการที่ 5 ร้อยละ 76.7 และลำดับสุดท้ายคือ ลำดับที่เก้า คือ วัดศาลาลูก ชมเครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก ร้อยละ 16.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 อันดับและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการมาเที่ยวตามแหล่ง
ท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)		
แหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละ	อันดับ
1. วัดปรมัยยิกาวาส ชมพระมหารามัญเจดีย์ พระเจดีย์มูเตา, พระพุทธรูปประจำจังหวัด นนทบุรี, จิตกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญ ในอดีต, พิพิธภัณฑ์วัดปรมัยยิกาวาส ชม เครื่องใช้ของรัชกาลที่ 5	76.7	2
2. วัดนิมพลี หรือวัดป่าฝ้าย ชมพระประธาน สมัยสุโขทัย, เจดีย์ทรงมอญ	21.7	6
3. วัดไผ่ล้อม ชมพระอุโบสถและเจดีย์ทรงมอญ	41.7	4
4. วัดเสาธงทองหรือเพ็ชระอะลัด ชมเจดีย์ 9 ยอด ทรงอยุธยา	20.0	7
5. วัดศาลากุล ชมเครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก	16.7	9
6. วัดป่าเลไลย์ ชมเพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บานประตูปะเขียนลายทองรดน้ำรูปเซี่ยวกาง	18.3	8
7. ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร ชมพิพิธภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผาแกะสลักลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาธิตปั้นเครื่องปั้นดินเผา	86.7	1
8. หมู่บ้านขนมหวาน ชมสาธิตทำขนมหวาน	70.0	3
9. สวนผลไม้	36.7	5

2. กิจกรรมที่ต้องการเข้าร่วม ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี

พบว่า ในภาพรวมของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วม มีค่าเฉลี่ยรวมของกิจกรรมที่
นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วม เท่ากับ 2.59 แสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการเข้าร่วม
กิจกรรม ในระดับปานกลาง

กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุดในการมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี คือ กิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี มีความต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ กิจกรรมชมการสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 40.0 และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวไม่ต้องการทำมากที่สุด คือ กิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิก คิดเป็นร้อยละ 21.7

ถ้าพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณีมาก คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา มีความต้องการทำกิจกรรมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีความต้องการทำกิจกรรมน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.7 และไม่ต้องการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.0

ซึ่งจักรยาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมขี่จักรยานปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา มีความต้องการทำกิจกรรมน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.7 และมีความต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 10.0 ไม่ต้องการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 5.0

โฮมสเตย์/ปิกนิก พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา มีความต้องการทำกิจกรรมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.3 ไม่ต้องการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 21.7 และมีความต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 5.0

เล่นน้ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมเล่นน้ำน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีความต้องการทำกิจกรรมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ไม่ต้องการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีความต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 5.0

พายเรือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมพายเรือน้อย คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา มีความต้องการทำกิจกรรมปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.3 ไม่ต้องการทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 15.0 และมีความต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 13.3

ชมการสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีความ

ต้องการทำกิจกรรมมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 และมีความต้องการทำกิจกรรมน้อย คิดเป็นร้อยละ 10.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม
ในการเดินทางมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)

ความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. นั่งเรือชมธรรมชาติ วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรม และประเพณี	26 (43.3)	24 (40.0)	7 (11.7)	3 (5.0)
2. ชี่จักรยาน	6 (10.0)	20 (33.3)	7 (11.7)	3 (5.0)
3. โฮมสเตย์/ปิกนิก	3 (5.0)	17 (28.3)	27 (45.0)	13 (21.7)
4. เล่นน้ำ	3 (5.0)	15 (25.0)	30 (50.0)	12 (20.0)
5. พายเรือ	8 (13.3)	17 (28.3)	26 (43.3)	9 (15.0)
6. ชมการสาธิตและ ฝึกปั้นเครื่องปั้นดิน เผา/ทำสินค้าที่ระลึก	24 (40.0)	30 (50.0)	6 (10.0)	-
รวมค่าความต้องการเฉลี่ย				2.59

หมายเหตุ: - ค่าความต้องการเฉลี่ย 1.00 – 2.00 = ความต้องการน้อย

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 2.10 – 3.00 = ความต้องการปานกลาง

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 3.10 – 4.00 = ความต้องการมาก

- ในวงเล็บเป็นร้อยละ

3. ความต้องการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการมาท่องเที่ยว เท่ากับ 3.10 แสดงว่าความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในระดับมาก

ถ้าพิจารณาในรายละเอียดต่าง ๆ พบว่า ความสวยงามของทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการมาก ร้อยละ 55.0 รองลงมามีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 40.0 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 5.0

การบริการด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 51.7 รองลงมามีความต้องการมาก ร้อยละ 33.3 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 15.0

ราคาที่พักกับค่าบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 48.3 รองลงมามีความต้องการมาก ร้อยละ 35.0 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 16.7

ราคาที่พักกับค่าสินค้า พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 53.3 รองลงมามีความต้องการมาก ร้อยละ 36.7 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 8.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 1.7

การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน เช่น ขยะ ความสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 58.3 รองลงมามีความต้องการมาก ร้อยละ 26.7 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 15.0

อธาศัยไมตรีของคนในท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการมาก ร้อยละ 53.3 รองลงมามีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 38.3 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 6.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 1.7

สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการต่าง ๆ แก่ นักท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 58.3 รองลงมา มีความต้องการมาก ร้อยละ 21.7 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 16.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3

กิจกรรมขี่จักรยาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 41.7 รองลงมา มีความต้องการน้อย ร้อยละ 28.3 ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7 และมีความต้องการมาก ร้อยละ 13.3

กิจกรรมพายเรือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการน้อย ร้อยละ 41.7 รองลงมา มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 33.3 ไม่ต้องการ ร้อยละ 13.3 และมีความต้องการมาก ร้อยละ 11.7

กิจกรรมชมสัตว์และฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 46.7 รองลงมา มีความต้องการมาก 40.0 ร้อยละ มีความต้องการน้อย ร้อยละ 8.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 5.0

ป้ายบอกทางเข้า-ออก แหล่งท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 43.3 รองลงมา มีความต้องการมาก ร้อยละ 41.7 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 11.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3 ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความต้องการมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)

ความต้องการ มาท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. ความสวยงามของทรัพยากร ท่องเที่ยวเกาะเกร็ด	33 (55.0)	24 (40.0)	3 (5.0)	-

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความต้องการ มาท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
2. การบริการด้าน ความปลอดภัยให้กับ นักท่องเที่ยว	20 (33.3)	31 (51.7)	9 (15.0)	-
3. ราคาที่คุ้มกับ ค่าบริการ	21 (35.0)	29 (48.3)	10 (16.7)	-
4. ราคาที่คุ้มกับค่าสินค้า	22 (36.7)	32 (53.3)	5 (8.3)	1 (1.7)
5. การจัดการด้าน สิ่งแวดล้อมภายใน แหล่งท่องเที่ยวและ ชุมชน เช่น ขยะ ความสะอาด	16 (26.7)	35 (58.3)	9 (15.0)	-
6. ทัศนียภาพไม่ตรีของคน ในท้องถิ่น	32 (53.3)	23 (38.3)	4 (6.7)	1 (1.7)
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและ การให้บริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว	13 (21.7)	35 (58.3)	10 (16.7)	2 (3.3)
8. กิจกรรมที่จัดจรรยาน	8 (13.3)	25 (41.7)	17 (28.3)	10 (16.7)

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ความต้องการ มาท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
9. กิจกรรมพาเที่ยว	7 (11.7)	20 (33.3)	25 (41.7)	8 (13.3)
10. กิจกรรมชมชาติ และฝึกปั้นเครื่องปั้น ดินเผา/ทำสินค้า ที่ระลึก	24 (40.0)	28 (46.7)	5 (8.3)	3 (5.0)
11. ป้ายบอกทางเข้า- ออกแหล่งท่องเที่ยว	25 (41.7)	26 (43.3)	7 (11.7)	2 (3.3)
รวมค่าความต้องการเฉลี่ย				3.10

หมายเหตุ: - ค่าความต้องการเฉลี่ย 1.00 – 2.00 = ความต้องการน้อย
 - ค่าความต้องการเฉลี่ย 2.10 – 3.00 = ความต้องการปานกลาง
 - ค่าความต้องการเฉลี่ย 3.10 – 4.00 = ความต้องการมาก
 - ในวงเล็บเป็นร้อยละ

2.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะเกร็ด พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด เท่ากับ 3.63 แสดงว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ในระดับพอใจปานกลาง

โดยพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ อธิยาศัยไมตรีของคนในชุมชน มีความพอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 35.0 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวไม่พอใจมากที่สุด คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีความไม่พอใจ ร้อยละ 16.7

โดยถ้าพิจารณารายละเอียดของทรัพยากรท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความพอใจ คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมา คือ พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 21.7 เฉย ๆ ร้อยละ 13.3 ไม่พอใจ ร้อยละ 3.4

การให้บริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความพอใจ ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 36.7 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 11.7 และไม่พอใจ ร้อยละ 5.0

การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว/ชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความพอใจ ร้อยละ 65.0 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 23.3 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 6.7 และไม่พอใจ ร้อยละ 5.0

อัตราศูนย์ไมตรีของคนในชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีความพอใจ ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 35.0 เฉย ๆ ร้อยละ 13.3 และไม่พอใจ ร้อยละ 5.0

ปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ห้องสุขา ถังขยะ ฯลฯ พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเฉย ๆ ร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ พอใจ ร้อยละ 38.3 และไม่พอใจ ร้อยละ 15.0

การได้มีประสบการณ์เรียนรู้วิถีชีวิตเครื่องปั้นดินเผา สินค้าที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 28.3 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 18.3 ไม่พอใจ ร้อยละ 3.4

คุณภาพสื่อประเภทเอกสารเผยแพร่ที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเฉย ๆ ร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ พอใจ 36.7 ไม่พอใจ ร้อยละ 13.3 และพอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.3

คุณภาพสื่อประเภทป้ายสื่อความหมายที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 45.0 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 33.3 ไม่พอใจ ร้อยละ 11.7 และพอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.0

คุณภาพสื่อประเภทศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 45.0 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 35.0 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 11.7 และไม่พอใจ ร้อยละ 8.4

ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ เฉย ๆ 31.7 ไม่พอใจ ร้อยละ 16.7 และพอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.3

การดูแลรักษาความสะอาดของร้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 33.3 ไม่พอใจ ร้อยละ 15.0 และพอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.3

ป้ายบอกทางเข้า-ออก แหล่งท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 35.0 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.0 และไม่พอใจ ร้อยละ 8.3

การให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวพอใจ ร้อยละ 48.3 รองลงมา คือ เฉย ๆ ร้อยละ 23.3 พอใจอย่างยิ่ง ร้อยละ 15.0 และไม่พอใจ ร้อยละ 13.4 ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความพึงพอใจต่อการมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ			
	พอใจอย่างยิ่ง	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด	13 (21.7)	37 (61.7)	8 (13.3)	2 (3.4)
2. การให้บริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว	7 (11.7)	28 (46.7)	22 (36.7)	3 (5.0)
3. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว/ชุมชน	4 (6.7)	39 (65.0)	14 (23.3)	3 (5.0)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ			
	พอใจอย่างยิ่ง	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ
4. อธิยาศัยไมตรีของคนในชุมชน	21 (35.0)	28 (46.7)	8 (13.3)	3 (5.0)
5. ปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ห้องสุขา ถังขยะ ฯลฯ	3 (5.0)	23 (38.3)	25 (41.7)	9 (15.0)
6. การได้มีประสบการณ์เรียนรู้วิถีผลิต เครื่องปั้นดินเผา สินค้าที่ระลึก และสินค้า พื้นเมือง	11 (18.3)	30 (50.0)	17 (28.3)	2 (3.4)
7. คุณภาพเอกสารเผยแพร่ที่ให้ข้อมูลความรู้ เกี่ยวกับพื้นที่	5 (8.3)	22 (36.7)	25 (41.7)	8 (13.3)
8. คุณภาพป้ายสื่อความหมายที่ให้ข้อมูลความรู้ เกี่ยวกับพื้นที่	6 (10.0)	27 (45.0)	20 (33.3)	7 (11.7)
9. คุณภาพศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ให้ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่	7 (11.7)	27 (45.0)	21 (35.0)	5 (8.4)
10. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	5 (8.3)	26 (43.3)	19 (31.7)	10 (16.7)
11. การดูแลรักษาความสะอาดของร้านอาหาร สำหรับบริการนักท่องเที่ยว	5 (8.3)	26 (43.3)	20 (33.3)	9 (15.0)
12. ป้ายบอกทางเข้า-ออก แหล่งท่องเที่ยว	6 (10.0)	28 (46.7)	21 (35.0)	5 (8.3)

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ			
	พอใจอย่างยิ่ง	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ
13. การให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่	9 (15.0)	29 (48.3)	14 (23.3)	8 (13.4)
รวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ				3.63

หมายเหตุ: - ค่าความพึงพอใจเฉลี่ย 1.00 – 2.33 = ความพึงพอใจน้อย

- ค่าความพึงพอใจเฉลี่ย 2.34 – 3.67 = ความพึงพอใจปานกลาง

- ค่าความพึงพอใจเฉลี่ย 3.68 – 5.00 = ความพึงพอใจมาก

- ในวงเล็บเป็นร้อยละ

2.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยสอบถามนักท่องเที่ยวจากสถานที่ 9 แห่ง สอบถามข้อมูลด้านทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ การจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม การสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก รวมทั้งเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชน ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว พบว่า

ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว

วัดปรมย์ยิวภาส นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3 และศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3

วัดฉิมพลี นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3

วัดไผ่ล้อม นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0 และการเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

วัดเสาชิงช้า นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7

วัดศาลากุด นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดป่าเลไลย์ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 15.0

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7 และศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7

หมู่บ้านขนมหวาน นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 2 สิ่ง คือ เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 26.7 และสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 26.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

สวนผลไม้ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 18.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ

วัดปรมัยยิกาวาส นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 25.0

วัดฉิมพลี นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3

วัดไผ่ล้อม นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 18.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ

วัดเสาธงทอง นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดศาลากุล นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี

คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดป่าเลไลย์ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 11.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 21.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

หมู่บ้านขนมหวาน นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 18.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

สวนผลไม้ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม

วัดปรมย์ยิกาวาส สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการด้านเสียง ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

วัดฉิมพลี สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม มี 4 รายการ คือ การจัดการขยะและของเสีย อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 การจัดการด้านเสียง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และรายการสุดท้าย คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 21.7

วัดไผ่ล้อม สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 11.7 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดเสาชิงช้า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 8.3 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 15.0

วัดศาลากุล สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และมาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดป่าเลไลยก์ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการด้านเสียง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และมาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการด้านเสียง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 25.0

หมู่บ้านขนมหวาน สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3

สวนผลไม้ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และการจัดการด้านเสียง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

ด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก

วัดปรมย์อิกวาส สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ รูปแบบเนื้อหาความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3

วัดฉิมพลี สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ รูปแบบเนื้อหาความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดไผ่ล้อม สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ รูปแบบเนื้อหาความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

วัดเสาชงทอง สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดศาลาลูก สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก มี 2 สิ่ง คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7 และการท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7

วัดป่าเลไลยก์ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 11.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก มี 3 รายการ คือ รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7 กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงที่สุดท้าย คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก ก็คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 15.0

หมู่บ้านขนมหวาน สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

สวนผลไม้ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 26.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

วัดปรมัยยิกาวาส สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ต่อชุมชน ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 26.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

วัดฉิมพลี สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดไร่ล้อม สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน มี 3 รายการ คือ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 8.3 และการสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.3 และรายการสุดท้าย คือ โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 8.3

วัดเสาธงทอง สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงใน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7

วัดศาลากุด สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 18.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วม

จากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 11.7 และโอกาสในการเข้าร่วม
 ดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อย
 ละ 11.7

วัดป่าเลไลย์ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการ
 ท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่
 ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วม
 จากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และโอกาสในการเข้าร่วม
 ดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อย
 ละ 13.3

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการ
 ท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และสิ่งที่
 ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วน
 ร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

หมู่บ้านขนมหวาน สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการ
 ท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.3 และสิ่งที่
 ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากร
 สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0 และการสนับสนุนด้านการพัฒนา
 และการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

สวนผลไม้ สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ ประโยชน์ของการท่องเที่ยว
 ต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควร
 ปรับปรุงใน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วม
 จากภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
ต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น (n = 60)	
	ควรปรับปรุง	ดี
ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว		
วัดปรมัยยิกาวาส		
- เอกลัทธิเฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ		18 (30.0)
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	6 (10.0)	
วัดนิมพลี		
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		15 (25.0)
- การเข้าถึงพื้นที่	11 (18.3)	
วัดไผ่ล้อม		
- ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ		18 (30.0)
- สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	6 (10.0)	
- การเข้าถึงพื้นที่	6 (10.0)	
วัดเสาธงทอง		
- สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว		12 (20.0)
- การเข้าถึงพื้นที่	7 (11.7)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
- วัดศาลาลูก		
- ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ		12 (20.0)
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	8 (13.3)	
วัดป่าเลไลย์		
- สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว		12 (20.0)
- การเข้าถึงพื้นที่	9 (15.0)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา		
- สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว		20 (33.3)
- การเข้าถึงพื้นที่	7 (11.7)	
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต	7 (11.7)	
หมู่บ้านขนมหวาน		
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ		16 (26.7)
- สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	6 (10.0)	16 (26.7)
- สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	6 (10.0)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
สวนผลไม้		
- ทักษะนิภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและ โดยรอบ		11 (18.3)
- สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	8 (13.3)	
ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ		
วัดปรมัยยิกาวาส		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	15 (25.0)	
- การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)		17 (28.3)
วัดนิมพลี		
- ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก		8 (13.3)
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	11 (18.3)	
วัดไผ่ล้อม		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	9 (15.0)	
- การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)		11 (18.3)
วัดเสาธงทอง		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	8 (13.3)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
- การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)		8 (13.3)
วัดศาลากุล		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	10 (16.7)	
- การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)		9 (15.0)
วัดป่าเลไลย์		
- ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก		7 (11.7)
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	10 (16.7)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา		
- ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	12 (20.0)	
- คุณภาพการในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว		13 (21.7)
หมู่บ้านขนมหวาน		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	10 (16.7)	
- การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)		11 (18.3)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
สวนผลไม้		
- การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	8 (13.3)	8 (13.3)
ด้านการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม		
วัดปรมัยยิกาวาส		
- การจัดการด้านเสียง	16 (26.7)	
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		9 (15.0)
วัดนิมพลี		
- การจัดการขยะและของเสีย	3 (21.7)	4 (6.7)
- การจัดการด้านเสียง		4 (6.7)
- มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม		4 (6.7)
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		4 (6.7)
วัดไผ่ล้อม		
- การจัดการขยะและของเสีย	10 (16.7)	7 (11.7)
วัดเสาธงทอง		
- การจัดการขยะและของเสีย	9 (15.0)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		5 (8.3)
วัดศาลากุล		
- การจัดการขยะและของเสีย	10 (16.7)	6 (10.0)
- การจัดการด้านเสียง		6 (10.0)
วัดป่าเลไลย์		
- การจัดการขยะและของเสีย	8 (13.3)	
- การจัดการด้านเสียง		6 (10.0)
- มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	8 (13.3)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา		
- การจัดการขยะและของเสีย	15 (25.0)	
- การจัดการด้านเสียง		8 (13.3)
หมู่บ้านขนมหวาน		
- การจัดการขยะและของเสีย	11 (18.3)	
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		8 (13.3)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
สวนผลไม้		
- การจัดการขยะและของเสีย	10 (16.7)	6 (10.0)
- การจัดการด้านเสียง		6 (10.0)
ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก		
วัดปรมัยยิกาวาส		
- รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม		12 (20.0)
- กิจกรรมมีโอกาสนำเสนออำนวยความสะดวกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	11 (18.3)	
วัดฉิมพลี		
- รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม		9 (15.0)
- กิจกรรมมีโอกาสนำเสนออำนวยความสะดวกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	8 (13.3)	
วัดไร่ล้อม		
- รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม		9 (15.0)
- กิจกรรมมีโอกาสนำเสนออำนวยความสะดวกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	6 (10.0)	
วัดเสาธงทอง		
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้		8 (13.3)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
- กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	8 (13.3)	
วัดศาลาลูก		
- กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	7 (11.7)	8 (13.3)
- การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	7 (11.7)	
วัดป่าเลไลย์		
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้		7 (11.7)
- รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม	7 (11.7)	
- กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	7 (11.7)	
- การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	7 (11.7)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา		
- กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	9 (15.0)	14 (23.3)
หมู่บ้านขนมหวาน		
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้		12 (20.0)
- กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	10 (16.7)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
สวนผลไม้		
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	8 (13.3)	
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		8 (13.3)
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน		
วัดปรมัยยิกาวาส		
- ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม		16 (26.7)
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	16 (26.7)	
วัดฉิมพลี		
- ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	5 (8.3)	12 (20.0)
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	5 (8.3)	12 (20.0)
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	5 (8.3)	
วัดเสาชิงช้า		
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		9 (15.0)
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	7 (11.7)	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
วัดศาลากุล		
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		11 (18.3)
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	7 (11.7)	
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	7 (11.7)	
วัดป่าเลไลย์		
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		9 (15.0)
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	8 (13.3)	
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	8 (13.3)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา		
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		18 (30.0)
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	8 (13.3)	
หมู่บ้านขนมหวาน		
- ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	6 (10.0)	
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		17 (28.3)

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น	
	ควรปรับปรุง	ดี
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	6 (10.0)	
สวนผลไม้		
- ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		12 (20.0)
- การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	6 (10.0)	
หมายเหตุ: ในวงเล็บเป็นร้อยละ		

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ มีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน สามารถจำแนกลักษณะต่าง ๆ จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการ ดังนี้

3.1.1. ลักษณะพื้นฐานทางสังคมของผู้ประกอบการ

เพศ พบว่า ผู้ประกอบการเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย ร้อยละ 53.3 เพศหญิง ร้อยละ 46.7

อายุ ส่วนใหญ่พบอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 30.0 และอายุ ตั้งแต่ 31-40 ปี ร้อยละ 30.0 รองลงมา อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 20 และอายุมากกว่า 50 ปี ร้อยละ 20

สถานภาพการสมรสของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่สมรส ร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ โสด ร้อยละ 30.0 ที่พบน้อยที่สุด คือ หย่าร้าง ร้อยละ 6.7

ที่อยู่อาศัยปัจจุบันของผู้ประกอบการ คือ ปริมณฑล (นนทบุรี) ร้อยละ 100.0

ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่พบว่า ศึกษาในระดับ ประถมศึกษา ร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.7 และที่พบน้อยที่สุด คือ ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวท. ร้อยละ 6.7

การนับถือศาสนาส่วนใหญ่ผู้ประกอบการนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.7 รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.3

การประกอบอาชีพหลักของผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 23.3 และที่พบน้อยที่สุด คือ แม่บ้าน/พ่อบ้าน ร้อยละ 3.3 พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 3.3 และนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 3.3

ส่วนอาชีพเสริมของผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ประกอบอาชีพเสริม ร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 30.0 และพบน้อยที่สุด คือ รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 10.0

รายได้ต่อครัวเรือนของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ พบ 2 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท ร้อยละ 30.0 และ รายได้ 4,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ 6,001 – 8,000 บาท ร้อยละ 20.0 และ รายได้มากกว่า 8,000 บาท ร้อยละ 20.0 ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะพื้นฐานทางสังคมของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)

ลักษณะพื้นฐานทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	16	53.3
หญิง	14	46.7
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	9	30.0
31 – 40 ปี	9	30.0
41 – 50 ปี	6	20.0
มากกว่า 50 ปี ขึ้นไป	6	20.0
สถานภาพการสมรส		
โสด	9	30.0
สมรส	15	50.0
หม้าย	4	13.3
หย่าร้าง	2	6.7
ที่อยู่ปัจจุบัน		
ปริมณฑล	30	100.0

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ลักษณะพื้นฐานทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ระดับประถมศึกษา	10	33.3
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	6	20.0
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.	4	13.3
ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวท.	2	6.7
ระดับปริญญาตรี	8	26.7
ศาสนา		
พุทธ	29	96.7
อิสลาม	1	3.3
อาชีพหลัก		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	14	46.7
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	13.3
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	1	3.3
พนักงานบริษัทเอกชน	1	3.3
รับจ้างทั่วไป	7	23.3
นักเรียน/นักศึกษา	1	3.3
เกษตรกรรวม	2	6.7
อาชีพเสริม		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	9	30.0
รับจ้างทั่วไป	3	10.0
ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม	18	60.0
รายได้		
รายได้น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน	9	30.0
4,001 – 6,000 บาทต่อเดือน	9	30.0
6,001 – 8,000 บาทต่อเดือน	6	20.0
มากกว่า 8,000 บาทต่อเดือน	6	20.0

3.2 ความต้องการของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด

3.2.1. ความต้องการของผู้ประกอบการให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ร้อยละ 96.7 และไม่มีความต้องการให้พัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ร้อยละ 3.3 ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)		
ความต้องการการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	29	96.7
ไม่ต้องการ	1	3.3

3.2.2 สถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการต้องการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ความต้องการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้วัดไผ่ล้อม เช่น พระอุโบสถและเจดีย์ทรงมอญ ร้อยละ 56.7 เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ วัดเสาธงทองหรือเพ็ชระอวลัด เช่น เจดีย์ 9 ยอดทรงอยุธยาเป็นต้น ร้อยละ 50.0 เป็นลำดับที่ 2 ส่วนลำดับสุดท้ายคือ วัดป่าเลไลย์ เช่น เพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บานประตูเขียนลายทองรดน้ำรูปเชิงวาทง ร้อยละ 10.0 เป็นลำดับที่ 9 ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ลำดับและร้อยละของสถานที่ท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดจำแนกตามความต้องการส่งเสริม
ให้ดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ ของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)

สถานที่ท่องเที่ยว	ร้อยละ	ลำดับที่
1. วัดปรมัยยิกาวาส ชมพระมหารามัญเจดีย์ พระเจดีย์มูเตา, พระพุทธรูปประจำจังหวัด นนทบุรี, จิตรกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญ ในอดีต, พิพิธภัณฑ์วัดปรมัยยิกาวาส ชมเครื่องใช้ ของรัชกาลที่ 5	46.7	3
2. วัดนิมพลี หรือวัดป่าฝ้าย ชมพระประธานสมัย สุโขทัย, เจดีย์ทรงมอญ	40.0	5
3. วัดไผ่ล้อม ชมพระอุโบสถและเจดีย์ทรงมอญ	56.7	1
4. วัดเสาธงทองหรือเพ็ชระอะลัด ชมเจดีย์ 9 ยอด ทรงอยุธยา	50.0	2
5. วัดศาลากุล ชมเครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก	26.7	6
6. วัดป่าเลไลย์ ชมเพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บานประตูปเขียนลายทองรดน้ำรูปเซี้ยวกาง	10.0	9
7. ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร ชมพิพิธภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผาและสลักลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาธิตปั้นเครื่องปั้นดินเผา	43.3	4
8. หมู่บ้านขนมหวาน ชมสาธิตทำขนมหวาน	13.4	7
9. สวนผลไม้	13.4	8

3.2.3. กิจกรรมที่ต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการหรือเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่ต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

พบว่า ในภาพรวมของกิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการหรือเข้าร่วม กิจกรรมที่เกาะเกร็ด มีค่าเฉลี่ยรวมของกิจกรรมที่ต้องการ เท่ากับ 3.15 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรม ในระดับมาก

กิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการหรือเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณ-สถาน วัฒนธรรมและประเพณี มีความต้องการมาก ร้อยละ 76.7 และชมการสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก มีความต้องการมาก ร้อยละ 76.7 และกิจกรรมที่ผู้ประกอบการไม่ต้องการมากที่สุด 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมเล่นน้ำ ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7 และกิจกรรมพายเรือ ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7

ถ้าพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับ กิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณ-สถาน วัฒนธรรมและประเพณี พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมมาก ร้อยละ 76.7 รองลงมา มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 23.3

จี้จ๊กขาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง ร้อยละ 40.0 รองลงมา มีความต้องการน้อย ร้อยละ 30.0 มีความต้องการมาก ร้อยละ 26.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3

โสมสเศย์/ปิกนิก พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมมาก ร้อยละ 46.7 รองลงมา มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 23.3 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 20.0 และไม่ต้องการ ร้อยละ 10.0

เล่นน้ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ร้อยละ 33.3 รองลงมา มีความต้องการมาก ร้อยละ 26.7 มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 23.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7

พายเรือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมมาก ร้อยละ 43.3 รองลงมา มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 30.0 ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 10.0

ชมการสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีความต้องการส่งเสริมหรือเข้าร่วมกิจกรรมมาก ร้อยละ 76.7 รองลงมา มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 10.0 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 6.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 6.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการ หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)

ความต้องการ เข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. นั่งเรือชมธรรมชาติ/ วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/ โบราณสถาน วัฒนธรรมและ ประเพณี	23 (76.7)	7 (23.3)	-	-
2. จั๊กกรยาน	8 (26.7)	12 (40.0)	9 (30.0)	1 (3.3)
3. โฮมสเตย์/ปิกนิก	14 (46.7)	7 (23.3)	6 (20.0)	3 (10.0)
4. เล่นน้ำ	8 (26.7)	7 (23.3)	10 (33.3)	5 (16.7)
5. พายเรือ	13 (43.3)	9 (30.0)	3 (10.0)	5 (16.7)
6. ชมการสาธิตและฝึก เครื่องปั้นดินเผา/ ทำสินค้าที่ ระลึก	23 (76.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	2 (6.7)
รวมค่าความต้องการเฉลี่ย				3.15

หมายเหตุ: - ค่าความต้องการเฉลี่ย 1.00 – 2.00 = ความต้องการน้อย

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 2.10 – 3.00 = ความต้องการปานกลาง

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 3.10 – 4.00 = ความต้องการมาก

- ในวงเล็บเป็นร้อยละ

3.2.4. กิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยว ในภาพรวมของค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้ประกอบการ เท่ากับ 3.32 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความต้องการ ในระดับมาก

กิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ผลิตได้จากชุมชน ต้องการมาก ร้อยละ 80.0 และกิจกรรมที่ผู้ประกอบการไม่ต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ กิจกรรมพาเที่ยว ไม่ต้องการ ร้อยละ 20.0

ในการพิจารณารายละเอียดด้านมัคคุเทศก์นำเที่ยววัด พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมีความต้องการมาก ร้อยละ 73.3 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 20.0 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 3.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์มาก ร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 33.3 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 20.0 และไม่ต้องการ ร้อยละ 10.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้บริการพาเรือมาก ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ ไม่ต้องการ ร้อยละ 20.0 มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 16.7 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 16.7

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้บริการอาหารมาก ร้อยละ 63.3 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 16.7 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 16.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้บริการเช่าจักรยานมาก ร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 23.3 ไม่มีต้องการ ร้อยละ 13.3 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 10.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ผลิตได้จากชุมชนมาก ร้อยละ 80.0 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 13.3 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 3.3 และไม่ต้องการ ร้อยละ 3.3

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้จัดตั้งคณะทำงานด้านการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดมาก ร้อยละ 63.3 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 16.7 ไม่มีความต้องการ ร้อยละ 13.3 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 6.7

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าร่วมให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวมาก ร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 30.0 และมีความต้องการน้อย ร้อยละ 10.0

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดมาก ร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ มีความต้องการปานกลาง ร้อยละ 16.7 มีความต้องการน้อย ร้อยละ 16.7 และไม่ต้องการ ร้อยละ 6.7 ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)

ความต้องการให้บริการ และจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. มัคคุเทศก์นำเที่ยววัด	22 (73.3)	6 (20.0)	1 (3.3)	1 (3.3)
2. ให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์	11 (36.7)	10 (33.3)	6 (20.0)	3 (10.0)
3. ให้บริการพายเรือ	14 (46.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	6 (20.0)
4. ให้บริการอาหาร	19 (63.3)	5 (16.7)	5 (16.7)	1 (3.3)

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ความต้องการให้บริการ และจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
5. ให้บริการเช่าจักรยาน	16 (53.3)	7 (23.3)	3 (10.0)	4 (13.3)
6. ขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ที่ผลิตได้จากชุมชน	24 (80.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)
7. จัดตั้งคณะทำงานด้านการ จัดการการท่องเที่ยวที่ เกาะเกร็ด	19 (63.3)	5 (16.7)	2 (6.7)	4 (13.3)
8. ร่วมให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการจัดการการ ท่องเที่ยว	18 (60.0)	9 (30.0)	3 (10.0)	-
9. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ เกาะเกร็ด	18 (60.0)	5 (16.7)	5 (16.7)	2 (6.7)
รวมค่าความต้องการเฉลี่ย				3.32

หมายเหตุ: - ค่าความต้องการเฉลี่ย 1.00 – 2.00 = ความต้องการน้อย

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 2.10 – 3.00 = ความต้องการปานกลาง

- ค่าความต้องการเฉลี่ย 3.10 – 4.00 = ความต้องการมาก

- ในวงเล็บเป็นร้อยละ

3.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยสอบถามผู้ประกอบการจากสถานที่ 9 แห่ง โดยสอบถามข้อมูลด้านทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ การจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม การสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก รวมทั้งเรื่องความร่วมมือของชุมชน ตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ พบว่า

ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว

วัดปรมย์อิกาวาส ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

วัดฉิมพลี ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษณะเฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

วัดไผ่ล้อม ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษณะเฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดเสาชงทอง ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 16.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษณะเฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดศาลากุล ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 3 รายการ คือ การเข้าถึงพื้นที่ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

วัดป่าเลไลย์ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 3 รายการ คือ การเข้าถึงพื้นที่ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 2 รายการ คือ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 2 รายการ คือ สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

หมู่บ้านขนมหวาน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดีมากเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว มี 2 รายการ คือ สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

สวนผลไม้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ

วัดปรมย์ยิกาवास ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

วัดฉิมพลี ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดไผ่ล้อม ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงใน ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดเสาชิงช้า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 6.7 และการให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 6.7

วัดศาลาลูก ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

วัดป่าเลไลย์ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ

3.3 และ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.3 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ มี 3 รายการที่ควรปรับปรุง คือ ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และลำดับสุดท้ายการให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

หมู่บ้านขนมหวาน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ มี 3 รายการ คือ การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 และการให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

สวนผลไม้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นเฉพาะสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ คือ ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม

วัดปรมัยยิกาวาส ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และแผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

วัดฉิมพลี ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการด้านเสียง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

วัดไฟล่อม ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และแผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

วัดเสาชิงช้า ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการด้านเสียง ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดศาลาลูก ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

วัดป่าเลไลย์ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม มี 3 รายการ คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0 การจัดการด้านเสียง ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งสุดท้ายที่ควรปรับปรุงคือ มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และ

สิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

หมู่บ้านขนมหวาน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

สวนผลไม้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ แผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม คือ การจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 23.3

ด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก

วัดปรมัยยิกาวาส ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

วัดฉิมพลี ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0 กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

ความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 6.7

หมู่บ้านขนมหวาน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก มี 3 รายการ คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3 กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงอันดับสุดท้ายคือ การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

สวนผลไม้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

วัดปรมัยยิกาวาส ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

วัดฉิมพลี ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 13.3

วัดไผ่ล้อม ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงใน

ร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.0

หมู่บ้านขนมหวาน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และโอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 6.7 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในการมีส่วนร่วมของชุมชน มี 2 รายการที่ควรปรับปรุง คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และโอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7

สวนผลไม้ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดในการมีส่วนร่วมของชุมชน คือ โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 3.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงในการมีส่วนร่วมของชุมชน มี 2 รายการที่ควรปรับปรุง คือ การมีส่วนร่วมจากชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และโอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 ดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
(n = 30)			
ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว			
วัดปรมัยยิกาวาส			
- การเข้าถึงพื้นที่	7		
	(23.3)		
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม			7
			(23.3)

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
วัดนิมพลี			
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	6 (20.0)		
- สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	6 (20.0)		
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต		4 (13.3)	
วัดไผ่ล้อม			
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	4 (13.3)		
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต		3 (10.0)	
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		3 (10.0)	
วัดเสาธงทอง			
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	4 (13.3)		
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		6 (16.7)	
วัดศาลากุล			
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	8 (26.7)		
- การเข้าถึงพื้นที่		1 (3.3)	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต		1 (3.3)	
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		1 (3.3)	
วัดป่าเลไลย์			
- เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	7 (23.3)		
- สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	7 (23.3)		
- การเข้าถึงพื้นที่		1 (3.3)	
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต		1 (3.3)	
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม		1 (3.3)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา			
- สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	5 (16.7)		
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต		3 (10.0)	
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	5 (16.7)		
หมู่บ้านขนมหวาน			
- สภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	5 (16.7)		2 (6.7)

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต			2 (6.7)
- ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	5 (16.7)		
สวนผลไม้			
- การเข้าถึงพื้นที่	7 (23.3)		
- ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต			1 (3.3)
ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ			
วัดปรมัยยิกาวาส			
- การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว	7 (23.3)	4 (13.3)	
วัดนิมพลี			
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว		2 (6.7)	
- การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว	5 (16.7)		
วัดไผ่ล้อม			
- ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	5 (16.7)		
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว		3 (10.0)	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
วัดเสาชิงช้า			
- ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	2 (6.7)		
- พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน		3 (10.0)	
- การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว	2 (6.7)		
วัดศาลากุล			
- ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	8 (26.7)		
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว		2 (6.7)	
วัดป่าเลไลย์			
- ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	5 (16.7)	1 (3.3)	
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว		1 (3.3)	
- พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	5 (16.7)		
- การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว	5 (16.7)		
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา			
- ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	6 (20.0)		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว		1 (3.3)	
หมู่บ้านขนมหวาน			
- ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	5 (16.7)		
- การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว			1 (3.3)
- พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน			1 (3.3)
- การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว			1 (3.3)
สวนผลไม้			
- ข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	6 (20.0)		
ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม			
วัดปรมัยยิกาวาส			
- การจัดการขยะและของเสีย	7 (23.3)		
- มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม		4 (13.3)	
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		4 (13.3)	
วัดนิมพลี			
- การจัดการขยะและของเสีย	6 (20.0)		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- การจัดการด้านเสียง		2	
		(6.7)	
วัดไผ่ล้อม			
- การจัดการขยะและของเสีย	5		2
	(16.7)		(6.7)
- การจัดการผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ			2
			(6.7)
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว			2
			(6.7)
วัดเสาธงทอง			
- การจัดการผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ			2
			(6.7)
- การจัดการด้านเสียง	4		
	(13.3)		
วัดศาลากุล			
- การจัดการขยะและของเสีย	8		
	(26.7)		
- มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม			2
			(6.7)
วัดป่าเลไลย์			
- การจัดการขยะและของเสีย	6		
	(20.0)		
- การจัดการด้านเสียง	6		
	(20.0)		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม	6 (20.0)		
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		1 (3.3)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา			
- การจัดการขยะและของเสีย	4 (13.3)		
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		2 (6.7)	
หมู่บ้านขนมหวาน			
- การจัดการขยะและของเสีย	6 (20.0)		
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		3 (10.0)	
สวนผลไม้			
- การจัดการขยะและของเสีย	7 (23.3)		
- แผนการจัดการการท่องเที่ยว		1 (3.3)	
ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก			
วัดปรมัยยิกาวาส			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้		6 (20.0)	
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก		6 (20.0)	
- ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน			6 (20.0)

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	3 (10.0)	6 (20.0)	
วัดนิมพลี			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	3 (10.0)		
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	3 (10.0)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		3 (10.0)	
วัดไผ่ล้อม			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	3 (10.0)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		2 (6.7)	
วัดเสาชิงช้า			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	1 (3.3)		
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	1 (3.3)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	1 (3.3)	3 (10.0)	
วัดศาลาลูก			
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	5 (16.7)		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		2 (6.7)	
วัดป่าเลไลย์			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	3 (10.0)		
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	3 (10.0)	2 (6.7)	
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		2 (6.7)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	2 (6.7)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน			2 (6.7)
หมู่บ้านขนมหวาน			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	4 (13.3)		
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	4 (13.3)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	4 (13.3)	3 (10.0)	
สวนผลไม้			
- ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	5 (16.7)		

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
- กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	5 (16.7)		
- การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน		2 (6.7)	
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน			
วัดปรมย์ยิกาวาส			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	6 (20.0)	4 (13.3)	
วัดนิมพลี			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน			2 (6.7)
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	4 (13.3)		
วัดไผ่ล้อม			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	2 (6.7)		2 (6.7)
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	2 (6.7)		
วัดเสาชิงทอง			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน			
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน			

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	ควรปรับปรุง	ดี	ดีมาก
วัดศาลากุล			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	5 (16.7)		
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	5 (16.7)	1 (3.3)	
วัดป่าเลไลย์			
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	4 (13.3)	1 (3.3)	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	3 (10.0)	2 (6.7)	
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	3 (10.0)	2 (6.7)	
หมู่บ้านขนมหวาน			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	5 (16.7)	2 (6.7)	
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	5 (16.7)	2 (6.7)	
สวนผลไม้			
- การมีส่วนร่วมจากชุมชน	5 (16.7)		
- โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	5 (16.7)	1 (3.3)	

หมายเหตุ: ในวงเล็บเป็นร้อยละ

ส่วนที่ 4 แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลจากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งได้แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

1. จากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวทำให้ทราบแนวทางการจัดการการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดฉิมพลี เกี่ยวกับเข้าถึงพื้นที่ที่ ให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 18.3 จึงควรพัฒนาเพิ่มเที่ยวเรือข้ามฟาก เพิ่มปริมาณเรือ ปริมาณเที่ยวเรือให้เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว ปรับปรุงทางเดินชมสถานที่วัดฉิมพลีให้สามารถเดินชมสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงได้ ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็น ในระดับดี ร้อยละ 33.3

ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมัยยิกาวาส เกี่ยวกับเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 25.0 จึงควรพัฒนาตั้งแต่เรือข้ามฟากที่รับนักท่องเที่ยวมาเที่ยวบนเกาะเกร็ดให้มีความปลอดภัย ห้ามบรรทุกผู้โดยสารเกินความสามารถของเรือข้ามฟาก มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่เพียงพอกับนักท่องเที่ยวที่ข้ามมาเที่ยว จัดสร้างปรับปรุงท่าเรือให้มีความมั่นคง ปลอดภัย ปรับปรุงทางเดินรอบวัดปรมัยยิกาวาสให้สามารถเดินเที่ยวได้สะดวกสบาย ปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัย และหน่วยพยาบาลแก่นักท่องเที่ยว ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากมีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (zoning) นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 28.3

ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาวาส เกี่ยวกับการจัดการเสียง นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 26.7 เนื่องจากวัดปรมย์ยิกาวาสเป็นวัดที่ตั้งอยู่ตรงท่าเรือข้ามฟากรับ-ส่ง นักท่องเที่ยวทำให้เกิดเสียงดังจากเสียงเรือ เสียงนักท่องเที่ยว ควรมีป้ายประชาสัมพันธ์คิดว่า เขตวัดห้ามส่งเสียงดัง จัดตั้งหน่วยงานคอยตรวจเสียงดังจากเรือ ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ วัดปรมย์ยิกาวาส เนื่องจากมีแผนการจัดการการท่องเที่ยว มีการประชาสัมพันธ์บริเวณหน้าวัดปรมย์ยิกาวาสเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวไหว้พระ เดินชมวัด นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 15.0

ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาวาส เกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 18.3 จึงควรพัฒนาให้มีกิจกรรมด้านการอนุรักษ์หรือชมรมอนุรักษ์ เช่น อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง โดยกิจกรรมด้านอนุรักษ์หรือชมรมอนุรักษ์จะทำให้ชุมชนเกิดความรัก ห่วงแหน ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ซึ่งจะทำให้ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแล รักษา สวยงามอยู่ต่อไป และนักท่องเที่ยวที่สนใจด้านวัฒนธรรม ธรรมชาติ ก็สามารถมาเยี่ยมชมได้มากขึ้น ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา มีกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน เนื่องจากการจัดแสดง สาธิตวิธีการปั้นเครื่องปั้นดินเผาให้นักท่องเที่ยวหรือนักท่องเที่ยวจะปั้นเครื่องปั้นดินเผาโดยฝีมือตนเองก็ได้ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 23.3

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาวาส มีการส่งเสริมเกี่ยวกับประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนน้อย นักท่องเที่ยวจึงให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 26.7 ควรให้มีการให้บริการกิจกรรมท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วม โดยการใช้ข้อมูลจากผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการทำกิจกรรมในการมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการทำกิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกและกิจกรรมเล่นน้ำ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 24) ดังนั้นจึงควรจัดให้ชุมชนทำกิจกรรมเพื่อเป็นการกระจายรายได้ พร้อมทั้งมีการจัดเวทีแสดงความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชนทุกเดือนเพื่อปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยว ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจาก มีการส่งเสริม

ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยการมีการตั้งเป็นหมู่บ้าน เครื่องปั้นดินเผา นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 30.0

2. จากความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวทำให้ทราบแนวทางการจัดการการท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับเรื่องเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการปรับปรุง ร้อยละ 26.7 ควรให้มีการปรับปรุงด้านเอกลักษณ์เฉพาะของวัดศาลาลูก ให้มีความแตกต่าง ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยว ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจากมีศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับดีมาก ร้อยละ 6.7 หมู่บ้านขนมหวาน ในเรื่องสภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน ระดับดีมาก ร้อยละ 6.7 และวัดปรมัยยิกาวาส ในเรื่องทรัพยากรมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในระดับดีมาก ร้อยละ 23.3

ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการปรับปรุง ร้อยละ 26.7 ควรให้มีการเพิ่มข้อมูล ประวัติ ความรู้ด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดให้มากขึ้น ใช้ภาษา 2 ภาษา เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริม คือ วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากการให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวเพียงพอกับความต้องการ ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 13.3

ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสีย ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการปรับปรุง ร้อยละ 26.7 ควรให้มีการเพิ่มจุดวางถังขยะให้มากขึ้น ห้ามไม่เผาขยะบนเกาะ เนื่องจากถ้าทุกบ้านร่วมกันเผาขยะบนเกาะจะทำให้เกิดควันพิษซึ่งจะทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ รมรงค์ให้ผู้ประกอบการใช้ภาชนะใส่สินค้าที่สามารถย่อยสลาย หรือนำกลับมาใหม่ได้ ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริม คือ วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากมีมาตรการ

เผื่อระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีแผนการจัดการการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 13.3

ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 16.7 ควรให้มีการปรับปรุง เพิ่มกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง โดยกิจกรรมด้านอนุรักษ์หรือชมรมอนุรักษ์จะทำให้ผู้ประกอบการและชุมชนเกิดความรัก ห่วงแหน ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ซึ่งจะทำให้ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแล รักษา มีความสวยงามอยู่ต่อไป ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการและชุมชนบนเกาะเกร็ดสามารถมีรายได้จากการท่องเที่ยวได้ตลอดไป ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ หมู่บ้านขนมหวาน เนื่องจากมีการส่งเสริมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 10.0 และวัดปรมัยยิกาวาส ในเรื่องความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน และเรื่องการท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ในระดับดี ร้อยละ 20.0

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมัยยิกาวาส เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจากชุมชน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุง ร้อยละ 20.0 ควรให้มีการชุมชนมีส่วนร่วมด้านการร่วมแสดงความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยว ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ วัดปรมัยยิกาวาสเช่นกัน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจากชุมชน ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นในระดับดี ร้อยละ 13.3

ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการทำกิจกรรมในการมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลการวิเคราะห์จะทำให้ทราบทิศทางความต้องการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ชุมชนจัดกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของตลาดนักท่องเที่ยว โดยการกำหนดค่าตัวแปรจากการวัดความต้องการทำกิจกรรมในการมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด ของนักท่องเที่ยว ดังตัวแปรนี้ มาก หมายถึง ความต้องการทำกิจกรรมท่องเที่ยวสูง (โดยการรวมระดับความต้องการทำกิจกรรมมากและปานกลางไว้ด้วยกัน) น้อย หมายถึง ความต้องการทำกิจกรรมท่องเที่ยวต่ำ (โดยการรวมระดับความต้องการทำกิจกรรมน้อย

และไม่ต้องการไว้ด้วยกัน) ดังผลการวิเคราะห์จะพบว่า กิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกและกิจกรรมเล่นน้ำของนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ มีความสัมพันธ์กับความต้องการกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กิจกรรมขี่จักรยาน พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Chi-Square = 10.80, $p = .002$) โดยกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์มีความต้องการในกิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกสูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์

กิจกรรมเล่นน้ำ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (Chi-Square = 7.937, $p = .010$) โดยกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์มีความต้องการในกิจกรรมเล่นน้ำสูงกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์

กิจกรรมพายเรือ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

กิจกรรมชมการสาธิตและฝึกทำเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดในวันจันทร์-วันศุกร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความต้องการทำกิจกรรมของนักท่องเที่ยวในวันจันทร์-วันศุกร์ และนักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ในการมาเที่ยวเกาะเกร็ด, ปี 2547

ความต้องการทำกิจกรรม	นักท่องเที่ยว		รวม	χ^2	p
	วันจันทร์-วันศุกร์	วันเสาร์-วันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์			
(n = 60)					
1. นั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถานวัฒนธรรมและประเพณี					
ระดับสูง	4 (13.3)	6 (20.0)	10 (16.7)	.480	.731
ระดับต่ำ	26 (86.7)	24 (80.0)	50 (83.3)		
2. จี้อักรยาน					
ระดับสูง	13 (43.3)	21 (70.0)	34 (56.7)	4.344	.067
ระดับต่ำ	17 (56.7)	9 (30.0)	26 (43.3)		
3. โฮมสเตย์/ปิกนิก					
ระดับสูง	14 (46.7)	26 (86.7)	40 (66.7)	10.80	.002
ระดับต่ำ	16 (53.3)	4 (13.3)	20 (33.3)		

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ความต้องการทำกิจกรรม	นักท่องเที่ยว		รวม	χ^2	p
	วันจันทร์- วันศุกร์	วันเสาร์- วันอาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์			
4. เล่นน้ำ					
ระดับสูง	16 (53.3)	26 (86.7)	42 (70.0)	7.937	.010
ระดับต่ำ	14 (46.7)	4 (13.3)	18 (30.0)		
5. พายเรือ					
ระดับสูง	14 (46.7)	21 (70.0)	35 (58.3)	3.360	.115
ระดับต่ำ	16 (53.3)	9 (30.0)	25 (41.7)		
6. ชมการสาธิตและฝึกทำ เครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก					
ระดับสูง	3 (10.0)	3 (10.0)	6 (10.0)	.000	1.000
ระดับต่ำ	27 (90.0)	27 (90.0)	54 (90.0)		

หมายเหตุ: - ในวงเล็บเป็นร้อยละ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ในการวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และเสนอแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืน ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ลักษณะสภาพทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด

ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ศึกษาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

เกาะเกร็ดเป็นเกาะขนาดใหญ่อยู่กลางแม่น้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ประมาณ 2,840 ไร่ มีสถานะเป็นตำบลแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี มีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีประชากรทั้งสิ้น 5,973 คน ชาย 2,819 คน หญิง 3,154 คน ประชากรโดยทั่วไปมีอาชีพทำสวน เครื่องปั้นดินเผา ทางรถยนต์ มีถนนสำคัญ 11 สาย เช่น ถนนพิบูลสงคราม, ถนนประชาราษฎร์สาย 1, ถนน ดิวานนท์, ถนนงามวงศ์วาน, ถนนแจ้งวัฒนะ ฯลฯ การเดินทางข้ามมาเกาะเกร็ดมีทางเรือเพียงทางเดียว สิ่งดึงดูดใจ ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา ได้แก่ วัดปรมย์ยิกาวาส วัดฉิมพลี วัดไผ่ล้อม วัดเสาธงทอง วัดศาลากุด ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ได้แก่ พิพิธภัณฑวัดปรมย์ยิกาวาสฯ ศูนย์วัฒนธรรมเกาะเกร็ด ได้แก่ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ชื่อ ศูนย์กวนอาม่าน ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีตักบาตรทางเรือในวันออกพรรษา อาหารพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก ได้แก่ การทำอาหารคาวหวานแบบพื้นบ้าน (รามัญ) เช่น ทอดมันหน่อกล้วย ยังมีขนมหวานไทย ๆ รสเลิศนานาชนิด โดยนั่งเรือเข้าคลองขนมหวาน นั่งเรือ หรือเดินชมวิถีชีวิตของชาวมอญ เดินเลือกซื้อสินค้ากลุ่มหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาต่าง ๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลกับการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ดดำเนินการในด้านสนับสนุนการท่องเที่ยว การดำเนินงานด้าน เศรษฐกิจ เช่น ก่อสร้างสถานที่จำหน่ายสินค้า สนับสนุนงบประมาณกลุ่มอาชีพเครื่องปั้นดินเผา พัฒนาและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวในปัจจุบันไม่ได้เปิด ดำเนินการเนื่องจากขาดงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ การดำเนินการด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เช่น การจัดการขยะ และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว การ ดำเนินการด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ที่สำคัญ จัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ ประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่นด้านการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว

สภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รวมน้อยละ 70 ช่วงอายุส่วนใหญ่พบ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีอายุระหว่าง 21-25 ปี รวมน้อยละ 26.7 และกลุ่มผู้มีอายุมากกว่า 30 ปี รวมน้อยละ 26.7 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด รวมน้อยละ 80 ที่อยู่ปัจจุบันพบมากที่สุด คือ ปริมณฑล รวมน้อยละ 48.3 ระดับการศึกษาพบมากที่สุด คือ ปริญญาตรี รวมน้อยละ 50 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รวมน้อยละ 95 ส่วนการประกอบ อาชีพ พบว่า พนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คือ รวมน้อยละ 36.7 รายได้ต่อเดือนที่พบมากที่สุด คือ ไม่มีรายได้ รวมน้อยละ 28.3 เนื่องจากเป็นนักเรียน นักศึกษา

วัตถุประสงค์หลักในการมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดของนักท่องเที่ยว อันดับที่หนึ่ง คือ การมา ท่องเที่ยวเพื่อชมความงาม ความเก่าแก่ของธรรมชาติ สถาปัตยกรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวบ้าน รวมน้อยละ 71.7 อันดับที่สอง คือ เพื่อใช้เวลาพักผ่อนร่วมกับเพื่อน และ/หรือ สมาชิกใน ครอบครัว รวมน้อยละ 66.7 และอันดับสุดท้าย อันดับที่เก้า คือ เหตุผลอื่น ๆ มาเพื่อรับประทานอาหาร และเดินเล่น รวมน้อยละ 1.7

ระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ใช้เวลาเดินทาง มากกว่า 4 ชั่วโมง มีร้อยละ 30

การเดินทางมาท่าเรือเพื่อข้ามมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักจะ เดินทางโดยรถโดยสารสาธารณะ รวมน้อยละ 56.7

พาหนะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้ในการเดินทางเข้ามาเที่ยวที่เกาะเกร็ด โดยทางเรือ โดยสารข้ามฟาก รวมร้อยละ 98.3

จำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเคยมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด ส่วนใหญ่เคยมา 1 ครั้ง รวมร้อยละ 43.3

กลุ่มของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ดส่วนใหญ่มาเที่ยวกับ กลุ่มเพื่อน รวมร้อยละ 76.7

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวจะเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งทางบกและทางน้ำ คิดเป็นร้อยละ 43.3

ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์จากสื่อโทรทัศน์/วิทยุ ร้อยละ 56.7

แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไปหรือต้องการไปเที่ยวที่เกาะเกร็ดเป็นอันดับหนึ่ง คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร ชมพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาแกะสลักลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาธิตปั้นเครื่องปั้นดินเผา ร้อยละ 86.7 รองลงมา คือ วัดปรมัยยิกาวาส ชมพระมหารามัญเจดีย์ พระเจดีย์มูเตา, พระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี, จิตรกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญในอดีต, พิพิธภัณฑ์วัดปรมัยยิกาวาส ชมเครื่องใช้ของราชการที่ 5 ร้อยละ 76.7 และลำดับสุดท้าย คือ ลำดับที่เก้า คือ วัดศาลากุด ชมเครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก ร้อยละ 16.7

กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าร่วมอันดับหนึ่ง คือ กิจกรรมนั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี ร้อยละ 43.3 อันดับที่สอง คือ กิจกรรมชมการสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ ร้อยละ 40.0 และอันดับที่สาม คือ กิจกรรมพายเรือ ร้อยละ 13.3 และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวไม่ต้องการทำมากที่สุด คือ กิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิก ร้อยละ 21.7

ความต้องการอันดับหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด คือ ความสวยงามของทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ร้อยละ 55.0 อันดับที่สอง คือ อรรถาสัยไมตรีของคนในท้องถิ่น ร้อยละ 53.3 อันดับที่สาม คือ ป้ายบอกทางเข้า-ออกแหล่งท่องเที่ยว ร้อยละ 41.7 และกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวไม่ต้องการในการมาเที่ยวมากที่สุด คือ กิจกรรมช้อปปิ้ง/ช้อปปิ้ง ร้อยละ 16.7

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ อชยาชัย ไมตรี พอใจมาก ร้อยละ 35.0 อันดับที่สอง คือ ทรัพย์ากรท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด ร้อยละ 21.7 อันดับที่สาม คือ การได้มีประสบการณ์เรียนรู้วิถีผลิตเครื่องปั้นดินเผา สินค้าที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง ร้อยละ 18.3 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวไม่พอใจมากที่สุด คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ไม่พอใจ ร้อยละ 16.7

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยสอบถามนักท่องเที่ยว จากสถานที่ 9 แห่ง ได้แก่ ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ดีในเรื่องสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ วัฒนภูมิ ในเรื่องการเข้าถึงพื้นที่ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3 ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ ความคิดเห็นว่า วัดปรมย์ยิกาวาส มีสิ่งที่ดีในเรื่องการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning) ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ วัดปรมย์ยิกาวาสอีกเช่นกัน ในเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ วัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุดในเรื่องแผนการจัดการการท่องเที่ยว ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุงก็ที่วัดปรมย์ยิกาวาสอีกเช่นกันในเรื่องการจัดการด้านเสียง ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7 ด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึกคือที่ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ดีที่สุดในเรื่อง กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุงก็คือที่วัดปรมย์ยิกาวาส ในเรื่องกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.3 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา ดีที่สุด คือ ในเรื่องประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ ที่วัดปรมย์ยิกาวาส ในเรื่องประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7

ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่ทำกิจการด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.3 อายุพบอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 30.0 และอายุ ตั้งแต่

31-40 ปี ร้อยละ 30.0 สถานภาพการสมรสของผู้ประกอบการส่วนใหญ่สมรส ร้อยละ 50.0 ที่อยู่อาศัยปัจจุบันของผู้ประกอบการ คือ ปริมณฑล ร้อยละ 100.0 ส่วนระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่พบว่า ศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.3 การนับถือศาสนาส่วนใหญ่ผู้ประกอบการนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 96.7 การประกอบอาชีพหลักของผู้ประกอบการพบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ก้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 46.7 ส่วนอาชีพเสริมของผู้ประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพเสริม ร้อยละ 60.0 รายได้ต่อครัวเรือนของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ พบ 2 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 4,000 บาท ร้อยละ 30.0 และ รายได้ 4,001 – 6,000 บาท ร้อยละ 30.0

ความต้องการของผู้ประกอบการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด ส่วนใหญ่มีความต้องการให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ร้อยละ 96.7

ความต้องการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้วัด ไร่ล้อม เช่น พระอุโบสถและเจดีย์ทรงมอญ ร้อยละ 56.7 เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ วัดเสาชงทองหรือเพ็ชระอะถ้ำด เช่น เจดีย์ 9 ยอดทรงอุษยาเป็นต้น ร้อยละ 50.0 เป็นลำดับที่ 2 ส่วนอันดับสุดท้าย คือ วัดป่าเลไลย์ เช่น เพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บานประตูเขียนลายทองรูปเรือยาว ร้อยละ 10.0 เป็นลำดับที่ 9

กิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการหรือเข้าร่วมกิจกรรม อันดับหนึ่งมี 2 กิจกรรม คือ นั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี ร้อยละ 76.7 และกิจกรรมชมการสาธิตและฝึกเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก ร้อยละ 76.7 อันดับที่สอง คือ โฮมสเตย์/ปิกนิก ร้อยละ 46.7 และอันดับที่สาม คือ พายเรือ ร้อยละ 43.3 และกิจกรรมที่ผู้ประกอบการไม่ต้องการมากที่สุด มี 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมเล่นน้ำ ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7 และกิจกรรมพายเรือ ไม่ต้องการ ร้อยละ 16.7

กิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด อันดับหนึ่ง คือ ขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ผลิตได้จากชุมชน ร้อยละ 80.0 อันดับที่สอง คือ มัคคุเทศก์นำเที่ยววัด ร้อยละ 73.3 และอันดับที่สาม คือ ให้บริการอาหาร ร้อยละ 63.3 และจัดตั้งคณะทำงานด้านการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ร้อยละ 63.3 และกิจกรรมที่ผู้ประกอบการไม่ต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ กิจกรรมพายเรือ ไม่ต้องการ ร้อยละ 20.0

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยสอบถามผู้ประกอบการจากสถานที่ 9 แห่ง พบว่า ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าวัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุดในเรื่องทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 23.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ ที่วัดศาลากุล เรื่องเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7 ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า วัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุดในเรื่อง การให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ ที่วัดศาลากุล ในเรื่องข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7 ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า วัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุด คือ มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสังคม อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และแผนการจัดการการท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนสิ่งที่ควรปรับปรุง คือ ที่วัดศาลากุล ในเรื่องการจัดการขยะและของเสีย ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 26.7 ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า วัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุด 3 เรื่อง คือ ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 20.0 และสิ่งที่ควรปรับปรุง มีสถานที่ดังนี้ คือ วัดศาลากุล ในเรื่องกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 ควรปรับปรุงสวนผลไม้ ในเรื่องความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และที่ควรปรับปรุง คือ เรื่องกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 16.7 และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า วัดปรมย์ยิกาวาส ดีที่สุดในเรื่องการมีส่วนร่วมจากชุมชน ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 13.3 และสิ่งที่ควรปรับปรุง ก็ที่วัดปรมย์ยิกาวาสอีกเช่นกัน ในเรื่องการมีส่วนร่วมจากชุมชน ควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 20.0

แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวทำให้ทราบแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยว โดยด้านทรัพยากรท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดฉิมพลี เกี่ยวกับเข้าถึงพื้นที่ที่ ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาवास เกี่ยวกับเรื่องการจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ วัดปรมย์ยิกาवास เนื่องจากมีการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (zoning) ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาवास เกี่ยวกับการจัดการเสียง ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ วัดปรมย์ยิกาवास เนื่องจากมีแผนการจัดการการท่องเที่ยว ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาवास เกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา มีกิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดปรมย์ยิกาवास มีการเรื่องส่งเสริมเกี่ยวกับประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนน้อย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการทำกิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกและกิจกรรมเล่นน้ำ ส่วนสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจาก มีการส่งเสริมประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวทำให้ทราบแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับเรื่องเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา เนื่องจากมีศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต ควรส่งเสริมหมู่บ้านขนมหวาน เนื่องจากมีสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน และสถานที่ที่ควรส่งเสริมอีก คือ วัดปรมย์ยิกาवास เนื่องจากมีทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่ง คือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับข้อมูลความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าควรส่งเสริม คือ

วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากการให้บริการห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวเพียงพอกับความต้องการ ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาเป็นอันดับหนึ่งคือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับการจัดการขยะและของเสีย ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริมคือ วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากมีมาตรการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีแผนการจัดการการท่องเที่ยว ด้านการสื่อความหมายและสร้างจิตสำนึก พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่งคือ วัดศาลาลูก เกี่ยวกับกิจกรรมมีโอภาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริมคือ หมู่บ้านขนมหวาน เนื่องจากมีการส่งเสริมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีโอภาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน และสถานที่ที่ควรปรับปรุงอีกคือ วัดปรมัยยิกาวาส เนื่องจากมีความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ มีกิจกรรมที่โอภาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน และการท่องเที่ยวมีโอภาสเอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า ผู้ประกอบการมีความต้องการให้พัฒนาปรับปรุงเป็นอันดับหนึ่งคือ วัดปรมัยยิกาวาส เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจากชุมชน ควรให้มีการชุมชนมีส่วนร่วมด้านการร่วมแสดงความคิดเห็นด้านการท่องเที่ยว ส่วนสิ่งที่ผู้ประกอบการให้ความคิดเห็นว่าการส่งเสริมคือ วัดปรมัยยิกาวาสเช่นกัน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมจากชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการการท่องเที่ยว

1.1 จากผลการศึกษาและจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการเรื่องการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยว ดังนั้น ควรเพิ่มเที่ยวเรือข้ามฟาก เพิ่มปริมาณเรือข้ามฟากให้เพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว ปรับปรุงเส้นทางเดินชมสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งบนเกาะเกร็ด

1.2 จากผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการเรื่องความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น ควรปรับปรุงท่าเรือให้มีความมั่นคง ปลอดภัย ห้ามบรรทุกผู้โดยสารเกินความสามารถของเรือข้ามฟาก มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตที่เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวที่ข้ามมาที่ขบวนเกาะเกร็ด

1.3 จากผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการมีความต้องการให้จัดการด้านเสียง ขยะ ความสะอาดร้านอาหาร ดังนั้น ควรมีป้ายประชาสัมพันธ์คิดว่า เขตวัดห้ามส่งเสียงดัง

จัดตั้งหน่วยงานคอยตรวจเสียงดังจากเรือ จุดทิ้งขยะทุก 100 เมตร มีมาตรการไม่ให้เศษขยะบนเกาะ
รณรงค์ให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายง่ายหรือสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ รณรงค์ให้ร้านอาหารและ
ผู้ดูแลสถานที่ท่องเที่ยวรักษาความสะอาดถูกสุขอนามัย

1.4 จากผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการทำกิจกรรมในการมาท่องเที่ยวที่
เกาะเกร็ด คือ การทำกิจกรรมโฮมสเตย์/ปิกนิกและกิจกรรมเล่นน้ำ จึงควรสนับสนุนผู้ประกอบการ
และจัดให้ชุมชนประกอบกิจกรรมเพื่อเป็นการกระจายรายได้ พร้อมทั้งมีการจัดเวทีแสดงความ
คิดเห็นด้านการท่องเที่ยวแก่ชุมชนทุกเดือนเพื่อปรับปรุง พัฒนาการท่องเที่ยว

1.5 จากผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต้องการให้มีกิจกรรมด้านการ
อนุรักษ์หรือชมรมอนุรักษ์ เช่น อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง
โดยกิจกรรมด้านอนุรักษ์หรือชมรมอนุรักษ์จะทำให้ชุมชนเกิดความรัก ห่วงแหน ต้องการอนุรักษ์
ทรัพยากรท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ซึ่งจะทำให้ทรัพยากรท่องเที่ยวได้รับการดูแล รักษาให้สวยงามอยู่
ต่อไป

1.6 จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการต้องการให้ปรับปรุงเรื่องเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่
น่าสนใจ เช่น การฟื้นฟูการเขียนลวดลายเครื่องปั้นดินเผาแบบมอญซึ่งกำลังจะสูญหายไปและเป็น
สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการซึ่งจะทำให้เงินเข้าเกาะเกร็ดเป็นจำนวนมาก

1.7 จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการต้องการให้ปรับปรุงเกี่ยวกับข้อมูลความรู้ด้าน
การท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด ดังนั้น ควรจัดทำเอกสาร แผ่นพับ ไขว้แจกหรือให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจกับลักษณะแหล่งท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด ประวัติความเป็น
มา แผนที่เส้นทางท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด โดยจัดพิมพ์ให้มีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ
ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีสีสันรูปแบบน่าสนใจ

1.8 จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการต้องการให้ปรับปรุงเกี่ยวกับการให้บริการ
ห้องน้ำแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น จึงควรจัดสร้างปริมาณห้องน้ำให้เพียงพอและสะอาดต่อ
นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวที่เกาะเกร็ด

1.9 ควรจัดตั้งให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์บริการ ให้อำนวยความสะดวก และให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในวันเสาร์-วันอาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์

1.10 ควรจัดหา สร้าง หรือพัฒนากิจกรรมเสริม เช่น บริการนวดสมุนไพร จัดชิมผลไม้ ตามสวนของเกษตรกรบนเกาะเกร็ด เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาจึงไม่สามารถลงลึกในการศึกษารายละเอียดในหลายหัวข้อ อย่างไรก็ตามก็ดีผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในการวิจัยครั้งต่อไป มีหัวข้อที่น่าจะ ได้มีการวิจัย คือ ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นกับการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมป่าไม้. 2545. ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่เกาะช้างและพื้นที่เชื่อมโยง. รายงานความก้าวหน้าการปฏิบัติภารกิจของคณะกรรมการวิชาการ. เสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษารูปแบบกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียงอย่างยั่งยืน. 4 มีนาคม 2545.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544. แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อัลซา จำกัด.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2546. “กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. แหล่งที่มา: <http://www.tat.or.th>, 11 กรกฎาคม 2546.

กำพล ทับทิมไทย. 2533. การศึกษาความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจ สังกัดกองอำนวยการศึกษา กองบัญชาการศึกษา กรมตำรวจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โครงการประสานงานวิจัยและพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน. 2547. “การท่องเที่ยวโดยชุมชน”. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. แหล่งที่มา: <http://www.cbt.vijai.org/project.htm>, 27 มกราคม 2547.

ชำนาญ ม่วงพิมพ์. 2526. ความรู้เบื้องต้นทางการท่องเที่ยว. จุลสารการท่องเที่ยว.

ดวงเดือน พันธุนาวิน. 2524. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยา จริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ทิววัฒน์ รัตนเกตุ. 2542. การศึกษาศักยภาพของพื้นที่และความพร้อมของชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทอ่างเก็บน้ำ : กรณีศึกษา อ่างเก็บน้ำคลองระโงก จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ไทยตำบล. 2547. เกาะเกร็ด. แหล่งที่มา: <http://www.Thaitambon.com>, 27 มกราคม 2547.

ไทยแลนด์แม็พ. 2547. แผนที่เกาะเกร็ด. แหล่งที่มา: <http://www.thailandmaps.net>,
24 กุมภาพันธ์ 2547.

นภคล สุชาติ. 2548. สถิติเบื้องต้น Statistics. แหล่งที่มา: <http://www.health.nu.ac.th/stat.ppt>,
5 มีนาคม 2548.

นิพล เชื้อเมืองพาน. 2540. แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
กรณีศึกษาวนอุทยานภูชี้ฟ้า จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543. สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประวิตร ชูศิลป์. 2544. “การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน”. ทรัพยากรการท่องเที่ยว.
แหล่งที่มา: http://www.dit.dru.ac.th/home/023/travel_resource, 2 กุมภาพันธ์ 2548.

พันทิพา โฉมประดิษฐ์. 2530. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อแผนการพัฒนาดึงอำนาจ
ความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิสมัย วิบูลย์พันธุ์. 2538. สัมมนาทางวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. ศักยภาพของ
แผนพัฒนาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่รองรับการท่องเที่ยวของไทยในทศวรรษหน้า.
เอกสารอัดสำเนา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2532. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ต่อเนื่องต่อสถานะ
เศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพมหานคร : โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์
สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย.

- วัดปรมย์ยิกาवास. 2546. สมุดเข็นต์เยี่ยมวัด.
- วิมลสิทธิ์ หยางรุกร. 2526. พฤติกรรมมนุษย์และสภาพแวดล้อม : มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อ
การออกแบบและวางแผน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2548. การตรวจสอบเครื่องมือ.
แหล่งที่มา: <http://www.wbc.msu.ac.th>, 17 พฤษภาคม 2548
- ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2538. โครงการศึกษาการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ : กรณีภาคใต้ เสนอต่อ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2540. รายงานขั้นสุดท้าย
การดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
ประเทศไทย.
- สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย. 2547. “10 ปี TBCSD รุกหน้าจัดโครงการเพื่อสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”.
ข่าวสำหรับสื่อมวลชน. แหล่งที่มา: <http://www.tei.or.th>, 28 มกราคม 2547.
- สินธุ์ สโรบล. 2547. “เครือข่ายการเรียนรู้และประสานงานวิจัยการท่องเที่ยวโดยชุมชน”.
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. แหล่งที่มา: <http://www.trf.or.th>, 5 ตุลาคม 2547.
- สุชาดา วรรณะมานี. 2542. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ecotourism) กับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การท่องเที่ยว
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพงศ์ สุขวิบูลย์. 2546. “งานฝีมือจากฐานสู่รุ่นของชาวมอญบนเกาะเกร็ด”. เทียวเกาะเกร็ด.
แหล่งที่มา: <http://www.xaap.com>, 11 กรกฎาคม 2546.

สุรวุฒิ ใจกิจสุวรรณ. 2545. ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณป่าเขาภูหลวง จังหวัด นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุรศักดิ์ ขุนณรงค์. 2539. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : ศึกษา กรณีแหล่งท่องเที่ยวประเภทถ้ำ จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช. 2546. “ลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. แหล่งที่มา: <http://www.forest.go.th/nst>, 11 กรกฎาคม 2546.

สำนักงานป่าไม้เขตบ้านโป่ง. 2546. “หลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. แหล่งที่มา: <http://www.forest.go.th/Banpong>, 11 กรกฎาคม 2546.

หน่วยศึกษานิเทศก์. 2528. หลักการมัคคุเทศก์. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 279. กรุงเทพมหานคร : ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ, กรมการฝึกหัดครู, กระทรวงศึกษาธิการ.

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเกร็ด. 2547. ร่างแผนพัฒนาตำบล ประจำปี พ.ศ. 2547.

อาภา ศรีสงคราม. 2543. วัฒนธรรมพื้นบ้านเกาะเกร็ด. กรุงเทพมหานคร : โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.

อิทธิพล ไทยกมล. 2545. ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษาชุมชนตำบลบางหญ้าแพรก จ.สมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม : นักท่องเที่ยว
เรื่อง แนวทางในการพัฒนาและการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความหรือเติมข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพการสมรส
 โสด สมรส หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่
4. ที่อยู่อาศัยปัจจุบันอยู่ในอำเภอ.....จังหวัด.....
5. ระดับการศึกษา
 ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.
 ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวท. ระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี
6. ศาสนา
 พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. อาชีพ
 ก้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ แม่บ้าน/พ่อบ้าน
 พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา
 เกษตรกรรม ระบุ..... อื่น ๆ โปรดระบุ.....
8. รายได้ต่อเดือน.....บาท/เดือน (โดยไม่หักค่าใช้จ่าย)

9. วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี (เลือกคำตอบทุกข้อที่ตรงกับความรู้สึก/ความต้องการของท่านมากที่สุด โดยใส่ลำดับความสำคัญ ...1...2...3 ในวงเล็บหน้าหัวข้อที่ท่านเลือก)

- เพื่อชมความงาม ความเก่าแก่ของธรรมชาติ สถาปัตยกรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวบ้าน
- เพื่อเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของแหล่งธรรมชาติ สถาปัตยกรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชาวบ้าน
- เพื่อศึกษาชื่นชมงานศิลปกรรมและวัฒนธรรม
- เพื่อศึกษาเรียนรู้การผลิตของที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง
- เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการเรียน/การปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวัน
- เพื่อหลีกเลี่ยงสภาพความจำเจในชีวิตประจำวัน
- เพื่อหลีกเลี่ยงมลภาวะของเมือง/แสวงหาบรรยากาศที่สดชื่นปราศจากมลภาวะ
- เพื่อใช้เวลาพักผ่อนร่วมกับเพื่อน และ/หรือ สมาชิกในครอบครัว
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. ระยะเวลาที่ท่านใช้ในการเดินทางมาเที่ยวครั้งนี้ (รวมระยะเวลาที่ท่านท่องเที่ยวสถานที่อื่นนอกเหนือจากมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด).....ชั่วโมง

11. ท่านเดินทางมาท่าเรือข้ามมาเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้วยพาหนะอะไร

- รถโดยสารสาธารณะ รถยนต์ส่วนตัว รถจักรยานยนต์
- เช่าเหมารถตู้ รถบริษัททัวร์ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. ท่านเดินทางข้ามมาเที่ยวบนเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้วยพาหนะอะไร

- เรือโดยสารข้ามฟาก เรือส่วนตัว
- เรือบริษัททัวร์ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

13. ท่านเคยเดินทางท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กี่ครั้ง.....ครั้ง

14. กลุ่มที่ร่วมเดินทางมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้

- มากับกลุ่มเพื่อน.....คน มากับกลุ่มครอบครัว.....คน มากับกลุ่มทัวร์.....คน
- มากับกลุ่มเพื่อนผสมครอบครัว.....คน อื่น ๆ โปรดระบุ.....

15. แหล่งท่องเที่ยวที่ท่านสนใจ

- พื้นที่ธรรมชาติทั้งทางบกและทางน้ำ ประวัติศาสตร์/โบราณคดี/จิตรกรรมฝาผนัง/ศาสนา
- ประเพณี/วัฒนธรรม อื่น ๆ โปรดระบุ.....

16. ในชีวิตประจำวันของท่าน ได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ จากสื่อใดมากที่สุด (โปรดเลือกตอบเพียงข้อเดียว)

- หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์/วิทยุ อินเทอร์เน็ต ผู้ประกอบการท่องเที่ยว
 นิตยสาร/วารสาร/ใบปลิว เพื่อน,ญาติ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

17. แหล่งท่องเที่ยวที่ท่านไปเที่ยวหรือต้องการไปเที่ยวในการเดินทางครั้งนี้ (เลือกตอบเป็นอันดับพร้อมระบุ ลำดับความสำคัญ 1 = สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญสูงสุด, 2 และ 3 = สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญรองลงมา ตามลำดับ)

สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการไปเที่ยว	ลำดับความสำคัญ
1. วัดปรมัยยิกาวาส ชมพระมหาธาตุเจดีย์, พระเจดีย์มูเตลา, พระพุทธรูปประจำจังหวัดนนทบุรี, จิตรกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญในอดีต, พิพิธภัณฑสถานวัดปรมัยยิกาวาส ชมเครื่องใช้ของรัชกาลที่ 5 เป็นต้น	
2. วัดฉิมพลี หรือวัดป่าฝ้าย ชมพระประธานสมัยสุโขทัย, เจดีย์ทรงมอญ	
3. วัดไผ่ล้อม ชมพระอุโบสถ, เจดีย์ทรงมอญ	
4. วัดเสาชงทองหรือเพ็ชระอะลัด ชมเจดีย์ 9 ยอดทรงอยุธยา เป็นต้น	
5. วัดศาลากุล ชมเครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก เป็นต้น	
6. วัดป่าเลไลยก์ ชมเพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บ้านประคูดเขียนลายทองรดน้ำ-รูปเชือกวาง	
7. ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร ชมพิพิธภัณฑสถานเครื่องปั้นดินเผาแกะสลัก ลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาธิตปั้นเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น	
8. หมู่บ้านขนมหวาน ชมสาธิตทำขนมหวาน เป็นต้น	
9. สวนผลไม้	
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

18. ในการมาเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ครั้งนี้ ท่านต้องการทำกิจกรรมอะไรบ้าง

กิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. นั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณสถาน วัฒนธรรมและประเพณี				

กิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
2. ขี่จักรยาน				
3. โยคะ/โยคะ/ปิกนิก				
4. เล่นน้ำ				
5. พายเรือ				
6. ชมการสาธิตและฝึกเครื่องบินดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก				
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

19. ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
(โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องท้ายข้อความเพียงหนึ่งช่องตามความเป็นจริง)

ความต้องการของนักท่องเที่ยว	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. ความสวยงามของทรัพยากรท่องเที่ยวเกาะเกร็ด				
2. การบริการด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว				
3. ราคาที่คุ้มกับค่าบริการ				
4. ราคาที่คุ้มกับค่าสินค้า				
5. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน เช่น ขยะ ความสะอาด				
6. ทัศนียภาพของถนนในท้องถิ่น				
7. สิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว				
8. กิจกรรมขี่จักรยาน				
9. กิจกรรมพายเรือ				
10. กิจกรรมชมสาธิตและฝึกปั้นเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ระลึก				
11. ป้ายบอกทางเข้า-ออก แหล่งท่องเที่ยว				

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด

20. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่เกาะเกร็ด

คำถาม	พอใจ อย่างยิ่ง	พอใจ	เฉย ๆ	ไม่พอใจ
1. ทรัพยากรท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด				
2. การให้บริการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว แก่นักท่องเที่ยว				
3. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว /ชุมชน				
4. อธยาศัยไมตรีของคนในชุมชน				
5. ปริมาณสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ห้องน้ำ ห้องสุขา ถังขยะ ฯลฯ				
6. การได้มีประสบการณ์เรียนรู้วิถีผลิตภัณฑ์ขึ้นดิน เผา สินค้าที่ระลึก และสินค้าพื้นเมือง				
7. คุณภาพสื่อที่ให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ ได้แก่				
7.1 เอกสารเผยแพร่				
7.2 ป้ายสื่อความหมาย				
7.3 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว				
8. ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี				
9. การดูแลรักษาความสะอาดของร้านอาหาร สำหรับบริการนักท่องเที่ยว				
10. ป้ายบอกทางเข้า-ออก แหล่งท่องเที่ยว				
11. การให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำของเจ้าหน้าที่				

คำถาม	สถานที่								
	วัด ปร มัยยิ กवास	วัด ฉิมพลี	วัด ไผ่ ล้อม	วัด เสาชิง ทอง	วัด ศาลา กุล	วัด ป่า เลไลย์	ศูนย์ เครื่อง ปั้นดิน เผา	หมู่บ้าน ขนม หวาน	สวน ผลไม้
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน									
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้าน อนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม									
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้าน เศรษฐกิจ									
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยว ต่อการเสริมสร้าง- ความเข้มแข็งของชุมชน									
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนา และการมีส่วนร่วมจาก ภาครัฐหรือองค์กรอื่นๆ									
25. โอกาสในการเข้าร่วม ดำเนินการและตัดสินใจ เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว ของสมาชิกชุมชน									

22. ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของเกาะเกร็ด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

แบบสอบถาม : ผู้ประกอบการ
เรื่อง แนวทางในการพัฒนาและการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความหรือเติมข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพการสมรส
 โสด สมรส หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่
4. ที่อยู่อาศัยปัจจุบันอยู่ในอำเภอ.....จังหวัด.....
5. ระดับการศึกษา
 ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.
 ระดับอนุปริญญา, ปวส., ปวท. ระดับปริญญาตรี สูงกว่าระดับปริญญาตรี
6. ศาสนา
 พุทธ อิสลาม คริสต์ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. อาชีพ
 7.1 อาชีพหลัก..... (โปรดระบุสถานที่).....
 7.2 อาชีพเสริม..... (โปรดระบุสถานที่).....
8. คร่าวเรือนของท่านมีรายได้ต่อเดือน.....บาท/เดือน (โดยไม่หักค่าใช้จ่าย)

ตอนที่ 2 ความต้องการของผู้ประกอบการในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในเกาะเกร็ด

9. ท่านต้องการให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ดหรือไม่
 ต้องการ ไม่ต้องการ

10. สถานที่ท่องเที่ยวใดที่ท่านต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการด้านการท่องเที่ยว (เลือกตอบเพียงเป็นอันดับ
พร้อมระบุลำดับความต้องการ 1 = สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความต้องการสูงสุด, 2 และ 3 = สถานที่ท่องเที่ยว
ที่มีความต้องการรองลงมา ตามลำดับ)

สถานที่ท่องเที่ยวที่ต้องการส่งเสริม	ลำดับความต้องการ
1. วัดปรมัยยิกาวาส เช่น พระมหาธาตุเจดีย์, พระเจดีย์มุกดา, พระพุทธรูปประจำ จังหวัดนนทบุรี, จิตรกรรมฝาผนังภาพวิถีชีวิตชาวมอญในอดีต, พิพิธภัณฑ์วัด ปรมัยยิกาวาส ชมเครื่องใช้ของรัชกาลที่ 5 เป็นต้น	
2. วัดฉิมพลี หรือวัดป่าฝ้าย เช่น พระประธานสมัญญสุโขทัย, เจดีย์ทรงมอญ	
3. วัดไผ่ล้อม เช่น พระอุโบสถและเจดีย์ทรงมอญ	
4. วัดเสาชิงช้าหรือเพ็ญชะลัด เช่น เจดีย์ 9 ยอดทรงอยุธยา เป็นต้น	
5. วัดศาลากุด เช่น เครื่องรางของขลัง, เครื่องมุก, เครื่องแก้ว, หีบศพมุก เป็นต้น	
6. วัดป่าเลไลย์ เช่น เพดานโบสถ์เขียนลายทอง, บานประตูเขียนลายทองรดน้ำ -รูปเชื้ชวากง	
7. ศูนย์เครื่องปั้นดินเผาหวานอำมร เช่น พิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาแกะสลัก ลวดลายมอญรุ่นเก่า, สาริตปั้นเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น	
8. หมู่บ้านขนมหวาน เช่น สาริตทำขนมหวาน เป็นต้น	
9. สวนผลไม้	
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

11. กิจกรรมนันทนาการใดที่ท่านต้องการส่งเสริมให้ดำเนินการหรือร่วมกิจกรรมที่เกาะเกร็ด

กิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. นั่งเรือชมธรรมชาติ/วิถีชีวิตชาวเกาะเกร็ด/โบราณ สถาน วัฒนธรรมและประเพณี				
2. ชี่จักรยาน				
3. โฮมสเตย์/ปิกนิก				
4. เล่นน้ำ				
5. พายเรือ				
6. ชมการสาธิตและฝึกเครื่องปั้นดินเผา/ทำสินค้าที่ ระลึก				

กิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

12. ท่านต้องการเข้าร่วมให้บริการและจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในกิจกรรมใด

กิจกรรม	ระดับความต้องการ			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. มัคคุเทศก์นำเที่ยววัด				
2. ให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์				
3. ให้บริการพายเรือ				
4. ให้บริการอาหาร				
5. ให้บริการเช่าจักรยาน				
6. ขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่ผลิตได้จากชุมชน				
7. จัดตั้งคณะทำงานด้านการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด				
8. ร่วมให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการการท่องเที่ยว				
9. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด				
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

13. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด (กรุณากรอกตัวเลขตามความหมายการให้คะแนนด้านล่าง)

ความหมายของการให้คะแนนแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

- 1 = ควรปรับปรุง
2 = พอใช้
3 = ดี
4 = ดีมาก

คำถาม	สถานที่								
	วัด ปร มัยยิ กवास	วัด ฉิมพลี	วัด ไผ่ ล้อม	วัด เสาชิง ทอง	วัด ศาลา กุล	วัด ป่า เลไลย์	ศูนย์ เครื่อง ปั้นดิน เผา	หมู่บ้าน ขนม หวาน	สวน ผลไม้
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว									
ด้านสื่อความหมาย และการสร้างจิตสำนึก									
16. ความเป็นประโยชน์ในการ เรียนรู้									
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน									
18. การท่องเที่ยวมีโอกาส เอื้ออำนวยให้เกิดการสร้าง จิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน									
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน									
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน									
20. โอกาสในการเข้าร่วม ดำเนินการและตัดสินใจ เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว ของสมาชิกชุมชน									

14. ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เกาะเกร็ด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณค่ะ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวยต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด

ตารางผนวกที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว
ต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 60)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว						
วัดปรมัยยิกาวาส						
1. เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	8 (13.3)	7 (11.7)	24 (40.0)	18 (30.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อ การท่องเที่ยว	8 (13.3)	7 (11.7)	29 (48.3)	14 (23.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	8 (13.3)	10 (16.7)	22 (36.7)	15 (25.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	8 (13.3)	7 (11.7)	26 (43.3)	17 (28.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	8 (13.3)	11 (18.3)	22 (36.7)	12 (20.0)	7 (11.7)	60 (100.0)
6. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	8 (13.3)	11 (18.3)	25 (41.7)	13 (21.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	8 (13.3)	6 (10.0)	25 (41.7)	13 (21.7)	8 (13.3)	60 (100.0)
วัดฉิมพลี						
1. เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	29 (48.3)	7 (11.7)	16 (26.7)	7 (11.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อ การท่องเที่ยว	29 (48.3)	4 (6.7)	15 (25.0)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	29 (48.3)	7 (11.7)	10 (16.7)	13 (21.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	29 (48.3)	5 (8.3)	14 (23.3)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
5. การเข้าถึงพื้นที่	29 (48.3)	11 (18.3)	11 (18.3)	8 (13.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต	29 (48.3)	7 (11.7)	15 (25.0)	9 (15.0)	-	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	29 (48.3)	2 (3.3)	11 (18.3)	15 (25.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
1. เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	27 (45.0)	4 (6.7)	15 (25.0)	13 (21.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	27 (45.0)	3 (5.0)	12 (20.0)	15 (25.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	27 (45.0)	2 (3.3)	11 (18.3)	18 (30.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	27 (45.0)	6 (10.0)	15 (25.0)	10 (16.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	27 (45.0)	6 (10.0)	15 (25.0)	8 (13.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต	27 (45.0)	5 (8.3)	15 (25.0)	11 (18.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	27 (45.0)	1 (1.7)	17 (28.3)	12 (20.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
1. เอกลักษ์ณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	31 (51.7)	5 (8.3)	14 (23.3)	8 (13.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	31 (51.7)	4 (6.7)	11 (18.3)	12 (20.0)	2 (3.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	31 (51.7)	4 (6.7)	13 (21.7)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	31 (51.7)	4 (6.7)	13 (21.7)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	31 (51.7)	7 (11.7)	11 (18.3)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
6. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	31 (51.7)	5 (8.3)	12 (20.0)	10 (16.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	31 (51.7)	4 (6.7)	13 (21.7)	9 (15.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดศาลาลูก						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	30 (50.0)	8 (13.3)	15 (25.0)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อ การท่องเที่ยว	30 (50.0)	4 (6.7)	14 (23.3)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	30 (50.0)	6 (10.0)	11 (18.3)	12 (20.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	30 (50.0)	7 (11.7)	16 (26.7)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	30 (50.0)	5 (8.3)	14 (23.3)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
6. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	30 (50.0)	4 (6.7)	16 (26.7)	10 (16.7)	-	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	30 (50.0)	3 (5.0)	12 (20.0)	11 (18.3)	4 (6.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดป่าเลไลย์						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	32 (53.3)	6 (10.0)	15 (25.0)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	32 (53.3)	1 (1.7)	13 (21.7)	12 (20.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	32 (53.3)	3 (5.0)	11 (18.3)	10 (16.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	32 (53.3)	3 (5.0)	17 (28.3)	7 (11.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	32 (53.3)	9 (15.0)	11 (18.3)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต	32 (53.3)	4 (6.7)	12 (20.0)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	32 (53.3)	3 (5.0)	11 (18.3)	9 (15.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	16 (26.7)	4 (6.7)	22 (36.7)	16 (26.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการท่องเที่ยว	16 (26.7)	5 (8.3)	17 (28.3)	20 (33.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ในแหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	16 (26.7)	5 (8.3)	18 (30.0)	19 (31.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับกิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	16 (26.7)	6 (10.0)	19 (31.7)	16 (26.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	16 (26.7)	7 (11.7)	17 (28.3)	15 (25.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต	16 (26.7)	7 (11.7)	20 (33.3)	12 (20.0)	5 (8.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	16 (26.7)	3 (5.0)	21 (35.0)	15 (25.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
หมู่บ้านจันทมหวาน						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	25 (41.7)	3 (5.0)	14 (23.3)	16 (26.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อ การท่องเที่ยว	25 (41.7)	6 (10.0)	11 (18.3)	16 (26.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	25 (41.7)	4 (6.7)	14 (23.3)	13 (21.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	25 (41.7)	6 (10.0)	17 (28.3)	10 (16.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
5. การเข้าถึงพื้นที่	25 (41.7)	5 (8.3)	15 (25.0)	10 (16.7)	5 (8.3)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	25 (41.7)	5 (8.3)	14 (23.3)	10 (16.7)	6 (10.0)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	25 (41.7)	3 (5.0)	19 (31.7)	10 (16.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
สวนผลไม้						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	29 (48.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	8 (13.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
2. สภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อ การท่องเที่ยว	29 (48.3)	3 (5.0)	13 (21.7)	10 (16.7)	5 (8.3)	60 (100.0)
3. ทัศนียภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	29 (48.3)	7 (11.7)	10 (16.7)	11 (18.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
4. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	29 (48.3)	8 (13.3)	13 (21.7)	7 (11.7)	3 (5.0)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
5. การเข้าถึงพื้นที่	29 (48.3)	7 (11.7)	14 (23.3)	8 (13.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
6. ศักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	29 (48.3)	7 (11.7)	14 (23.3)	8 (13.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
7. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก และบริการ วัดปรมัยยิกาวาส	29 (48.3)	6 (10.0)	15 (25.0)	7 (11.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
8. ความกลมกลืนและเหมาะสม ของสิ่งอำนวยความสะดวก	8 (13.3)	11 (18.3)	27 (45.0)	12 (20.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัย ต่อชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	8 (13.3)	15 (25.0)	27 (45.0)	10 (16.7)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้ เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)	8 (13.3)	8 (13.3)	26 (43.3)	17 (28.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่ นักท่องเที่ยว	8 (13.3)	11 (18.3)	26 (43.3)	11 (18.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
วัดฉิมพลี						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสม ของสิ่งอำนวยความสะดวก	29 (48.3)	6 (10.0)	17 (28.3)	8 (13.3)	-	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัย ต่อชีวิตและทรัพย์สินของ นักท่องเที่ยว	29 (48.3)	11 (18.3)	14 (23.3)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้ เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)	29 (48.3)	8 (13.3)	15 (25.0)	7 (11.7)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	29 (48.3)	7 (11.7)	15 (25.0)	7 (11.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	27 (45.0)	5 (8.3)	19 (31.7)	9 (15.0)	-	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	27 (45.0)	9 (15.0)	15 (25.0)	9 (15.0)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	27 (45.0)	4 (6.7)	17 (28.3)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	27 (45.0)	5 (8.3)	16 (26.7)	9 (15.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดเสาธงทอง						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	31 (51.7)	5 (8.3)	17 (28.3)	7 (11.7)	-	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	31 (51.7)	8 (13.3)	14 (23.3)	7 (11.7)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	31 (51.7)	6 (10.0)	14 (23.3)	8 (13.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	31 (51.7)	6 (10.0)	16 (26.7)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	30 (50.0)	4 (6.7)	18 (30.0)	8 (13.3)	-	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	30 (50.0)	10 (16.7)	14 (21.3)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	30 (50.0)	4 (6.7)	16 (26.7)	9 (15.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	30 (50.0)	7 (11.7)	16 (26.7)	4 (6.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	32 (53.3)	5 (8.3)	16 (26.7)	7 (11.7)	-	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	32 (53.3)	10 (16.7)	13 (21.7)	5 (8.3)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	32 (53.3)	7 (11.7)	14 (23.3)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	32 (53.3)	6 (10.0)	16 (26.7)	5 (8.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	16 (26.7)	12 (20.0)	20 (33.3)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	16 (26.7)	9 (15.0)	26 (43.3)	9 (15.0)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	16 (26.7)	7 (11.7)	21 (35.0)	12 (20.0)	4 (6.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	16 (26.7)	8 (13.3)	20 (33.3)	13 (21.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	25 (41.7)	7 (11.7)	20 (33.3)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	25 (41.7)	10 (16.7)	17 (28.3)	8 (13.3)	-	60 (100.0)
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ(zoning)	25 (41.7)	4 (6.7)	19 (31.7)	11 (18.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	25 (41.7)	7 (11.7)	16 (26.7)	10 (16.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
สวนผลไม้						
8. ความกลมกลืนและเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวก	29 (48.3)	6 (10.0)	17 (28.3)	7 (11.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
9. การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	29 (48.3)	8 (13.3)	17 (28.3)	6 (10.0)	-	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
10. การจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้ เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ(zoning)	29 (48.3)	5 (8.3)	14 (23.3)	8 (13.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
11. คุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	29 (48.3)	7 (11.7)	17 (28.3)	4 (6.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม						
วัดปรมัยยิกาวาส						
12. การจัดการขยะและของเสีย	8 (13.3)	18 (30.0)	27 (45.0)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	8 (13.3)	13 (21.7)	34 (56.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	8 (13.3)	16 (26.7)	30 (50.0)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	8 (13.3)	13 (21.7)	30 (50.0)	4 (6.7)	5 (8.3)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	8 (13.3)	8 (13.3)	29 (48.3)	9 (15.0)	6 (10.0)	60 (100.0)
วัดนิมิต						
12. การจัดการขยะและของเสีย	29 (48.3)	13 (21.7)	14 (23.3)	4 (6.7)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	29 (48.3)	6 (10.0)	22 (36.7)	2 (3.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	29 (48.3)	7 (11.7)	20 (33.3)	4 (6.7)	-	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	29 (48.3)	8 (13.3)	17 (28.3)	4 (6.7)	2 (3.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	30 (50.0)	6 (10.0)	19 (31.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
12. การจัดการขยะและของเสีย	27 (45.0)	10 (16.7)	16 (26.7)	7 (11.7)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ	27 (45.0)	5 (8.3)	22 (36.7)	5 (8.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	27 (45.0)	5 (8.3)	21 (35.0)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและสังคม	27 (45.0)	7 (11.7)	22 (36.7)	3 (5.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	28 (46.7)	7 (11.7)	18 (30.0)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
12. การจัดการขยะและของเสีย	31 (51.7)	9 (15.0)	16 (26.7)	4 (6.7)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ	31 (51.7)	6 (10.0)	18 (30.0)	4 (6.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	31 (51.7)	4 (6.7)	21 (35.0)	4 (6.7)	-	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและสังคม	31 (51.7)	7 (11.7)	19 (31.7)	2 (3.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	31 (51.7)	6 (10.0)	16 (26.7)	5 (8.3)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
12. การจัดการขยะและของเสีย	30 (50.0)	10 (16.7)	14 (23.3)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	30 (50.0)	4 (6.7)	21 (35.0)	2 (3.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	30 (50.0)	3 (5.0)	20 (33.3)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	30 (50.0)	8 (13.3)	19 (31.7)	2 (3.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	31 (51.7)	4 (6.7)	20 (33.3)	5 (8.3)	-	60 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
12. การจัดการขยะและของเสีย	32 (53.3)	8 (13.3)	14 (23.3)	5 (8.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	32 (53.3)	5 (8.3)	18 (30.0)	4 (6.7)	1 (1.7)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	32 (53.3)	5 (8.3)	17 (28.3)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	32 (53.3)	8 (13.3)	17 (28.3)	2 (3.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	32 (53.3)	5 (8.3)	17 (28.3)	5 (8.3)	-	60 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
12. การจัดการขยะและของเสีย	16 (26.7)	15 (25.0)	22 (36.7)	7 (11.7)	-	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	16 (26.7)	9 (15.0)	26 (43.3)	6 (10.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	16 (26.7)	10 (16.7)	26 (43.3)	8 (13.3)	-	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	16 (26.7)	10 (16.7)	30 (50.0)	3 (5.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	16 (26.7)	6 (10.0)	23 (38.3)	11 (18.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
หมู่บ้านชนมหวาน						
12. การจัดการขยะและของเสีย	25 (41.7)	11 (18.3)	17 (28.3)	7 (11.7)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	25 (41.7)	8 (13.3)	22 (36.7)	3 (5.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	25 (41.7)	6 (10.0)	23 (38.3)	5 (8.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	25 (41.7)	7 (11.7)	21 (35.0)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	26 (43.3)	5 (8.3)	17 (28.3)	8 (13.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
สวนผลไม้						
12. การจัดการขยะและของเสีย	29 (48.3)	10 (16.7)	15 (25.0)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
13. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	29 (48.3)	6 (10.0)	21 (35.0)	2 (3.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
14. การจัดการด้านเสียง	29 (48.3)	5 (8.3)	19 (31.7)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
15. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	29 (48.3)	6 (10.0)	19 (31.7)	2 (3.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
16. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	29 (48.3)	5 (8.3)	17 (28.3)	5 (8.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก วัดปรมัยยิกาวาส						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	8 (13.3)	5 (8.3)	30 (50.0)	9 (15.0)	8 (13.3)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	8 (13.3)	7 (11.7)	27 (45.0)	12 (20.0)	6 (10.0)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	8 (13.3)	11 (18.3)	24 (40.0)	11 (18.3)	6 (10.0)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	8 (13.3)	10 (16.7)	24 (40.0)	11 (18.3)	7 (11.7)	60 (100.0)
วัดนิมิตพิสัย						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	29 (48.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	8 (13.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม	29 (48.3)	5 (8.3)	14 (23.3)	9 (15.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	29 (48.3)	8 (13.3)	12 (20.0)	8 (13.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	29 (48.3)	6 (10.0)	14 (23.3)	6 (10.0)	5 (8.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควรปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดไผ่ล้อม						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	27	4	16	8	5	60
	(45.0)	(6.7)	(26.7)	(13.3)	(8.3)	(100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	27	4	16	9	4	60
	(45.0)	(6.7)	(26.7)	(15.0)	(6.7)	(100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	27	6	17	8	2	60
	(45.0)	(10.0)	(28.3)	(13.3)	(3.3)	(100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	27	5	18	5	5	60
	(45.0)	(8.3)	(30.0)	(8.3)	(8.3)	(100.0)
วัดเสาชิงช้า						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	31	5	14	8	2	60
	(51.7)	(8.3)	(23.3)	(13.3)	(3.3)	(100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม	31	2	18	7	2	60
	(51.7)	(3.3)	(30.0)	(11.7)	(3.3)	(100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	31	8	13	6	2	60
	(51.7)	(13.3)	(21.7)	(10.0)	(3.3)	(100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	31	4	15	7	3	60
	(51.7)	(6.7)	(25.0)	(11.7)	(5.0)	(100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	30 (50.0)	6 (10.0)	16 (26.7)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	30 (50.0)	6 (10.0)	15 (25.0)	6 (10.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	30 (50.0)	7 (11.7)	13 (21.7)	8 (13.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	30 (50.0)	7 (11.7)	15 (25.0)	5 (8.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	32 (53.3)	5 (8.3)	13 (21.7)	7 (11.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม	32 (53.3)	7 (11.7)	14 (23.3)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	32 (53.3)	7 (11.7)	13 (21.7)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	32 (53.3)	7 (11.7)	13 (21.7)	4 (6.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	16 (26.7)	5 (8.3)	19 (31.7)	11 (18.3)	9 (15.0)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	16 (26.7)	5 (8.3)	23 (38.3)	13 (21.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	16 (26.7)	9 (15.0)	19 (31.7)	14 (23.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	16 (26.7)	7 (11.7)	20 (33.3)	11 (18.3)	6 (10.0)	60 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	25 (41.7)	4 (6.7)	15 (25.0)	12 (20.0)	4 (6.7)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม	25 (41.7)	5 (8.3)	16 (26.7)	10 (16.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
19. กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	25 (41.7)	10 (16.7)	14 (23.3)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	25 (41.7)	7 (11.7)	15 (25.0)	8 (13.3)	5 (8.3)	60 (100.0)
สวนผลไม้						
17. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	29 (48.3)	4 (6.7)	13 (21.7)	7 (11.7)	7 (11.7)	60 (100.0)
18. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	29 (48.3)	5 (8.3)	16 (26.7)	6 (10.0)	4 (6.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
19. กิจกรรมมีโอกาสนำเสนอ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	29 (48.3)	8 (13.3)	11 (18.3)	6 (10.0)	6 (10.0)	60 (100.0)
20. การท่องเที่ยวมีโอกาสนำเสนอ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน วัดปรมัยยิกาวาส	29 (48.3)	5 (8.3)	12 (20.0)	8 (13.3)	6 (10.0)	60 (100.0)
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	8 (13.3)	7 (11.7)	25 (41.7)	16 (26.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	8 (13.3)	8 (13.3)	26 (43.3)	12 (20.0)	6 (10.0)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	8 (13.3)	16 (26.7)	30 (50.0)	6 (10.0)	-	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	8 (13.3)	10 (16.7)	27 (45.0)	10 (16.7)	5 (8.3)	60 (100.0)
25. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	8 (13.3)	9 (15.0)	26 (43.3)	14 (23.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดฉิมพลี						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	29 (48.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	29 (48.3)	5 (8.3)	18 (30.0)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	29 (48.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	29 (48.3)	7 (11.7)	18 (30.0)	4 (6.7)	2 (3.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	29 (48.3)	8 (13.3)	14 (23.3)	8 (13.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	27 (45.0)	5 (8.3)	14 (23.3)	12 (20.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	27 (45.0)	3 (5.0)	18 (30.0)	9 (15.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	27 (45.0)	1 (1.7)	16 (26.7)	12 (20.0)	4 (6.7)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	27 (45.0)	5 (8.3)	17 (28.3)	7 (11.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	27 (45.0)	5 (8.3)	17 (28.3)	8 (13.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	31 (51.7)	5 (8.3)	15 (25.0)	7 (11.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	31 (51.7)	2 (3.3)	18 (30.0)	8 (13.3)	1 (1.7)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	31 (51.7)	2 (3.3)	16 (26.7)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	31 (51.7)	7 (11.7)	14 (23.3)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	31 (51.7)	6 (10.0)	14 (23.3)	8 (13.3)	1 (1.7)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	30 (50.0)	5 (8.3)	16 (26.7)	7 (11.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	30 (50.0)	5 (8.3)	16 (26.7)	7 (11.7)	2 (3.3)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	30 (50.0)	4 (6.7)	13 (21.7)	11 (18.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	30 (50.0)	7 (11.7)	16 (26.7)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	30 (50.0)	7 (11.7)	14 (23.3)	6 (10.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	32 (53.3)	5 (8.3)	16 (26.7)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	32 (53.3)	5 (8.3)	16 (26.7)	6 (10.0)	1 (1.7)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	32 (53.3)	4 (6.7)	13 (21.7)	9 (15.0)	2 (3.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	32 (53.3)	8 (13.3)	14 (23.3)	3 (5.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	32 (53.3)	8 (13.3)	12 (20.0)	6 (10.0)	2 (3.3)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดงความ ความคิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	16 (26.7)	5 (8.3)	22 (36.7)	14 (23.3)	3 (5.0)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	16 (26.7)	3 (5.0)	18 (30.0)	16 (26.7)	7 (11.7)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	16 (26.7)	2 (3.3)	19 (31.7)	18 (30.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	16 (26.7)	8 (13.3)	24 (40.0)	7 (11.7)	5 (8.3)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	16 (26.7)	6 (10.0)	21 (35.0)	12 (20.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	25 (41.7)	6 (10.0)	14 (23.3)	12 (20.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	25 (41.7)	3 (5.0)	12 (20.0)	15 (25.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	25 (41.7)	2 (3.3)	11 (18.3)	17 (28.3)	5 (8.3)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	25 (41.7)	6 (10.0)	19 (31.7)	7 (11.7)	3 (5.0)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	25 (41.7)	5 (8.3)	14 (23.3)	13 (21.7)	3 (5.0)	60 (100.0)

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
สวนผลไม้						
21. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านอนุรักษ์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	29 (48.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	7 (11.7)	4 (6.7)	60 (100.0)
22. ประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจ	29 (48.3)	3 (5.0)	13 (21.7)	11 (18.3)	4 (6.7)	60 (100.0)
23. ประโยชน์ของการท่องเที่ยวต่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	29 (48.3)	2 (3.3)	14 (23.3)	12 (20.0)	3 (5.0)	60 (100.0)
24. การสนับสนุนด้านการพัฒนาและการ มีส่วนร่วมจากภาครัฐหรือองค์กรอื่น	29 (48.3)	6 (10.0)	18 (30.0)	5 (8.3)	2 (3.3)	60 (100.0)
25 โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการ และตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	29 (48.3)	5 (8.3)	12 (20.0)	10 (16.7)	4 (6.7)	60 (100.0)

หมายเหตุ: ในวงเล็บเป็นร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด

ตารางผนวกที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ
ต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด, ปี 2547

(n = 30)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
ด้านทรัพยากรท่องเที่ยว						
วัดปรมัยยิกาวาส						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	10 (33.3)	4 (13.3)	8 (26.7)	4 (13.3)	4 (13.3)	30 (100.0)
2. ทักษะนิภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	10 (33.3)	6 (20.0)	6 (20.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	10 (33.3)	6 (20.0)	8 (26.7)	1 (3.3)	5 (16.7)	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	10 (33.3)	7 (23.3)	6 (20.0)	3 (10.0)	4 (13.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	10 (33.3)	5 (16.7)	8 (26.7)	2 (6.7)	5 (16.7)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	10 (33.3)	4 (13.3)	8 (26.7)	1 (3.3)	7 (23.3)	30 (100.0)
วัดนิมพลี						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	21 (70)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
2. ทักษะนิภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	21 (70)	4 (13.3)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	21 (70)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	21 (70)	4 (13.3)	1 (3.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	21 (70)	4 (13.3)	-	4 (13.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	21 (70)	4 (13.3)	1 (3.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดไผ่ล้อม						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	21 (70.0)	4 (13.3)	5 (16.7)	-	-	30 (100.0)
2. ทักษิณภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	21 (70.0)	2 (6.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	21 (70.0)	2 (6.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	21 (70.0)	2 (6.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	19 (63.3)	4 (13.3)	4 (13.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
2. ทักษิณภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	19 (63.3)	1 (3.3)	7 (23.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	19 (63.3)	2 (6.7)	4 (13.3)	4 (13.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	19 (63.3)	3 (10.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	19 (63.3)	2 (6.7)	3 (10.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	19 (63.3)	-	3 (10.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	20 (66.7)	8 (26.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
2. ทักษะนิภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	20 (66.7)	7 (23.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	20 (66.7)	7 (23.3)	3 (10.0)	-	-	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	20 (66.7)	7 (23.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	20 (66.7)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	20 (66.7)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	23 (76.7)	7 (23.3)	-	-	-	30 (100.0)
2. ทักษะนิภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	23 (76.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	23 (76.7)	7 (23.3)	-	-	-	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	23 (76.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	23 (76.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	23 (76.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	-	1 (3.3)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	20 (66.7)	2 (6.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
2. ทักษะภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	20 (66.7)	4 (13.3)	5 (16.7)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	20 (66.7)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	20 (66.7)	2 (6.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	20 (66.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	20 (66.7)	5 (16.7)	3 (10.0)	-	2 (6.7)	30 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
2. ทักษะภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	21 (70.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	2 (6.7)	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	21 (70.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
สวนผลไม้						
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่น่าสนใจ	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
2. ทักษะคุณภาพและภูมิทัศน์ใน แหล่งท่องเที่ยวและโดยรอบ	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
3. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับ กิจกรรมท่องเที่ยวปัจจุบัน	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
4. การเข้าถึงพื้นที่	23 (76.7)	7 (23.3)	-	-	-	30 (100.0)
5. สักยภาพของพื้นที่ในการ พัฒนาในอนาคต	23 (76.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
6. ทรัพยากรที่มีคุณค่าทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และบริการ						
วัดปรมัยยิกาวาส						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	10 (33.3)	4 (13.3)	12 (40.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	10 (33.3)	3 (10.0)	13 (43.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	10 (33.3)	4 (13.3)	11 (36.7)	2 (6.7)	3 (10.0)	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	10 (33.3)	7 (23.3)	8 (26.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดนิมพลี						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	21 (70.0)	4 (13.3)	4 (13.3)	-	1 (3.3)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	21 (70.0)	3 (10.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	21 (70.0)	4 (13.3)	5 (16.7)	-	-	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	21 (70.0)	5 (16.7)	4 (13.3)	-	-	30 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	21 (70.0)	1 (3.3)	4 (13.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	21 (70.0)	2 (6.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	21 (70.0)	3 (10.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	19 (63.3)	2 (6.7)	7 (23.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	19 (63.3)	1 (3.3)	6 (20.0)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	19 (63.3)	-	5 (16.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	19 (63.3)	2 (6.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	20 (66.7)	8 (26.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	20 (66.7)	5 (16.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	20 (66.7)	5 (16.7)	4 (13.3)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	20 (66.7)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	23 (76.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
ศูนย์เครื่องบินดินเผา						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	20 (66.7)	6 (20.0)	4 (13.3)	-	-	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	20 (66.7)	2 (6.7)	7 (23.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	20 (66.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	-	-	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	20 (66.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	-	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
หมู่บ้านขนมหวาน						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	21 (70.0)	3 (10.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	21 (70.0)	4 (13.3)	4 (13.3)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
สวนผลไม้						
7. ข้อมูล ความรู้ด้านการท่องเที่ยวที่ เหมาะสม	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
8. การให้ความปลอดภัยต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
9. พื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
10. การให้บริการห้องน้ำสำหรับ นักท่องเที่ยว	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม วัดปรมัยยิกาวาส						
11. การจัดการขยะและของเสีย	10 (33.3)	7 (23.3)	10 (33.3)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	10 (33.3)	4 (13.3)	13 (43.3)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	10 (33.3)	5 (16.7)	12 (40.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวมร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	10 (33.3)	6 (20.0)	9 (30.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	10 (33.3)	4 (13.3)	10 (33.3)	4 (13.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
วัดฉิมพลี						
11. การจัดการขยะและของเสีย	21 (70.0)	6 (20.0)	3 (10.0)	-	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	21 (70.0)	5 (16.7)	4 (13.3)	-	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	21 (70.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	21 (70.0)	3 (10.0)	6 (20.0)	-	-	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
11. การจัดการขยะและของเสีย	21 (70.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	21 (70.0)	4 (13.3)	4 (13.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	21 (70.0)	4 (13.3)	4 (13.3)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	21 (70.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดเสาชิงช้า						
11. การจัดการขยะและของเสีย	19 (63.3)	3 (10.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	19 (63.3)	3 (10.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	19 (63.3)	4 (13.3)	6 (20.0)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	19 (63.3)	3 (10.0)	6 (20.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	19 (63.3)	2 (6.7)	6 (20.0)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
วัดศาลากุล						
11. การจัดการขยะและของเสีย	20 (66.7)	8 (26.7)	-	2 (6.7)	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	20 (66.7)	7 (23.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	20 (66.7)	6 (20.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	20 (66.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	20 (66.7)	5 (16.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
วัดป่าเลไลย์						
11. การจัดการขยะและของเสีย	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
13. การจัดการด้านเสียง	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	23 (76.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
11. การจัดการขยะและของเสีย	20 (66.7)	4 (13.3)	6 (20.0)	-	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	20 (66.7)	3 (10.0)	7 (23.3)	-	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	20 (66.7)	3 (10.0)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	20 (66.7)	3 (10.0)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	20 (66.7)	3 (10.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
11. การจัดการขยะและของเสีย	21 (70.0)	6 (20.0)	2 (6.7)	-	1 (3.3)	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบคุณภาพน้ำ	21 (70.0)	4 (13.3)	4 (13.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบ สิ่งแวดล้อมและสังคม	21 (70.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	21 (70.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
สวนผลไม้						
11. การจัดการขยะและของเสีย	23 (76.7)	7 (23.3)	-	-	-	30 (100.0)
12. การจัดการผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ	23 (76.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
13. การจัดการด้านเสียง	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	-	-	30 (100.0)
14. มาตรการเฝ้าระวังผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและสังคม	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
15. แผนการจัดการการท่องเที่ยว	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
ด้านสื่อความหมายและการสร้างจิตสำนึก						
วัดปรมัยยิกาวาส						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	10 (33.3)	-	11 (36.7)	6 (20.0)	3 (10.0)	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	10 (33.3)	1 (3.3)	10 (33.3)	6 (20.0)	3 (10.0)	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	10 (33.3)	3 (10.0)	7 (23.3)	6 (20.0)	4 (13.3)	30 (100.0)
วัดนิมพลี						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	21 (70.0)	3 (10.0)	5 (16.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
17. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	21 (70.0)	3 (10.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	3 (10.0)	-	30 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	21 (70.0)	3 (10.0)	5 (16.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
17. รูปแบบ เนื้อหา ความรู้ และ วิธีการสื่อความหมายที่ เหมาะสม	21 (70.0)	2 (6.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	19 (63.3)	1 (3.3)	9 (30.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาเสื้ออำนาจให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	19 (63.3)	1 (3.3)	8 (26.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาเสื้ออำนาจ ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	19 (63.3)	1 (3.3)	7 (23.3)	3 (10.0)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดศาลาลูก						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	20 (66.7)	3 (10.0)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก	20 (66.7)	5 (16.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน						
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน	20 (66.7)	4 (13.3)	4 (13.3)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
การอนุรักษ์ต่อชุมชน						
วัดป่าเลไลย์						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	23 (76.7)	3 (10.0)	4 (13.3)	-	-	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ	23 (76.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
ชุมชน						
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน	23 (76.7)	2 (6.7)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
การอนุรักษ์ต่อชุมชน						
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	20 (66.7)	2 (6.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก	20 (66.7)	1 (3.3)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน						
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน	20 (66.7)	1 (3.3)	5 (16.7)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
การอนุรักษ์ต่อชุมชน						

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
หมู่บ้านขนมหวาน						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวยให้เกิด การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ต่อ ชุมชน	21 (70.0)	4 (13.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	21 (70.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
สวนผลไม้						
16. ความเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
17. กิจกรรมมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ต่อชุมชน	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
18. การท่องเที่ยวมีโอกาสเอื้ออำนวย ให้เกิดการสร้างจิตสำนึกด้าน การอนุรักษ์ต่อชุมชน	23 (76.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
การมีส่วนร่วมของชุมชน วัดปรมัยยิกาวาส						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	10 (33.3)	6 (20.0)	7 (23.3)	4 (13.3)	3 (10.0)	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	10 (33.3)	2 (6.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดฉิมพลี						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	21 (70.0)	2 (6.7)	5 (16.7)	-	2 (6.7)	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	21 (70.0)	4 (13.3)	3 (10.0)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
วัดไผ่ล้อม						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	21 (70.0)	2 (6.7)	5 (16.7)	-	2 (6.7)	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	21 (70.0)	2 (6.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
วัดเสาชิงช้า						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	19 (63.3)	2 (6.7)	8 (26.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	19 (63.3)	2 (6.7)	8 (26.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
วัดศาลาลูก						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	20 (66.7)	5 (16.7)	5 (16.7)	-	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	20 (66.7)	5 (16.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น					รวม ร้อยละ
	ไม่แสดง ความ คิดเห็น	ควร ปรับปรุง	พอใช้	ดี	ดีมาก	
วัดป่าเลไลย์						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	23 (76.7)	3 (10.0)	2 (13.3)	-	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	23 (76.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	-	30 (100.0)
ศูนย์เครื่องปั้นดินเผา						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	20 (66.7)	3 (10.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	20 (66.7)	3 (10.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
หมู่บ้านขนมหวาน						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	21 (70.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	21 (70.0)	5 (16.7)	2 (6.7)	2 (6.7)	-	30 (100.0)
สวนผลไม้						
19. การมีส่วนร่วมจากชุมชน	23 (76.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	-	30 (100.0)
20. โอกาสในการเข้าร่วมดำเนินการและ ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการการ ท่องเที่ยวของสมาชิกชุมชน	23 (76.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	30 (100.0)

หมายเหตุ: ในวงเล็บเป็นร้อยละ